

**EURASIA
PARTNERSHIP DIVE 2012**

MARINĂ ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

www.navy.ro

MARTIE - MAI

**Corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian
la activarea BLACKSEAFOR 2012**

Ochiul Flotei

▲ 24 mai 2012, Nava Școală *Mircea*, Marea Neagră.

Aspect din timpul ceremonialului militar și religios organizat de Forțele Navale Române pe mare, pentru a marca Ziua Eroilor.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

◀ 29 martie 2012, Poligonul Babadag.

Infanteriștii marini din cadrul Batalionului Infanterie Marină în timpul ședințelor de tragere individuale de luptă cu muniții specifice.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▲ 17 mai 2012, fregata *Regina Maria*, Marea Neagră.

Vigilență maximă pe timpul executării unor exerciții specifice.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► 29 martie 2012, Poligonul Babadag.

Pregătirea infanteriștilor marini înainte de începerea ședințelor de tragere.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► 31 mai 2012, Centrul Radioelectronic și de Observare „Callatis”.

Muzica Militară „în acțiune”, pe timpul ceremonialului militar organizat cu ocazia împlinirii a 40 de ani de la înființarea Centrului Radioelectronic și de Observare „Callatis”.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

Coperta 1: Aspect din timpul unui exercițiu
de boarding la corveta Contraamiral Eustațiu
Sebastian. (Foto: Cristian VLĂSCLEANU)

Coperta 4: Arc peste timp: comandorul (rtg.)
Nicolae Mujicov, care a luptat pe distrugătorul Regele
Ferdinand și comandorul Mihai Panait, comandantul
fregatei Regele Ferdinand. (Foto: Cristian VLĂSCLEANU)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ	5
Agendă internațională	9
PAVILION NATO Eurasia Partnership Dive 2102	13
COOPERARE REGIONALĂ Corveta „Contraamiral Eustațiu Sebastian” la BLACKSEAFOR 2012	12
INSTRUCȚIE Antrenamente pe mare	20
Acasă la infanteriștii marini	25
MONITOR PE DUNĂRE ȘI MARE	28
RESURSE	37
PSIHOLOGIE NAVALĂ	42
ALMA MATER	46
Succese ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în domeniul cercetării științifice	47
ȘCOALA ALTFEL ÎN FORȚELE NAVALE	54
ANIVERSĂRILE MARINEI	59
VETERANII MARINEI	64
ISTORIE NAVALĂ	70
PRESA NOASTRĂ	77
SEMNAL EDITORIAL	82

Flota – o structură complexă și dinamică a Forțelor Navale

Contraamiral de flotilă
dr. Alexandru MÎRȘU,
Comandantul Flotei

Flota, principala mare unitate a Forțelor Navale, se află în acest an în fața unei noi provocări: pregătirea, în premieră, a unei fregate cu elicopterul din organică ambarcat, pentru participarea la misiunea antipiraterie „ATALANTA” în Golful Aden, sub comanda EUNAVFOR. Este o provocare, pe cât de ușor de cuprins într-o frază, pe atât de complexă și cu implicații operaționale și de asigurare multiple.

Evident, experiența dobândită prin participările repetate la Operația „ACTIVE ENDEAVOUR” din Marea Mediterană își spune acum cuvântul. Aceasta constituie baza pregătirii din acest an, însă evoluția responsabilităților ca urmare a misiunilor încredințate implică finalizarea pregătirii elicopterului ambarcat pentru misiuni de lungă durată, în teatrul de operații, precum și acțiunea concretă împotriva unor inamici imprezvizibili, care dispun de diferite ambarcațiuni și tipuri de armament, demonstrând de foarte multe ori și o pregătire paramilitară surprinzătoare. Aceste premise fac ca seriozitatea în pregătire și evaluare a diferitelor etape să fie maxime.

Ne aflăm, în prezent, în plin proces de pregătire în acest sens, iar graficele ne arată atingerea, până acum, a tuturor parametrilor propuși. Ne dorim ca, în continuare, să nu avem parte de neprevăzut, pentru că de multe ori, viața pe mare se desfășoară sub imperiul acestuia.

Desigur, pregătirea pentru Operația „ATALANTA” este doar vârful icebergului pregătirii de ansamblu în Flotă. În acest context, pregătirea misiunilor de foc nu trece pe plan secund. Avem în vedere misiunile pe mare cu folosirea întregului armament de la bord, pe timpul cărora rutina nu își are loc, siguranța echipajelor și a navelor fiind întotdeauna în prim-plan. Concomitent cu aceste activități de amplasare, ne propunem și antrenarea personalului din Comandamentul Flotei, al marilor unități și unităților subordonate în vederea ridicării capacității de conducere a acestora în condiții complexe și pentru situații schimbătoare.

De curând s-au încheiat misiunile de foc ale navelor fluviale, misiuni care s-au desfășurat, după o perioadă de întrerupere, în poligonul maritim amenajat la Capu Midia. De la deplasarea navelor din porturile fluviale

de bazare până la mare, în zona Midia, considerată în sine o etapă importantă de pregătire a personalului ambarcat, și până la îndeplinirea misiunilor de foc în parametri impuși, exercițiul și-a atins obiectivele, toate misiunile fiind executate în volum complet, obținându-se calificativul maxim.

A urmat „VECTORUL 2012”, unul dintre cele mai complexe exerciții desfășurate anual de către navele maritime. Am identificat punctele forte și cele unde mai avem de progresat până când obiectivele vor coincide cu nivelul real de pregătire, iar acest lucru ne va creiona perspectivele. În final, am constatat încheierea și a acestor misiuni, cu maxim de siguranță, în baremele stabilite.

O altă latură deosebit de importantă a activității Flotei este aceea de reprezentare. Numeroase vizite ale navelor militare străine în portul Constanța sunt coordonate de Flotă, iar în programul celor mai multe dintre delegațiile străine care efectuează vizite în Forțele Navale sunt incluse obiective din Flotă. Avem astfel posibilitatea de a ne sporii vizibilitatea în plan internațional și de a diversifica colaborarea și schimbul de experiență cu omologii din străinătate.

Avem de pe acum în atenție pregătirea exercițiului multinațional MCM LIVEX “POSEIDON 2012” în care sunt agrenate forțe MCM (Mine Counter Measures) din Flotă.

Totodată, în plan intern, avem permanent în atenție promovarea activă a profesiei de marinar militar în rândul tinerilor, prin sporirea vizibilității unităților de nave, așa cum s-a întâmplat în cadrul programului recent încheiat, intitulat „Școala altfel”. Contribuim astfel la sporirea bazei de selecție pentru unitățile militare de învățământ și, în același timp, pentru recrutarea de soldați-gradăți profesioniști.

Raportat la imagine, cea mai amplă și de impact acțiune întreprinsă de Forțele Navale este, fără îndoială, organizarea festivităților și a exercițiilor, dedicate Zilei Marinei Române, unde Flota are, din nou, un rol primordial. An de an, provocările legate de această tradiție sunt tot mai mari, pentru că ne dorim ca simbolurile cele mai importante și tradițiile marinarilor militari să fie cunoscute și recunoscute atât la malul mării, cât și în întreaga țară.

În raport cu societatea civilă, acțiunile noastre sunt susținute de către autoritățile locale grație unei bune colaborări inițiate de către comandantul din garnizoanele Constanța, Mangalia, Brăila și Tulcea. Această colaborare a dat roade atât în vremuri liniștite, prin organizarea a numeroase ceremonii și evenimente la nivel local, cât și atunci când situațiile dificile au solicitat intervenția militarilor pentru ajutorarea populației civile, afectată de vicisitudinile vremii. În toate cazurile, realitatea ne-a arătat că nimic nu poate fi prevăzut în totalitate și numai prin voința și dorința de a reuși, împreună pot fi depășite toate obstacolele.

Fiecare dintre subiectele trecute în revistă aici pot fi dezvoltate în mii de cuvinte, însă concluzia de final este una cât se poate de simplă și clară: în raport cu obiectivele asumate pentru acest an, consider că, până în prezent, Flota cu marile unități și unitățile subordonate, și-a îndeplinit atât misiunile planificate cât și sarcinile apărute neprevăzut, în volum complet, în condiții de deplină siguranță și cu calificative maxime, ceea ce ne creează premisele abordării obiectivelor de viitor cu deplină încredere în reușită. ■

Eveniment

Foto: TFA

Schimbări la Ministerul Apărării Naționale

Marți, 8 mai, la sediul Ministerului Apărării Naționale a avut loc ceremonia de investire a domnului Corneliu Dobrițoiu în funcția de ministru al Apărării Naționale. La ceremonie au participat primul ministru al României, Victor Ponta, șeful Statului Major General, general-locotenent Ștefan Dănilă, consilierul prezidențial pentru apărare și securitate națională, Iulian Fota, factori de decizie din cadrul administrației publice centrale, reprezentanți ai structurilor centrale ale ministerului și categoriilor de forțe ale Armatei, atașați militari străini acreditați la București, cadre militare în rezervă și în retragere.

Predând conducerea ministerului, fostul ministru al Apărării Naționale, Gabriel Oprea a declarat: „Este foarte important că această instituție fundamentală astăzi se ridică la cea mai înaltă cotă de încredere a românilor. Eu mă bucur că la conducerea Ministerului Apărării Naționale vine tot un om format și educat de armata română, un militar. Îi doresc succes”.

Noul ministru al Apărării Naționale, Corneliu Dobrițoiu, a vorbit despre reducerea cheltuielilor militare la nivelul întregii Alianței Nord-Atlantice și a declarat la preluarea mandatului, că intenționează să sporească resursele financiare ale ministerului. „Vin în fața dumneavoastră astăzi cu mare responsabilitate și cu gândul de a îmbunătăți activitatea Ministerului Apărării Naționale, pe coordonate financiare mult mai generoase, pe măsura depășirii fenomenelor de criză”. Noul ministru a prezentat principalele obiective ale politicii de apărare pe care intenționează să le atingă în lunile de mandat: îndeplinirea responsabilităților României în calitate de aliat NATO și UE, intensificarea dialogului cu comisiile parlamentare și dezvoltarea unui dialog social activ la nivelul Parlamentului pentru a ameliora unele probleme grele, declarând că dorește ca instituția pe care o conduce să producă resurse extrabugetare. (M.E.)

Corneliu Dobrițoiu s-a născut la 18 septembrie 1955, în București. A absolvit Liceul Militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza în anul 1974 și apoi Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, în anul 1977. În perioada 1977 – 1994 a îndeplinit funcții de comandă și stat major în unități operative ale Ministerului Apărării Naționale. În perioada 1994-1995 a fost expert pe probleme de analiză politico-militară în Direcția Analiză Politico-Militară și Relații Militare Internaționale din cadrul MAPN. În anul 1995, a absolvit cursurile de apărare organizate de Centrul de Studii Europene de Securitate „George C. Marshall”, Colegiul de Studii Strategice și Economia Apărării, fiind șef al Echipii Militare de Legătură a României în cadrul Programului de cooperare româno-americană „Mil-to-Mil”. În perioada 1995-1996, a fost șeful Biroului Punct Contact Internațional la Direcția Relații Militare Internaționale din MAPN, apoi șeful Secției Evaluare Relații Militare Internaționale la Direcția Relații Militare Internaționale (1996-1998). Între anii 1998-2000, a fost ofițer de stat major la Direcția Cooperare și Securitate Regională din cadrul Statului Major Militar Internațional, Cartierul General al NATO din Bruxelles. Reîntors în România, a fost promovat șef al Direcției Integrare Euro-Atlantică și Relații Militare Internaționale din MAPN (2000-2004). A urmat apoi cursurile pentru ambasadori și generali ale Colegiului NATO din Roma, pe care le-a absolvit în anul 2004, și cursul superior de management al apărării de la Școala de Studii Navale Postuniversitare din Monterey, pe care l-a absolvit în anul 2005. În anul 2004, Corneliu Dobrițoiu a fost numit locțiitor al secretarului de stat al MAPN și șef al Departamentului de Integrare Euroatlantică și Politică de Apărare. La 26 iunie 2006, Corneliu Dobrițoiu a fost numit în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare și planificare din cadrul MAPN. În perioada 12 septembrie 2006 – 26 octombrie 2006, Corneliu Dobrițoiu a îndeplinit funcția de locțiitor al ministrului Apărării Naționale. Este general-locotenent în rezervă. De-a lungul carierei, domnul Corneliu Dobrițoiu a primit mai multe decorații printre care, Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler (2000). Cunoaște limbile engleză și franceză. Este căsătorit și are doi copii.

Vineri 11 mai, în prezența ministrului Apărării Naționale, Corneliu Dobrițoiu, Sebastian Huluban a preluat oficial funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare și planificare, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la sediul ministerului. Doctor în istorie al Universității București, Sebastian Huluban este licențiat în Științe Politice al Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, iar în perioada 2002 – 2011 a îndeplinit mai multe funcții în cadrul Departamentului pentru politica de apărare și planificare.

loc la sediul M.Ap.N. Dan Tătaru este licențiat în management economic al Universității „George Bacovia”, absolvent al Cursului pentru ambasadori și generali din cadrul Colegiului NATO de la Roma, al Colegiului Național de Apărare din București și a mai ocupat același portofoliu de secretar de stat în M.Ap.N. în perioada ianuarie-octombrie 2009.

În prezența ministrului Apărării Naționale, Corneliu Dobrițoiu, joi, 17 mai, doamna Floarea Șerban a preluat funcția de secretar de stat pentru armamente, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la sediul M.Ap.N. Dan Tătaru este licențiat în management economic al Universității „George Bacovia”, absolvent al Cursului pentru ambasadori și generali din cadrul Colegiului NATO de la Roma, al Colegiului Național de Apărare din București și a mai ocupat același portofoliu de secretar de stat în M.Ap.N. în perioada ianuarie-octombrie 2009.

Marți, 8 mai, a avut loc festivitatea decernării premiilor celei de-a doua ediții a Concursului „Omul Anului 2011” în Statul Major General. Premiile au fost înmânate de către generalul-locotenent dr. Valeriu Nicuț, locțiitor pentru operații și instrucție al șefului Statului Major General și generalul de flotilă aeriană dr. Florian Răpan, șeful Direcției Instrucție și Doctrină din Statul Major General. Cei 6 reprezentanți ai Forțelor Navale, alături de cei doi ofițeri de marină, încadrați în structuri ale Statului Major General, au avut o clasare meritorie. Astfel, comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand* a obținut premiul I la secțiunea „instrucție și luptă”, comandorul dr. Marian Moșneagu, șeful Serviciului Istoric al Armatei, locul I la secțiunea „Istorie, cultură și tradiții militare și marinărești”, comandorul dr. Toma Dorel Trușcă, din Statul Major General, locul I la secțiunea „Învățământ, știință și artă militară”. Marinarii au mai obținut trei locuri II și două locuri III. (C.O.)

Doă nave militare turcești, Nava Școală *Cezairi Gazi Hasan Paşa* și nava de transport *Iskenderun* s-au aflat în vizită în Portul Constanța, în perioada 25-28 mai. Vizita a făcut parte din marșul anual de instrucție al Forțelor Navale Turce, iar pentru acest marș, la bordul navelor s-au aflat 455 de cadeți turci. O delegație turcă, din care au făcut parte contraamiralul Gündoğdu Ahmet Serdar, comandantul grupării, comandorii Karaoğlu Hasmet, comandantul navei *Iskenderun* și Kardahan Mali, comandantul navei *Cezairi Gazi Hasan Paşa*, membri din echipaj și cadeți a efectuat o vizită la Comandamentul Flotei, unde a fost primită de contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei. Programul vizitei a continuat cu întâlniri între reprezentanții conducătorilor instituțiilor militare de învățământ de marină din România și Turcia, în cadrul cărora au avut loc discuții referitoare la identificarea unor noi oportunități de dezvoltare a cooperării bilaterale în domeniu. De asemenea, echipajele celor două nave și cadeții de la bord au vizitat Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Muzeul Marinei Române, obiective turistice din Constanța și au depus coroane de flori la Cimitirul Turcesc din Slobozia. (O.B.)

În conformitate cu angajamentele asumate de țara noastră privind forțele puse la dispoziție pentru executarea misiunilor sub comandă NATO, începând cu 1 ianuarie 2013, pentru o perioadă de 6 luni, fregata *Regina Maria* este nominalizată ca forță pusă la dispoziția Alianței pentru îndeplinirea misiunilor specifice NRF. Validarea capacității pentru executarea acestei misiuni s-a realizat printr-o evaluare de certificare națională, condusă de specialiști evaluatori certificați NATO-MAREVAL din Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare (CISE), în timpul unui exercițiu complex al Forțelor Navale, VECTORUL. Evaluarea s-a derulat pe două planuri de acțiune, static - la cheu și acțional, pe mare. La sfârșitul celor patru zile de evaluare, șeful echipei de evaluare, comandorul Tiberiu Istrate, a certificat nava și echipajul, confirmând capacitățile operaționale de executare a misiunii. După această evaluare, echipajul fregatei *Regina Maria* va continua etapa de pregătire pentru intrarea în serviciul NRF „Stand by”, prin participarea la antrenamentele în comun cu fregata *Regele Ferdinand* pentru operația ATALANTA. (T.I.)

Foto: Cristian Vlăscianu

În perioada 2-10 martie *RMSIS Grozavul* a revenit pe fluviul Dunărea pentru spargerea podurilor de gheață între Sulina și Galați. Ministrul Apărării Naționale, Gabriel Oprea a aprobat pe data de 2 martie, la solicitarea ministrului Transporturilor și Infrastructurii, ca Remorcherul Maritim de Salvare și Intervenție cu Scafandri *Grozavul* să execute o nouă misiune de intervenție pe Dunăre pentru spargerea podurilor de gheață între Sulina și Galați, a doua într-un interval de o lună. Astfel, *Grozavul* nu a mai acționat pe canalul Sulina, care nu mai era blocat de gheață, ci în amonte de Tulcea, între milele 40 și 47 până la Isaccea, împreună cu celelalte remorchere cu clasă de gheață, respectiv, *Hercules* (sosit de la Constanța), și *Perseus*, *Gheorghieni 2* și *Galați 3* ale Administrației Fluviale a Dunării de Jos. Și de această dată *RMSIS Grozavul* a acționat de câteva ori pentru deblocarea din gheață a remorcherele *Hercules* și *Perseu*. *RMSIS Grozavul* a revenit în portul militar Constanța pe data de 10 martie. (B.D.)

Elicopterul ambarcat constituie un sistem de senzori și arme al navei care are rolul să mărească capacitatea operațională a acesteia acționând, de pe navă și în folosul acesteia, pentru executarea, în principiu, a următoarelor misiuni: cercetarea spațiului maritim, în funcție de raionul de manevră al navei; căutarea și salvarea personalului navelor/aeronavelor aflate în pericol pe mare; transport aerian de personal și materiale de la/între navele aflate pe mare, precum și în zone de litoral greu accesibile; transport de personal și materiale umanitare în sprijinul populației civile sinistrate sau refugiate; cercetarea unor raioane din deltă și zona lagunară. Miercuri, 29 februarie, în cadrul acțiunilor pentru sprijin de urgență civilă desfășurate de către forțele Ministerului Apărării Naționale, un elicopter IAR-330 PUMA aparținând Forțelor Navale Române a efectuat un transport aerian pe Dunăre, la solicitarea Prefectului județului Călărași. A fost prima misiune umanitară executată de un elicopter al Forțelor Navale Române după reînființarea în anul 2006 a Grupului de Elicoptere, continuator al tradițiilor Escadrei de Hidroplane din cadrul Diviziei de Mare. Elicopterul, comandat de locotenent-comandorul Marius Mitric, a imbarcat de la Călărași motorină și alimente care au fost transportate către un șlep-tank aflat în derivă la km 370 pe Dunărea acoperită de sloiuri de gheață. Misiunea a fost executată cu succes. (C.P.)

Foto: Nicoleta Cocos, Comandamentul Flotei

Intervenția Forțelor Navale în sprijinul populației grav afectate de căderile de zăpadă din această iarnă a fost apreciată atât de comanda Statului Major al Forțelor Navale cât și de conducerea Ministerului Apărării Naționale. În cadrul unei ceremonii desfășurate miercuri 9 mai, la Comandamentul Flotei din Constanța, din partea ministrului Apărării Naționale, comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu a înmănat Emblema de Onoare „Acțiuni umanitare” clasa I căpitan-comandorului Daniel Roșca, comandantul Remorcherului Maritim de Salvare și Intervenție cu Scafandri *Grozavul*, căpitanului Mihai Virtejanu, din Divizionul 88 Vedete Fluviale, căpitanului Radian Leocă, de la Divizionul 67 nave Purtătoare de Artilerie, plutonierului Valentin Mititelul, de la Batalionul de Infanterie Marină. (C.P.)

Miercuri 11 aprilie, o delegație aparținând Colegiului Național de Apărare din Pakistan a efectuat o vizită la Statul Major al Forțelor Navale. Cei 22 de cursanți, conduși de *Air Commodore Ahsan Muhammad Khan*, au fost primiți de Șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa. Șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, a făcut o scurtă prezentare privind organizarea, compunerea și perspectiva de dezvoltare a Forțelor Navale Române. În cadrul discuțiilor a fost analizat stadiul relațiilor de colaborare între cele două marine, identificându-se noi direcții și modalități de creștere a nivelului de colaborare între cele două marine. (M.D.)

Foto: Cristina Kungl, SMFN

Foto: Cristian Vlăscianu

Vineri, 2 martie, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale a avut loc festivitatea de absolvire a cursului de bază a promoției 2011 a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și a programului de formare a soldaților profesioniști, seria noiembrie 2011-martie 2012. La activități au fost prezenți șeful instrucției și doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, comandorul Vasile Chirilă, comandanți de unități și invitați. Comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, comandorul Vasile Chirilă, i-a felicitat pe proaspeții absolvenți. Cu emoție în glas șefii de promoții au exprimat câteva din gândurile lor la încheierea acestei etape de pregătire apreciind că activitatea desfășurată la Școala de Aplicație a Forțelor Navale a fost benefică în pregătirea lor profesională. Apreciind eforturile absolvenților Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai a mulțumit cadrelor didactice pentru implicarea în procesul de instruire și a dat citire mesajului șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa. (C.O.)

Ziua NATO a fost celebrată duminică, 1 aprilie, la sediul tuturor unităților militare din Armata României. În cadrul ceremoniei militare organizată în Portul Militar Constanța, dedicată împlinirii a 63 de ani de la crearea Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și a 8 ani de la aderarea țării noastre la Alianță, au fost înălțate pe catarg drapelele României și NATO, în acordurile Imnului Național al României și ale Imnului Alianței. La eveniment a participat personalul militar din unitățile Forțelor Navale. „Ziua NATO în România” a fost instituită prin Legea nr. 390/2004. Acest eveniment, care se celebrează în prima duminică a lunii aprilie, este o sărbătoare destinată „democrației și spiritului european și euroatlantic”. (O.B.)

Foto: Daniel Oaie, SAFAN

Foto: Cosmin Ocheghel

În perioada 16-18 mai la Complexul Romaero Băneasa, a avut loc cea de-a patra ediție a Expoziției și Conferinței Internaționale dedicată Industriei Aeronautice, Apărării, Securității Naționale și Securității Private, Black Sea Defense & Aerospace 2012 (BSDA). Eveniment înscris în circuitul marilor manifestări internaționale în domeniul tehnicii și tehnologiei pentru apărare, BSDA 2012 a reunit peste 200 de firme din 23 de țări. Principalele activități de produse și servicii prezentate au fost din sfera aviației civile, apărării maritime, terestre și aeriene, securității naționale și securității private. La Black Sea Defense & Aerospace 2012 au fost prezente și Forțele Navale Române cu un stand de prezentare al activității și al ofertei educaționale, dar și cu un elicopter Puma Naval. (C.O.)

Foto: Cristina Kungl

Navigând pe valurile spiritualității Pelerinaj pascal la „Mănăstirea dintr-un lemn”

Cristina KUNGL
Statul Major al Forțelor Navale

Pe 12 aprilie, zi în care lumea creștină se afla în Joia Mare, ziua Cinei cea de Taină, păstrând o veche tradiție, „Mănăstirea dintr-un Lemn” din județul Vâlcea, loc de închinăciune și rugă pentru oamenii apelor și ai văzduhului, a primit oaspeți.

Vizita, echivalent al unui pelerinaj devenit tradițional pentru personalul din Forțele Navale și Forțele Aeriene, marchează legătura specială dintre marinari, aviatori și Mănăstirea dintr-un Lemn, legătură ale cărei baze au fost puse încă din 1938, când Ministerul Aerului și Marinei din acea perioadă a început ample lucrări de restaurare a complexului monahal, care au durat aproape doi ani. De atunci, mănăstirea a devenit, în mod simbolic, altar de închinare pentru aviatori și marinari.

Cu ocazia acestei deplasări, în prag de Sărbători Pascale, militarii au dus nu numai mesajul de credință și pioșenie din partea întregului personal din Forțele Navale și Forțele Aeriene, ci și o donație în bani – un mic simbol al sprijinului și preocupării constante ale marinarilor și aviatorilor oferit sfântului lăcaș.

Gazădă primitoare ca întotdeauna, Maica Stareță Emanuela Oprea și-a întâmpinat oaspeții: șeful Resurselor, contraamiralul de flotilă Dan Popescu, și șeful Instrucției și

Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, împreună cu șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul-locotenent dr. Cărnă Fănică și comandantul Flotilei 90 Transport Aerian, generalul de flotilă aeriană Cristinel Reliu Ion, care au sosit de la Otopeni la bordul a două elicoptere, un IAR 330 Puma Naval aparținând Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale și un elicopter IAR 330 aparținând Flotilei 90 Transport Aerian. Un moment deosebit a fost marcat de prezența la mănăstire, la ceremonia religioasă de pomenire a eroilor marinari și aviatori, a preotului Vartolomeu Andronic – starețul mănăstirii Cozia și exarh al Mănăstirilor din Episcopia Râmnicului.

După slujbă, pelerinajul a continuat cu vizitarea bisericii din piatră, construcție care datează din vremea domnitorului Matei Basarab, unde este păstrată în condiții foarte bune Icoana Maicii Domnului. Momentul de suflet al vizitei l-a constituit slujba de pomenire ținută la mormântul generalului Paul Teodorescu, aflat în imediata vecinătate a bisericii. Conform legendelor, mănăstirea a fost construită din trunchiul unui singur stejar în care a fost găsită sfânta Icoană a Maicii Domnului, unde va la jumătatea secolului al XVII-lea. „Ar trebui să fim recunoscători celor care au dus la înfăptuirea României celei Mari. Generalul Paul Teodorescu s-a

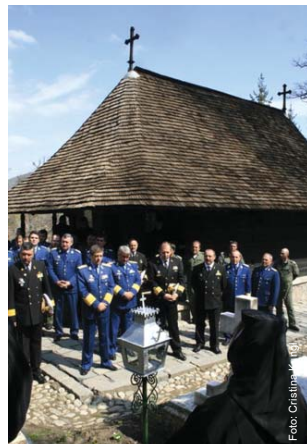

Foto: Cristina Kungl

născut în anul 1888 și este un erou național pentru că a fost în liniile frunze și a luptat ca România să aibă hotarele de astăzi. Suntem recunoscători dumneavoastră pentru că ați poposit în acest lăcaș unde mulți credincioși caută spiritualitatea”, a ținut să sublinieze Vartolomeu Andronic – starețul mănăstirii Cozia.

„Mulțumim pentru această legătură strânsă pe care nu a reușit să o șteargă nici timpul, nici vremurile care au trecut peste noi! Vă dorim sărbători fericite și așteptăm invitația dumneavoastră și la alte evenimente. Doamne ajută”, a menționat la finalul slujbei contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful resurselor Statului Major al Forțelor Navale.

„Vom reveni întotdeauna cu plăcere aici, pentru că am simțit dragostea celor care întrețin acest lăcaș de cult, păstrând vie tradiția pe care acest loc o reprezintă. Vă mulțumim pentru tot ceea ce faceți și vă doresc să puteți duce mai departe ceea ce înfăptuiți, așa încât și generațiile care vin din urmă să poată împlini această tradiție”, a subliniat la finalul slujbei generalul-locotenent dr. Cărnă Fănică.

Prin vizitarea Palatului Brâncovenesc, a construcției noi biserici care se ridică și a anexelor mănăstirii, pelerinajul a luat sfârșit cu convingerea că acolo, între dealurile Vâlcei, marinarii și aviatorii vor găsi întotdeauna un loc al lor, pentru rugăciune și reculegere. ■

Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră

Comandor dr. **Constantin CIOROBEA**
Statul Major al Forțelor Navale

Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră din acest an a fost organizată în perioada 15 – 18 mai și a fost găzduită de Turcia în orașul Istanbul, oraș în care s-a semnat Acordul de Constituire al BLACKSEAFOR în data de 2 aprilie 2001. Delegația țării noastre a fost formată din viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, comandorul dr. Constantin Ciorobea și căpitan-comandorul Ovidiu Portase.

Comitetul Comandanților Forțelor Navale din Marea Neagră a fost precedat de Reuniunea anuală a comandanților forțelor navale din Marea Neagră/CBSN, la care au participat cu statut de invitați: amiralul Bruce W. Clingan – Comandantul Comandamentului Aliat Întrunit de la Napoli și viceamiralul Rinaldo Veri – Comandantul Comandamentului Maritim Aliat de la Napoli. În cadrul acestei reuniuni, care are ca scop discutarea unor aspecte de interes privind securitatea maritimă și dezvoltarea relațiilor între Forțele Navale, au fost discutate problemele privind folosirea din plin a mecanismelor maritime existente pentru asigurarea securității și stabilității în Marea Neagră, posibile contribuții ale BLACKSEAFOR la protecția mediului marin din Marea Neagră, contribuția Forțelor Navale turce la operațiile contra pirateriei și lecțiile învățate, precum și o prezentare a Centrului de Excelență Multinațional în domeniul Securității Maritime.

În cadrul Comitetului Comandanților Forțelor Navale din Marea Neagră a fost prezentată propunerea de schimbare a efortului activităților BLACKSEAFOR spre acțiuni de căutare-salvare, asistență umanitară, luptă antimină și protecția mediului, precum și crearea sinergiei între BLACKSEAFOR și inițiativele, respectiv forumurile regionale (Forumul de cooperare la Marea Neagră (BSCF), Operația Black Sea Harmony (OBSh) privind schimbul de informații, protecția mediului etc.

Activitățile reuniunii au continuat cu informarea făcută de către comandantul grupării/COMBLACKSEAFOR privind activitățile executate de navele din componența grupării pe timpul activărilor din august 2011 și aprilie 2012. În cadrul prezentării au fost apreciate activitățile desfășurate pe timpul vizitei navelor în portul Constanța: Exercițiul prin simulare organizat de CISE (7 aprilie) și Seminarul BLACKSEAFOR pentru tinerii ofițeri organizat de Academia Navală (8-9 aprilie).

Organizarea acestor activități pe timpul staționării navelor în portul Constanța a permis demonstrarea eficienței acestora și susținerea aprobării în cadrul ședinței BSNC. În cadrul ședinței Comitetului Comandanților Forțelor Navale din Marea Neagră au fost aprobate proiectele de documente propuse de

Agendă
internățională

Aspect din timpul lucrărilor Reuniunii Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră.

România spre avizare, privind Seminarul BLACKSEAFOR pentru tinerii ofițeri (BSF Seminar for Young Officers) ca anexa N la publicația BSN-02 și Proiectul „Exerciții asistate de calculator” a fost aprobat ca procedura standard de operare SOP 701 în cadrul BSN-09, secțiunea VIII-Training.

Prin deciziile luate și programul de pregătire pentru perioada următoare aprobat în cadrul ședinței, Grupul de cooperare BLACKSEAFOR va continua să reprezinte un exemplu semnificativ al relațiilor de cooperare constructivă între statele riverane Mării Negre. De asemenea va fi promovată în continuare ideea de bază a acestei inițiative, introdusă pentru prima dată de către Turcia în 1998, aceea de a crea o viziune comună a marinelor statelor riverane printr-un cadru legal agreat prin consens pentru a îndeplini misiuni specifice bine stabilite prin proceduri standard de operare ca și întărirea încrederii, înțelegerii și dialogului între statele partenere conform prevederilor Acordului de constituire.

Comitetul Comandanților Forțelor Navale din Marea Neagră (BSNC) reprezintă forumul în cadrul căruia comandanții marinelor din Marea Neagră analizează activitățile desfășurate în cadrul Grupării Navale pentru Cooperare în Marea Neagră/BLACKSEAFOR și formulează deciziile privind perioadele de activare a grupării și activitățile de pregătire din cadrul acestora.

Scopul BLACKSEAFOR, subliniat în Acordul de Constituire, este acela de a contribui la întărirea prieteniei, bunelor relații și încrederii reciproce între statele Mării Negre și de a promova pacea și stabilitatea prin intermediul cooperării și interoperabilității forțelor navale.

Principalele misiuni ale BLACKSEAFOR includ operații de căutare și salvare pe mare, operații de asistență umanitară, acțiuni împotriva minelor marine, protecția mediului, vizite de prietenie și altele, stabilite în comun de către toate părțile, cum ar fi spre exemplu, operații pentru sprijinul păcii. ■

Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Europa 2012

Comandor **Ionel Dan CIOCOIU**
Statul Major al Forțelor Navale

Reuniunea comitetului comandanților marinelor militare din Europa (CHENS) 2012, a fost organizată în acest an de către Belgia, la Ostende în perioada 10 – 11 mai.

CHENS este acronimul pentru **CH**iefs of **E**uropean **N**avies (Comandanții Forțelor Navale Europene), reprezentând un forum informal, independent și apolitic format din comandanții Marinelor Militare ale statelor maritime europene, membre NATO sau UE. CHENS se întrunește anual prin participarea doar a șefilor forțelor navale naționale. Comandantul forțelor navale care găzduiește întrunirea deține și președinția forumului pentru o perioadă de un an.

La reuniune au participat pe lângă delegația românească, delegații din Belgia, Bulgaria, Cipru, Croația, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Olanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia și Marea Britanie.

Cu statut de observatori pentru sesiunile deschise au participat reprezentanți ai Statului Major al Uniunii Europene (European Union Military Staff), Statul Major Militar Internațional al NATO (NATO International Military Staff) și ai Forțelor Navale Americane din Europa (USNAVEUR).

Au avut statut de invitați și au conferențiat reprezentanți ai: Institutului de Studii Contemporane privind China, din Bruxelles (**BICCS**), Institutului Uniunii Europene pentru Securitate Maritimă (**EUISS**), Agenției Europene pentru Apărare (**EDA**), Comisiei Europene – Directoratul General pentru Probleme Maritime și Pescuit (**EC DG**

Family Photo cu șefii Forțelor Navale participanți la Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Europa 2012.

MARE), Comandamentului Aliat Maritim de la Napoli (**MC Naples**), Comandamentului Forței Maritime Franceze (**COMFRMARFOR**).

Prezentând raportul de activitate, contraamiralul Michel Hofman, din Belgia, președintele CHENS în perioada mai 2011 – mai 2012 a făcut o trecere în revistă a tuturor activităților desfășurate și contactelor avute

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale și comandorul Ionel Ciocoiu, în timpul lucrărilor Reuniunii Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Europa 2012.

pe perioada mandatului său cu accent pe Simpozionul Internațional privind Puterea Maritimă (ISS 20) desfășurat la Newport, RI, SUA în octombrie 2011 și reuniunea comandanților marinelor MARCOMET 2012 unde au fost abordate probleme legate de tema președinției belgiene a CHENS – Contribuție și folosirea în comun a capacităților. De asemenea, contraamiralul Hofman a subliniat importanța Operației UNIFIED PROTECTOR pentru spațiul maritim european și a făcut cunoscut apelul comandantului marinei libiene adresat comandanților marinelor europene de a contribui la reconstruirea marinei acestei țări, ale cărei capacități au fost grav afectate de operațiunile militare din zonă.

Domnul Jonathan Holslag de la Institutul de studii contemporane privind China (BICCS), din Bruxelles a prezentat problemele de securitate din Marea Chinei de Sud legate de suveranitatea disputată asupra unor arhipelaguri și insule, a mării teritoriale aferente precum și asupra zonei economice exclusive cu implicații legate de resursele naturale descoperite în zonă. Vorbitoarea a prezentat o scurtă evoluție istorică a situației geopolitice din zona Mării Chinei de Sud cu referire la eforturile și intențiile Chinei de a-și extinde suveranitatea asupra ariei disputate cu alte state din zonă (Thailanda, Filipine, Taiwan, Vietnam, Brunei) susținute de marina chineză și aflate la același nivel de importanță cu problema Tibetului și a provinciei Xi Jiang.

După prezentarea temelor în plen, discuțiile au avut loc în cadrul a patru sesiuni. Sesiunea I a fost „Contribuție, cooperare și distribuirea responsabilităților în domeniul maritim”. În cadrul sesiunii, generalul de brigadă Jon Mullin, Director pentru capacități al Agenției Europene pentru Apărare (EDA) a subliniat eforturile pe care instituțiile europene cu atribuții în domeniul militar și maritim le fac pentru încurajarea contribuției statelor europene membre UE la diferitele proiecte și operații. A fost evidențiat efortul

comun european pentru sprijinul Operației UNIFIED PROTECTOR, contribuțiile la Operația ATALANTA.

„Cooperarea militară franco-britanică – un nou motor al apărării europene?” – a fost tema susținută de domnul Ben JONES (EUISS). Acesta a evidențiat posibilitățile largi de cooperare în plan militar dintre Marea Britanie și Franța parte din ele deja valorificate la nivel militar iar altele așteptând sprijinul factorului politic la nivel înalt. Cooperarea între cele două state va menține credibilitatea acestora în colaborarea cu SUA și va evita duplicarea eforturilor financiare ale EU-NATO pe de o parte și SUA pe de alta.

Șeful grupului de studiu privind Contribuția, cooperarea și distribuirea responsabilităților în domeniul maritim, comandorul Peter Van Den Berg, a subliniat sarcinile și produsele elaborate de către grupul de studiu care s-au axat pe evidențierea eficienței costurilor, a calității operaționale și pe managementul informațiilor. Studiul a arătat că deși s-au făcut eforturi, dificultățile întâmpinate, mai ales din cauza prea multor variabile și a interesului scăzut al națiunilor pe fondul crizei economice încă existente în spațiul european, toate acestea la un loc, au făcut ca beneficiile, în actualele condiții, să fie scăzute.

În ceea ce privește domeniul CBRN concluzia a fost că dezvoltarea în zona maritimă este încă incipientă, domeniul fiind în principiu orientat și concentrat pe zona terestră.

În domeniul educației și instruirii lucrurile stau mult mai bine, națiunile având la dispoziție o paletă largă de posibilități de cooperare, pe mai multe planuri (ex: schimb de personal, de instructori, stagii ambarcate, sprijin reciproc pe timpul acțiunilor) rezultatele urmând să apară pe termen lung.

Sesiunea a II-a a fost dedicată domeniului „Securitate maritimă”. Șeful grupului de studiu privind acest domeniu, comandorul Jeremy Blunden (GBR) a prezentat

Aspect din timpul lucrărilor Reuniunii Comitetului Comandanților
Marinelor Militare din Europa 2012.

realizările Marii Britanii în domeniu: În prelegerea sa, doamna Beate GMINDER (EU DG MARE) a scos în evidență multitudinea de actori interesați în acest domeniu (400 de autorități, agenții UE, alte comunități de informații etc.) ceea ce poate duce la apariția riscului de creare a unor instrumente separate. Cele două programe pilot existente, MARSUR și BLUEMARSMED au fost susținute de către țări ca Italia, Finlanda dar și de EDA. Datorită numărului mare de agenții interesate, CISE trebuie să aibă la bază cooperarea dintre civili și militari. Cea mai mare problemă rămâne accesul la informații datorită înțelegerii diferite a modului de folosire a acestora în funcție de fiecare stat și interesele sale. Drepturile de acces vor depinde de modul de folosire și o soluție în acest sens poate fi MARSUR GOOGLE SERVICE pentru distribuirea informațiilor care nu pot fi folosite în comun la această dată. De asemenea este nevoie de un limbaj comun care să permită accesul la baze de date diferite. Costurile generate de folosirea în comun a informațiilor trebuie să fie eficiente iar problemele legate de legalitate trebuie rezolvate de către fiecare stat/agenție în parte în vederea integrării schimbului de informații în sistemele de apărare existente. CISE este folosit de toți, statele fiind încurajate să adere la acest proiect în care informațiile vor fi folosite în concordanță cu scopul și nu cu nivelul național de acces la informații.

Sesiunea a III-a a fost dedicată operațiilor curente cu accent pe lecțiile învățate după participarea la Operația UNIFIED PROTECTOR.

Viceamiral Hans KRAUSE (DEU), locțiitorul comandantului MC Napoli a evidențiat provocările cărora trebuie să le facă față noua structură la pace a Comandamentului Maritim Aliat și a adus în atenția participanților calendarul implementării noii structuri. Vor fi desființate actualele comandamente maritime și va fi constituit un singur comandament. Se vor institui echipe comune de lucru din cadrul comandamentelor existente

care vor lucra pentru asigurarea unei tranziții coordonate. Responsabilitățile vor fi trecute de la structurile existente la cele care se vor înființa treptat pentru a nu afecta comanda și controlul forțelor aflate în teatru. Capacitățile noului comandament vor fi limitate în acceptarea de noi misiuni dar va permite dialogul la nivel strategic cu națiunile. Pregătirea se va face în continuare prin exerciții de tipul „STEADFAST” la fiecare doi ani și vor fi armonizate cu planurile de instruire ale națiunilor. Întregul proces va schimba radical modul de acțiune precum și modalitățile de comandă și control. Pe 13 iulie 2013 actualele structuri vor înceta să mai existe.

Comandorul Jeremy Blunden (GBR) a prezentat eforturile depuse de acest grup de studii privind „Operațiile curente” care a primit sarcina să se ocupe de identificarea lipsurilor doctrinei și procedurilor folosite în cadrul Operației „Unified Protector” pe timpul misiunilor de evacuare a non-combatanților (NEO).

Contraamiralul Philippe Coindreau comandantul CTF 73 HARMATTAN a prezentat în expunerea sa atât evenimentele premergătoare începerii operației „UNIFIED PROTECTOR” cât și etapele operației. Printre lecțiile identificate pe timpul desfășurării operației putem aminti că deși componenta maritimă a fost preponderantă, operația în sine a fost una întrunită; forțele navale implicate trebuie să fie la nivelul de instruire cerut de standardele în vigoare; schimbul de date trebuie să se bazeze pe interoperabilitate. În concluzie pentru participarea la acest tip de operații s-a cerut gândire expediționară, spirit întrunit și privire către viitor.

În cadrul sesiunii a IV-a comandorul Philippe Minon (FRA), șeful grupului de studii privind Constituirea Capabilităților Maritime, a arătat care au fost sarcinile grupului de studii respectiv corespondența cu țările africane, coordonarea răspunsurilor către IMO și a altor probleme aflate în coordonare.

Contraamiralul Michel Hofman (BEL) și viceamiralul Kosmas Christidis au prezentat apoi în sinteză, principalele probleme prezentate pe timpul lucrărilor reuniunii dar și proiectele de viitor ale. A fost exprimată dorința de a discuta pe timpul unei viitoare reuniuni CHENS și a problemelor spațiului submarin având în vedere capabilitățile pe care marinele europene le posedă. Pentru perioada medie au fost propuse ca subiect de discuție resursele umane, operațiile umanitare, efectuarea unui audit care să identifice capabilitățile spațiului maritim european ce pot fi luate în considerare pentru acțiunile viitoare.

Programul Educațional pentru Tinerii Ofițeri (ESYO) pe anul 2012 a fost prezentat de căpitanul comandorul Torsten Wenning (FRA) care a comunicat că întâlnirea anuală va avea loc la Brest, Franța, între 25 – 26 iunie. Pentru anul 2013 Comandorul John Saussez (BEL) a prezentat faptul că reuniunea va avea loc la Bruges, Belgia, și va avea tema „Marina europeană – perspectiva 2030”.

După prezentarea temelor, a urmat predarea - primirea președinției CHENS între contraamiralul Michel Hofman și viceamiralul Kosmas Christidis. La finalul reuniunii, noul președinte CHENS, șeful Forțelor Navale Elene, Viceamiral Kosmas Christidis, a adresat membrilor forumului CHENS invitația de a participa la următoarea întâlnire care va fi găzduită de Grecia, la Atena, în perioada 10 - 11 mai 2013. ■

Text: Bogdan DINU
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

„Suntem mândri să fim aici, suntem mândri să ne scufundăm cu voi și o facem oricând, în orice ocean.”

Scafandri militari din șase țări, una de la Marea Caspică (Azerbaidjan), patru de la Marea Neagră (Bulgaria, Georgia, România, Ucraina) și una dintre două oceane (am numit aici Statele Unite ale Americii) s-au antrenat în comun timp de două săptămâni în Marea Neagră, la Constanța, în cadrul celei de-a doua ediții a exercițiului Eurasia Partnership Dive.

Exercițiul multinațional, organizat și condus de Statele Unite și găzduit de România, s-a desfășurat anul acesta între 28 mai și 8 iunie la Constanța la Centrul de Scafandri și în raioanele de scufundare de la litoral din Marea Neagră. Au fost implicați peste 110 scafandri din toate cele șase țări participante dar și nava americană de salvare și recuperare USNS Grasp (T-ARS 51), vedetele militare de intervenție cu scafandri Saturn și Venus, ambarcațiunile rapide Fulgerul 1 și 2. Ca și la ediția precedentă scopul principal al exercițiului a fost familiarizarea participanților cu tehnica, echipamentele și procedurile de scufundare - în principal ale țării care au organizat și găzduit activitatea - precum și creșterea interoperabilității. Obiectivul nu este unul facil dacă luăm în calcul faptul că trei din țările implicate sunt membre ale Alianței Nord-Atlantice și dispun de echipamente similare, altele fac eforturi să acceadă în

Alianță sau sunt în Parteneriatul pentru Pace. Deși scopul, mijloacele, navele și antrenamentele au fost aproape identice cu cele de la ediția anterioară sunt totuși și câteva elemente de noutate care merită a fi menționate.

În primul rând a crescut semnificativ numărul scafandrilor chiar dacă țările participante au rămas aceleași. La bordul navei USNS Grasp (T-ARS 51) s-a aflat anul acesta Compania 23 din MDSU 2 (Mobile Diving Salvage Unit 2 - Unitatea Mobilă de Scafandri și Salvare 2) pentru scufundările la mare adâncime dar au fost prezenți și scafandri din Grupul EOD (Explosive Ordnance Disposal) Mobile Unit 8, plutonul 802 și chiar scafandri de la infanteria

Salt în apă al unui scafandru azer de la bordul VMIS Venus pentru efectuarea unui antrenament EOD. În cazul de față descoperirea unor obiecte îngropate pe fundul mării cu ajutorul detectorului de metale.

marină de la Special Purpose Marine Air Ground Task Force-Black Sea Rotational Force 12. Elocvente au fost, credem noi, cuvintele lui CWO2 James Hordinski, șeful scufundărilor de pe USNS Grasp și cu o experiență de 26 de ani în scafandrie, care declara la ceremonia oficială de încheiere a exercițiului că „la bord s-au aflat un număr foarte mare de scafandri și s-au realizat un număr „astronomic” de scufundări, de la cele scuba diving la cele de mare adâncime cu alimentare de la suprafață. Pentru viitor, cea mai importantă lecție învățată de noi este să ne implicăm mai deservim în procesul de planificare și să ducem exercițiul, din punctul nostru de vedere, la un alt nivel, cu mai multe provocări pentru toți scafandrii, să ne cunoaștem mai bine tehnica fiecăruia, să ne focalizăm asupra interoperabilității. Această ar fi de fapt principală lecție învățată și marele pas înainte.” Din partea română, alături de specialiștii de la Laboratorul Hiperbar și scafandrii EOD, au fost permanent la bordul navei americane patru scafandri de mare adâncime, este vorba de Mml Mihăiță Pal, Mml Marian Lutescu, Mml George Cristescu și Pcc Mihai Stănescu alături de ofițerul de legătură, aspirantul Marius-Marcu Orhean.

Al doilea element de noutate este durata exercițiului. În 2012 a fost extinsă de la o săptămână la două ceea ce a dus la o creștere corespunzătoare a numărului de ore de antrenamente și scufundări în mare și în Laboratorul Hiperbar al Centrului de Scafandri. Chiar și așa, programul a fost încărcat și aglomerat pentru participanți, lucru lesne de explicat dacă ne gândim că

Instantaneu din timpul scufundărilor simulate în saturație la adâncimi cuprinse între 40 și 60 de metri efectuate la Laboratorul Hiperbar de la Centrul de Scafandri. În prim plan, căpitan-comandorul Inocențiu Medeșan, șeful Laboratorului Hiperbar.

USNS Grasp ancorată în raionul de scufundări, travers de Eforie, unde a rămas o săptămână întreagă și unde s-au executat toate scufundările reale la mare adâncime cu alimentare de la suprafață.

numărul scafandrilor participanți a fost anul acesta mai mult decât dublu.

În sfârșit, al treilea element de noutate a fost utilizarea de explozibili reali în cadrul exercițiului pentru neutralizarea unor obiecte submerse. Distrugerile au fost executate de scafandrii EOD americani, explozivul utilizat fiind de tipul C4 detonat de la suprafață prin radiocomandă. Încercăturile, de aproximativ 5 kilograme, au fost realizate și configurate în totalitate de către partenerii americani care au utilizat în exclusivitate și propriile echipamente de scufundare. Astfel de activități s-au desfășurat în penultima zi a exercițiului, pe o mare destul de agitată și pe un fund de aproximativ 15 metri adâncime. Ele au avut mai mult un caracter demonstrativ, chiar dacă în echipele de plantare a dispozitivelor au intrat și scafandri de la infanteria marină sau din țările partenere. Pentru scafandrii români EOD nu este un element de noutate (chiar dacă ei folosesc ca exploziv plastic, atunci când îl au, Semtexul sau trotilul după tipul de distrugere) dar scafandrii din țările partenere s-au arătat interesați de dispozitive și echipamente.

Timp de aproape două săptămâni antrenamentele și exercițiile s-au desfășurat în două locuri distincte, respectiv la uscat, la Laboratorul Hiperbar al Centrului de Scafandri și în raioanele de scufundare de pe mare, în general travers de Eforie, pe un fund nisipos de 15-20 de metri și este cea mai corectă delimitare a activităților chiar dacă mai jos vom vorbi de existența a trei secțiuni, respectiv scufundări la mare adâncime simulate în saturație, scufundări reale în mare cu alimentare de la suprafață și antrenamentele EOD, inclusiv utilizarea sonarului cu scanare laterală, tractat sau portabil. Fiecare delegație națională și-a împărțit scafandrii în trei echipe corespunzătoare celor trei secțiuni, care s-au rotit zilnic. La Laboratorul Hiperbar toate antrenamentele au fost organizate și conduse, evident, de specialiștii români. În principal s-au executat scufundări simulate la adâncimi cuprinse între 40 și 60 de metri dar pentru prima dată în 2012 cu echipamentele recent achiziționate, este vorba de sistemul Kirby Morgan 37, identic cu cel utilizat de partenerii americani „Spre deosebire de ediția trecută anul acesta au fost făcute chiar echipe

Revenirea la suprafață după o misiune de scufundare.

mixte de scufundare – ne-a declarat Mmp Viorel Giantău, scafandru principal la Laboratorul Hiperbar – dacă anul trecut aveam câte o echipă a fiecărei națiuni zilnic, acum am făcut echipe mixte, azerii au intrat cu bulgarii, georgienii cu ucrainenii și așa mai departe, bineînțeles supravegheate de la suprafață de specialiștii noștri. Partenerii au fost mulțumiți, nu este de mirare, este singurul Laborator hiperbar cel puțin din zona de vest a Mării Negre, îl ținem în eficiență și chiar s-au mirat cum de mai găsim piese de schimb pentru el. Greu, dar mai găsim. Pe viitor, dacă la anul exercițiul se va desfășura tot la Constanța, ar fi bine să fie implicată și nava Grigore Antipa la același nivel ca USNS Grasp deoarece acum avem echipamente similare.”

Despre a doua secțiune, cea dedicată EOD-ului, trebuie să spunem că și ea a fost organizată și condusă tot de partea română și au fost utilizate numai echipamente și tehnică din dotarea scafandrilor români, cu excepția partenerilor americani. Vedetele de intervenție cu scafandri Saturn și Venus au ieșit zilnic în mare câte o săptămână fiecare prin rotație, sub comanda aspirantului Adriana Agape (Saturn) și căpitan-comandorului Marian Tănase (Venus) care este și comandantul Secției de nave speciale a Divizionului 175 Nave Scafandri. Au fost

prezentate partenerilor dotările scafandrilor noștri, s-au efectuat chiar scufundări demonstrative inclusiv cu echipamentele LAR 755 cu circuit semînchis dar s-au antrenat și în echipe mixte de 2-3 scafandri, iar tipologia exercițiilor a fost una variată: de la un răspuns la o amenințare IED, ridicarea și tractarea unei mine de fund la suprafață cu ajutorul balonului într-o zonă de distrugere, descoperirea unor obiecte îngropate pe fundul mării cu ajutorul detectorului de metale până la utilizarea sonarului cu scanare laterală tractat sau portabil sau distrugerea unor obiecte submerse cu explozibili reali. După cum ne declara și căpitan-comandorul Adrian Onțică, comandantul Grupului de scafandri de luptă EOD, scafandrii din țările partenere se află în prezent la nivelul la care se aflau scafandrii noștri acum 10-15 ani și este de înțeles interesul pentru echipamentele intrate relativ recent în dotarea Grupului EOD. „Participăm pentru a doua oară la acest exercițiu cu o echipă de șase scafandri și de fiecare dată învățăm ceva nou. Este foarte util și este ceva nou pentru noi participarea la activități de scufundare în exerciții internaționale, cu reguli diferite și în același timp o mare oportunitate pentru noi. Scopul nostru principal la acest exercițiu este să ne familiarizăm și să lucrăm cu toate echipamentele, avem scafandri de la Centrul de Căutare și Salvare dar și de la unitatea specială și de aceea am împărțit echipa în două, pentru a beneficia de oportunitatea de a lucra cu toate echipamentele.” am aflat de la locotenent-comandorul Olesiy Nestorov de la Centrul SAR al Marinei Militare a Ucrainei. Locotenent-comandorul Daniel Todоров, comandantul delegației bulgare ne-a declarat: „A fost încă o oportunitate excelentă pentru echipa mea de a lucra împreună cu scafandri din atât de multe națiuni. Nu este pentru prima dată când lucrăm cu scafandri români, relațiile noastre au început cu mulți ani în urmă dar este un prilej de a lega noi prietenii sau de a reactiva pe cele mai vechi. Avem aceleași echipamente, mai mult sau mai puțin, însă mai important este parteneriatul cu celelalte națiuni. De fapt primul exercițiu comun cu scafandrii români, desfășurat acum mai bine de zece ani, a fost unul EOD așa că îi cunoaștem bine pe băieții, avem încredere în ei, echipamentele s-au schimbat puțin deoarece ambele țări

VMIS Venus și VMIS Saturn au fost principalele platforme de scufundare pentru antrenamentele EOD ale exercițiului.

Revenirea scafandrilor la suprafață după o scufundare la mare adâncime cu alimentare de la suprafață și coborârea de pe platformă; aici în echipă mixtă româno-americană.

și-au crescut capabilitățile EOD prin achiziția de noi echipamente și avem un schimb de experiență în ceea ce privește utilizarea acestor echipamente atât în cadrul Alianței cât și cu națiunile din cadrul Parteneriatului pentru Pace”.

Chiar și scafandrii din țările Alianței au avut câte ceva de învățat. De exemplu scafandrii bulgari și-au achiziționat recent un sonar cu scanare laterală dar au învățat multe din „pontonile” și „secretele” utilizării unui astfel de echipament de la băieții noștri în zilele petrecute împreună. Maiștrii militari Jean Milcoveanu, Nicolae Krentz, Marian Neculce, Florin Tian, Pavel Siriteanu sau căpitanul Mihai Iordache sunt câțiva din „instructorii” EOD români ai exercițiului și sunt deja cunoscuți publicului nostru, fie din ediția de anul trecut fie din misiunea RMSIS Grozavul din această iarnă de la Dunăre. Afirmăm că scopul exercițiului este familiarizarea cu scufundările în echipe mixte și cu echipamente diferite dar trebuie să precizăm că scafandrii din țările partenere proveneau din structuri de scafandri foarte diverse, de exemplu azerii mai mult din zona forțelor pentru operații speciale, georgienii numai din Garda de Coastă, bulgarii sau ucrainenii mai mult din scafandrii de mare adâncime sau americanii și românii care au avut echipe specializate pentru toate cele trei secțiuni.

Pentru ultima secțiune, cea dedicată scufundării la mare adâncime cu alimentare de la suprafață de la bordul USNS Grasp, activitate condusă direct de scafandrii americani nu ar mai fi multe de spus. Despre statutul navei și unitatea de scafandri ambarcată am scris mai detaliat în numărul de anul trecut (numărul 3 (148) 2011) și nu mai dorim să revenim. Raionul de scufundare (unde nava a staționat permanent la ancoră o săptămână întreagă) a fost aproape de cel rezervat antrenamentelor EOD, adâncimea a fost tot de 15-20 de metri iar echipamentul utilizat a fost KM 37. Diferit față de anul trecut a fost vremea, uneori nefavorabilă, schimbătoare în fiecare zi, răcoroasă, cu vânt și valuri. Poate și din cauza temperaturii mai scăzute a mării au fost utilizate costume încălzite cu apă caldă (astfel de echipamente, cumpărate mai demult, se află de altfel și în dotarea Centrului de Scafandri). „A fost o scufundare reușită cu partenerul american – ne-a decla-

Pregătirea pentru o scufundare la mare adâncime.

vația au determinat ca acest exercițiu să fie unul de succes și relațiile noastre să se dezvolte în continuare. Mesajul pe care doresc să-l transmit este următorul: Suntem mândri să fim aici, suntem mândri să ne scufundăm cu voi și o facem oricând, în orice ocean.”

În ultimele trei zile ale exercițiului a fost prezent și căpitan-comandorul Tom Reynolds, comandantul MDSU 2, care ne-a acordat și un scurt interviu. După cum am aflat de la domnia sa, în Marina Militară a Statelor Unite există 1200 de scafandri (fără cei din SEAL sau EOD) dar numai aproximativ 300 fac parte din cele două unități de tip expediționale, respectiv MDSU 2 de pe Coasta de Est din Virginia și MDSU 1 de pe Coasta de Vest, din Hawaii. În ultimii ani detașamente (companii de fapt, există câte șase în fiecare unitate) au fost prezente la Constanța la bordul unor nave specializate pentru diferite exerciții bilaterale sau multinaționale. „În principal suntem aici pentru a dezvolta relațiile existente. Cel mai important este faptul că am construit o relație de prietenie, ne cunoaștem capacitățile fiecăruia, fie că facem parte din Alianță sau din țările partenere. În al doilea rând, în ceea ce privește acțiunile de scufundare propriu-zise, pot spune că învățăm unii de la alții, experimentăm, vedem tehnica diferită pe care o utilizăm, ne împărțim backgroundul pe care îl are oricare dintre noi. Fiecare trebuie să pornească de undeva și pentru noi e important să ne îmbogățim capabilitățile și tehnica. Cu fiecare experiență învățăm ceva nou cu privire la echipamentele pe care le au alții, fiecare experiență este unică. Ne bucurăm foarte mult să lucrăm cu fiecare națiune în parte, nu ne vedem ca instructori care trebuie să antreneze scafandrii din alte țări, este cu adevărat un parteneriat, facem un schimb de experiență. Nu suntem prezenți permanent în Marea Neagră și atunci te întrebi: cum e o scufundare aici, ar putea fi diferit față de una din Oceanul Atlantic și atunci este important pentru noi să lucrăm cu alte națiuni. Am învățat unele lecții de la ediția de anul trecut, am schimbat unele lucruri și deja am vorbit cu comandanții structurilor din țările partenere și facem planuri pentru anul viitor, ne gândim ce să îmbunătățim, ce să aducem nou pentru scafandrii români, bulgari, ucrainenii, georgienii și azerii.” ■

Corveta „Contraamiral Eustațiu Sebastian” la activarea BLACKSEAFOR 2012

Aspirant **Loredana MACOVEI**
Divizionul 50 Corvete

Joi 5 aprilie, corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* a părăsit locul de acostare permanentă de la duna Divizionului 50 Corvete din Mangalia, pentru a participa la o nouă activare a grupării BLACKSEAFOR.

În urma finalizării procesului de pregătire și instruire, care a durat patru săptămâni și a evaluării de către Centrul de Simulare, Instruire și Evaluare, atât la țarm, cât și în larg, corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* a fost certificată ca fiind „Gata de misiune!”. Sub conducerea comandantului navei, locotenent-comandorul Valentin-Cătălin Vlad, nava militară a executat manevra de ieșire din portul Mangalia, luând drum de nord spre portul Constanța, marcând astfel prima zi a misiunii care urma să se desfășoare până pe data de 25 aprilie.

Activitățile din primăvara acestui an au reprezentat ultima parte a celei de-a XI-a activări a Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră, BLACKSEAFOR. Grupul a fost constituit din participanți ai fiecărui stat riveran Mării Negre: dragorul

Analiza unei secvențe de acțiune monitorizată de CISE.

Foto: Cristian Vlăsceanu

maritim BGS *Reshitelny* (Bulgaria), corvetă ROS *Eustațiu Sebastian* (România), nava de desant RFS *Tsezar Kunikov* (Rusia), fregata TCG *Yavuz* (Turcia) și corveta UPS *Cherkasy* (Ucraina). Anual, fiecare activare a BLACKSEAFOR este condusă de una dintre forțele statelor participante, aceasta fiind desemnată pe baza criteriului alfabetic.

În perioada 2010 – 2011, pentru a doua oară de la constituirea grupării, comanda celei de-a XI-a activări a fost exercitată de România. Anul acesta, comanda BLACKSEAFOR, a aparținut Rusiei, la bordul navei rusești aflându-se, pentru întreaga perioadă, comandantul grupării, împreună cu ofițerii din Statul Major, partea română fiind reprezentată de locotenentul Cătălin Harabagiu, ofițerul de Informare și Relații Publice al grupării.

Misiunile grupării de cooperare navală BLACKSEAFOR

În urma inițiativei Turciei și a acordurilor semnate cu statele riverane Mării Negre, în anul 2001 s-a înființat gruparea de cooperare navală BLACKSEAFOR a cărei principal obiectiv îl constituie menținerea securității atât la nivel regional, cât și internațional. Angajamentul BLACKSEAFOR vizează operațiunile de căutare și salvare, asistență umanitară și protecție a mediului înconjurător, exercițiile și operațiunile de minare și deminare, dar și dezvoltarea parteneriatelor cu comunitățile locale. De asemenea, gruparea BLACKSEAFOR poate acționa pentru orice inițiativă acceptată unanim de toate părțile implicate, cum ar fi operațiunile de combatere a oricărei forme de terorism sau a crimei organizate, în vederea asigurării protecției și sprijinului reciproc pentru menținerea păcii.

Exercițiile pe mare...catalizatorul interoperabilității forțelor BLACKSEAFOR

Activitățile pe mare s-au derulat conform planificării realizate de conducerea BLACKSEAFOR, prin cooperarea continuă a navelor grupării, precum și cu suportul forțelor

Formație navală la BLACKSEAFOR.

adiționale, navale și aeriene, care au participat la anumite exerciții.

Măști, 10 aprilie, navele din grupare au executat manevra de ieșire din portul Constanța, urmând a tranzita un canal dragat în formație de șir, sub conducerea dragorului maritim românesc, Sublocotenent *Alexandru Axente*. Condițiile hidrometeorologice anunțate la briefingul comandantului de către ofițerul cu navigația, aspirant Cosmin Katona, s-au dovedit a fi prielnice pentru desfășurarea la un nivel cât mai ridicat a misiunii. În scurt timp, la orizont se mai vedea doar nesfârșita mare, iar intensul sentiment de liniște și libertate, pe care aceasta îl oferea, dispărea odată cu vocea ofițerului cu operațiile care anunța fiecare exercițiu ce urma să se execute. Cele două sesiuni de exerciții pe mare au durat câte 3 zile fiind întrerupte de câte 4 zile de escale, prima în Sevastopol și apoi în Istanbul. Exercițiile pe mare au presupus manevre de apropiere între nave în vederea reprovizionării pe mare și a remorajului, exerciții de comunicații radio, cu eclipsă sau prin pavilioane saulă, precum și operațiuni de căutare și salvare a ambarcațiunilor aflate în pericol sau a oamenilor căzuți în apă. Totodată, s-au desfășurat operațiuni de interogare și interdicție maritimă, executate de către grupele de control ale navelor participante. Responsabilizarea și implicarea directă a tuturor tinerilor ofițeri ai echipajului corvetei *Contraamiral Eustațiu Sebastian* a permis valorificarea la maxim a oportunității de a desfășura activități în comun cu navele din grupare, fapt ce a determinat în final creșterea nivelului de pregătire teoretică și practică al acestora.

Marșul spre portul Istanbul nu a fost poate printre cele mai liniștite, asta din cauza capriciilor vremii. Valurile, vântul și intemperiiile aferente nu au reușit însă să împiedice buna desfășurare a antrenamentelor executate în comun și, în ciuda acestora, exercițiile și-au continuat cursul firesc, respectând procedurile în vigoare.

Participarea, în această fază, a forțelor adiționale turcești, reprezentate de nave de suprafață și de aviație, a contribuit intens la realizarea interoperabilității navelor grupării.

Activitățile la țarm...feedback pentru exercițiile din larg

Staționarea navelor grupării în porturile Constanța, Sevastopol și Istanbul a fost un bun prilej de pregătire a activităților ulterioare, prin participarea la atelierile și ședințele de lucru organizate de navele grupării.

Elementele de noutate ale acestei activări au fost reprezentate de organizarea primei sesiuni a Simpozionului Anual al Tinerilor Ofițeri și de antrenamentul simulat al exercițiilor planificate la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare

Foto: Cristian Vlăsceanu

Bucuria revederii familiei după misiune.

Constanța, la care au participat ofițeri și maiștri militari ai navelor din grupare.

Pe lângă activitățile sportive, membrii echipajelor au participat la vizite organizate la muzele de marină și la diverse obiective turistice ale porturilor gazdă. Totodată, populația civilă a beneficiat de un program de vizită la bordul navelor grupării.

Data de 15 aprilie, petrecută în Portul Sevastopol, a coincis cu Sfânta Sărbătoare a Învierii Domnului. În acest sens, la bordul navei s-a organizat o masă festivă Pascală, de la care n-au lipsit tradiționalele ouă roșii, pască și miel.

Activarea BLACKSEAFOR din acest an a asigurat schimbul de experiență pentru doi ofițeri punțiști, unul de la corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* și altul de la fregata turcă YAVUZ. Astfel, pe ruta Sevastopol-Istanbul, România și Turcia au participat la acest CROSSPOLL, prin aspirantul Răzvan Vinț, care a făcut parte din echipajul navei turce și locotenentul Oguz Guzeltas, care a fost încadrat în echipajul românesc, timp de trei zile. De asemenea, ofițerul turc a fost unul din cei doi ofițeri care au dat curs invitației de a participa la simpozionul ce a avut loc la Academia Navală „Mircela cel Bătrân” Constanța din perioada 8-9 aprilie.

Gruparea BLACKSEAFOR a străbătut aproximativ 1500 Mm, navigând prin apele teritoriale românești, ucrainene și turcești, sub amprenta bunei cooperări și a transparenței mutuale deopotrivă. Cei 90 de marinari, care au constituit echipajul corvetei *Contraamiral Eustațiu Sebastian*, au dat dovadă de profesionalism și responsabilitate, fiind elementul reprezentativ al României pentru această misiune.

Prima parte a celei de-a XII-a activări BLACKSEAFOR va avea loc în august, când va avea loc și ceremonia de transfer a comenzii grupării către forțele navale turcești, iar partea română va fi reprezentată de corveta *Contraamiral Horia Macellariu*. ■

Comandantul corvetei *Contraamiral Eustațiu Sebastian*, locotenent-comandorul Valentin Vlad, atent la manevra navei în timpul unui exercițiu specific.

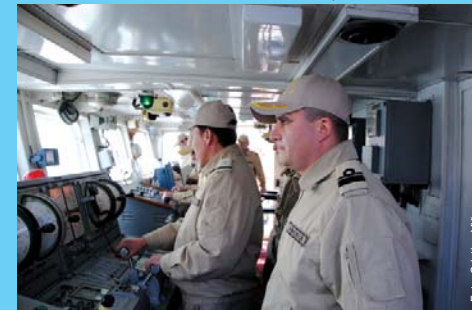

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

YOUNG OFFICERS SYMPOSIUM – BLACKSEAFOR 2012

Aspirant **Diana CUCOȘEL**
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a găzduit, în perioada 8 - 9 aprilie, Simpozionul Tinerilor Ofițeri din cadrul BLACKSEAFOR 2012. Acest simpozion se desfășoară anual în cadrul activărilor Grupului de Cooperare Navală din Marea Neagră și este găzduit pe rând de una din națiunile participante.

Anual, în cadrul simpoziunilor se dau două teme de discuție pe care câte doi reprezentanți ai fiecărei națiuni participante le abordează dintr-o perspectivă proprie și le prezintă celorlalți participanți. Anul acesta, temele abordate au fost: Black Sea Navy - a National Perspective și Maritime Security. Forțele Navale Române au fost reprezentate de locotenent ing. Ovidiu Cristea de la Academia Navală și aspirant ing. Loredana Macovei de la corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*.

În deschiderea simpoziunilor, domnul contraamiral de flotilă dr. Corneliu Bocai, Șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, a vorbit despre semnificația BLACKSEAFOR și despre importanța simpoziunilor, prin prisma coeziunii care se creează între tinerii ofițeri de marină din statele riverane Mării Negre.

Odată deschise lucrările simpoziunilor, tinerii ofițeri au prezentat perspectivele naționale dar și personale asupra temelor aflate în discuție. Evenimentul a fost benefic pentru toți participanții și a contribuit la o mai bună înțelegere a felului în care forțele navale a fiecăruia stat funcționează.

Simpozionul s-a încheiat cu o vizită la Muzeul Marinei Române. ■

Foto: Cristian Vlăsceanu

Participanții la simpozion în vizită la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

Foto: Cristian Vlăsceanu

Escala BLACKSEAFOR la Constanța

Text: **Bogdan DINU**
Olivia BUCIOACĂ
Foto: **Cristian VLĂSCLEANU**

Debutul fazei a II-a a celei de-a XI-a activări a Grupului de Cooperare Navală din Marea Neagră - BLACKSEAFOR a fost marcat de sosirea în Portul militar Constanța pentru o escală de trei zile, între 6 și 9 aprilie, a navelor care fac parte din grupare, respectiv corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*, TCG Yavuz (Turcia), *UPS Cherkasy* (Ucraina), *BGS Reshitelny* (Bulgaria) și *RFS Tsezar Kunikov* (Federația Rusă), care este și nava comandant a grupării. În prima zi a escalăi o delegație a BLACKSEAFOR s-a întâlnit cu reprezentanți ai autorităților publice locale și ai conducerii Comandamentului Flotei și a fost organizată o conferință de presă la bordul navei *RFS Tsezar Kunikov*, unde au fost prezentate misiunile grupării.

Sâmbătă, 8 aprilie, la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, s-a desfășurat un exercițiu de instruire asistată de calculator. La activitate au participat comandantul Grupării BLACKSEAFOR, căpitanul de rangul I, Iuri Zemski din Federația Rusă, ofițeri din staff-ul BLACKSEAFOR, comandanții navelor cu o parte din echipaje, ofițerii cu navigația și comunicațiile. Comandantul Grupării BLACKSEAFOR s-a arătat interesat de posibilitățile de simulare a exercițiilor în Forțele Navale Române, iar la final a semnat în cartea de onoare

a Centrului. Activitatea de simulare a început cu prezentarea capabilităților Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare și a sistemului de simulare, JCATS (Joint Conflict and Tactical Simulation), precum și a obiectivelor exercițiului în scopul de a-i familiariza pe participanți cu mediul de luptă și modul de desfășurare a antrenamentului. Comandorul Tiberiu Istrate, comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare: „Aceste exerciții sunt pregătite într-o formulă, astfel încât să satisfacă nivelul de pregătire pentru activitățile de pe mare, respectiv validarea procedurilor care se execută pe mare în cadrul forțelor participante la BLACKSEAFOR. Noi, prin simulare, îi ajutăm înainte de conferința de planificare la definitivarea documentelor de conducere și execuție pentru activitățile care se vor desfășura pe mare, acestea înseamnând proceduri de căutare și salvare pe mare, convoiere sub dragă, proceduri de luptă sau de MIO”.

Comandantul Grupării BLACKSEAFOR, căpitanul de rangul I, Iuri Zemski din Federația Rusă, comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei și ofițeri din staff-ul BLACKSEAFOR prezenți la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare pe timpul exercițiului de instruire asistată de calculator.

Acest tip de exercițiu este o inițiativă a Forțelor Navale Române, lansată din 2008-2009, care a fost pusă în practică începând cu 2010. La activitate a fost prezent și comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei, care a subliniat rolul exercițiilor de instruire prin simulare: „E a doua oară când se desfășoară acest exercițiu cu participanții la BLACKSEAFOR care vizitează Constanța și este o bună ocazie de a antrena echipajele înaintea ieșirii pe mare, de a le oferi încredere în ceea ce au planificat și de a valida activitățile planificate pe mare. De asemenea, își verifică și gradul de interoperabilitate în executarea procedurilor astfel încât pe mare activitățile să se desfășoare normal și fără probleme.”

În programul echipajelor navelor BLACKSEAFOR au fost incluse vizite la Muzeul Marinei Române și la obiective turistice din Constanța, precum și desfășurarea unor competiții sportive la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Sâmbătă și duminică navele staționate în portul Constanța au fost vizitate de către populația civilă. Și chiar dacă în acel weekend s-au sărbătorit Floriile și Paștele Catolic, mulți au preferat să petreacă două zile și alături de militarii navelor Grupării BLACKSEAFOR.

În cifre, actuala misiune a implicat peste 600 de marinari, cinci nave militare, trei porturi vizitate, 12 zile de staționare în porturi și o săptămână de exerciții comune pe mare. ■

Antrenamente pe mare

Două zile la bordul fregatei „Mărășești”

Timp de două zile, pe 19 și 20 martie, fregata «Mărășești» a ieșit pe mare pentru a executa trageri de artilerie, pe lângă alte exerciții specifice ieșirilor pe mare, precum și activități în comun cu elicopterul IAR 330 Puma Naval. De asemenea, în aceeași perioadă dragoarele maritime «Lt. Lupu Dinescu (25)» și «Lt. Dimitrie Nicolescu (29)», alături de puiorul de mine «V.Am. Constantin Bălescu (274)» au ieșit pe mare pentru a executa trageri de artilerie și alte antrenamente specifice.

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Luni, 19 martie, ora 9. Fregata Mărășești „ridică ancora” pentru o ieșire pe mare de două zile. O ieșire scurtă, dacă ne gândim la numărul de zile, dar intensă prin activitățile care urmau să se desfășoare la bord. Ne-am bucurat de vremea frumoasă, după atâtea luni de ger și zăpadă, dar mai ales de o mare mai puțin „neagră” și mai mult calmă. Doar bătaia vântului ne-a avertizat dimineața și seara asupra lunii calendaristice în care ne aflăm.

Fără prea mult timp de acomodare, ne-am îndreptat spre raionul în care urmau să înceapă exercițiile. O misiune importantă a fregatei Mărășești în acest an o reprezintă activitățile din cadrul exercițiului VECTORUL, din luna mai, iar echipajul se pregătește intens pentru această activitate.

Antrenamentele de lansare a rachetei, sunt urmate de activitățile în comun cu elicopterele Puma Naval 140 și 141: apunări pe puntea heliport a fregatei Mărășești, precum și comunicații tactice prin sistemul LINK-11. Este vorba despre un sistem de transmisii date destul de nou, în curs de operaționalizare la elicopterele Puma Naval, prin care navele cooperează cu elicoptere, dar și cu alte nave de suprafață, transmitând în timp real imaginea maritimă recunoscută. Căpitanul Costin Sindrilaru, comandant grup de luptă electronică la fregata Mărășești: „Este un exercițiu obișnuit de transmisii date LINK, pe care încercăm să-l perfecționăm pe parcursul ieșirilor pe mare între fregate și colegii noștri elicopterști.”

La sfârșitul activităților în comun cu elicopterele, căpitanul Iulian Rotaru, pilot-șef la Grupul de Elicoptere Tuzla ne-a declarat: „În cele două zile de marș ale navei consider că activitățile în comun cu elicopterele Forțelor Navale s-au

Salvă de lovituri executată cu tunul calibru 76 mm din prova fregatei Mărășești.

Antrenament al grupei de vitalitate.

Activități în comun cu elicopterele Puma Naval.

Antrenament de singură a incendiului.

desfășurat în siguranță și, drept urmare, se vede și rezultatul, succesul îndeplinirii misiunii, care este munca colaborării dintre nave și Grupul de elicoptere de la Tuzla.”

Au urmat tragerile de artilerie care s-au executat cu instalațiile AK-726. O salvă de 11 lovituri care s-a derulat în câteva secunde asupra țintei tomato killer, lansată la apă chiar de fregata Mărășești, dar al cărei zgomot a fost extrem de puternic. Plutonierul major George Pițuru, specialist 2 la fregata Mărășești ne-a asigurat că totul a decurs în maximă siguranță: „Am avut o țintă în relevment prova tribord 35 de grade, distanță 19 cabluri. Am dat indicarea țintei la cei doi ochitori, am raportat în comandă că ținta este însoțită precis, după care s-a executat o salvă de lovituri. Nu am avut probleme. Totul a decurs normal și în condiții de siguranță pentru echipaj.”

Am coborât apoi spre centrul de comandă al luptei de unde se conduceau și coordonau aproape toate exercițiile. Într-o lumină difuză, specifică mediului de luptă, pe tot parcursul

Exerciții de antrenament cu RHIB.

Aspect din comanda de marș a fregatei Mărășești.

Comandorul Cornel Cojocaru, comandantul fregatei Mărășești anunțând începerea tragerilor de artilerie.

Apuntarea elicopterului Puma Naval.

Aspect din comanda de marș a fregatei Mărășești.

ieșirii pe mare, marinarii au desfășurat, fără greșală, exerciții. Capitanul Costin Sîndrilăru: „Sunt exerciții benefice care întotdeauna țin echipajul pregătit, lucru de care avem nevoie indiferent de scopul misiunii, pentru că fregata «Mărășești» trebuie să fie întotdeauna la un nivel înalt de pregătire.

Descoperirea și raportarea de ținte navale, precum și monitorizarea traficului naval pentru realizarea imaginii de suprafață s-au desfășurat aproape continuu.

Pe mare, la bordul navei nu mai ai noțiunea timpului. Pentru marinari timpul nu se mai măsoară în ore, ci în carturi, iar pentru noi capătă o altă dimensiune. Timpul se comprimă și trece cu totul diferit. E și firesc, dacă ne gândim la exercițiile care se desfășoară aproape continuu și ne țin permanent conectați.

O altă activitate a fost distrugerea unei mine aflate în derivă, pentru care a fost lansat la apă RHIB-ul din dotarea navei. Spre seară, la ancoră, grupele de vitalitate au acționat, în cadrul unui exercițiu, pentru stingerea unui incendiu descoperit în hangar, iar activitățile au continuat până târziu în noapte cu supravegherea căilor de comunicații și descoperirea și raportarea de ținte navale. La final, am aflat și concluziile acestei ieșiri pe mare de la comandorul Cornel Cojocaru: „Au fost două zile intense de pregătire, benefice echipajului. După părerea mea totul a decurs în siguranță și obiectivele de instrucție pe care mi le-am propus le-am îndeplinit. Toate exercițiile de antrenament au decurs normal și pot spune că echipajul și tehnica sunt pregătite.”

Așadar, misiunea pe mare a fregatei Mărășești s-a încheiat după două zile pline de activități. A urmat un alt antrenament pe mare la începutul lunii aprilie când nava a desfășurat din nou exerciții în comun cu elicopterele Puma Naval.

Instantaneu din centrul de comandă al luptei. Conducerea activităților cu elicopterele Puma Naval.

Instrucție la Nava școală „Constanța”

Foto: Ștefan Ciocan

Căpitan-comandor Ion BURGHISAN
Comandamentul Flotei

La inițiativa comenzii Flotei, nava-școală și de suport logistic pentru fregate (NSSL) *Constanța* a executat un marș de instrucție de-a lungul coastei românești a Mării Negre. A fost un marș deosebit prin care s-a dorit instruirea practică a tinerilor ofițeri, familiarizarea lor cu observații și măsurători la coastă în condiții de zi și de noapte. NSSL *Constanța* și-a reafirmat astfel rolul de navă de instrucție.

Pentru cei aproximativ 60 de ofițeri tineri ambarcați special pentru acest marș a fost o experiență deosebită, deoarece doar acum au avut timp și îndrumare pentru a se apleca asupra detaliilor, doar acum au avut alături camarazi cu experiență de la care au „furat” meserie (fără a fi acuzați de furt), fără să poarte povara responsabilităților conducerii unui serviciu de luptă.

Acest marș a fost totodată o reînnoire a unei tradiții mai vechi, prin care se dorește crearea unor standarde unice de pregătire pentru tinerii ofițeri, formarea și transmiterea unei baze de cunoștințe practice utile la început de carieră.

Marșul a avut loc pe linia costieră Constanța – Sulina, cu recunoașterea apoi a coastei din zona portului Mangalia și, la final, cu parcurgerea bazei de viteze navale pentru etalonarea aparatului de navigație de către specialiști din cadrul Direcției Hidrografice Maritime.

Vremea în zilele de marș le-a fost marinarilor mai mult aliat decât inamic. Marea a fost bună, ideală pentru navigație costieră, dar vizibilitatea a lăsat pe alocuri de dorit. Vântul rece i-a înghesuit de multe ori pe observatori la locuri de adăpost, însă acest fapt a fost exploatat de comandantul marșului, comandorul Tiberiu Chodan, care a coordonat perpetuarea tradițiilor marinărești și a informațiilor prin intermediul unor expuneri susținute de instructori și de ofițeri și maiștri cu experiență din cadrul echipajului.

După intensitatea cu care a avut loc transferul de experiență (raportat la timpul relativ scurt petrecut pe mare), suntem convinși că, la final, puține au mai rămas secrete ale navigației costiere pentru generația de marinari militari pregătită să preia coordonarea navigației la bordul navelor Forțelor Navale.

Foto: Ion Burghisan

Verificarea pregătirii teoretice pe timpul antrenamentului pe mare.

Foto: Ion Burghisan

„Dacă ar fi ușor, oricine ar putea să o facă”

Inițiere în profesia de scafandru

Text: Olivia BUCIOACĂ
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

Este bine cunoscut faptul că Centrul de Scafandri funcționează ca instituție unică de brevetare a scafandrilor. Vineri, 20 aprilie, la Centrul de Scafandri a avut loc absolvirea cursului de inițiere în profesia de scafandru. Două serii de cursanți din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență București „Dealul Spirii” și Ministerului Apărării Naționale, militari de pe navele Forțelor Navale de la mare și Dunăre sau care doresc să lucreze în continuare la Centrul de Scafandri, au fost brevetați în această profesie. Prima condiție a fost ca cei înscriși să fie voluntari, iar procentul de promovabilitate a fost îndeplinit 100%.

Comandantul unității gazdă, comandorul dr. Vergil Moraru le-a înmănat militarilor camelul de scafandru, i-a felicitat și le-a urat succes în cariera pe care au ales-o. De asemenea, a fost interesat să afle părerile militarilor despre curs și i-a asigurat de suportul pe care îl vor avea dacă vor alege să facă parte din rândul scafandrilor Forțelor Navale, amintindu-le însă motto-ul „Dacă ar fi ușor, oricine ar putea să o facă”. Nu a fost ușor, dar cu toate acestea absolvenții s-au declarat fascinați de lumea oamenilor din adâncuri, iar până la a deveni scafandri mai e doar un pas.

Comandorul Marian Smarandache, comandantul cursului de pregătire scafandri: „A fost un curs mai special fiind autorizat de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și primul în urma căruia absolvenții au beneficiat de certificate de absolvire. Oamenii s-au pregătit pentru condiții speciale și cred că pot face față în continuare meseriei de scafandru. Am văzut o dorință arzătoare pe chipurile lor înainte de a absolvi acest curs, lucru care s-a desăvârșit odată cu înmănarea brevetului

de scafandru și am citit pe fețele lor bucuria lucrului împlinit.”

Cursul a avut o durată de 10 săptămâni, de pe 27 februarie până pe 20 aprilie, și s-a desfășurat pe trei module. Un modul de pregătire fizică intensivă, de adaptare a corpului uman la efort fizic îndelungat, și pregătire teoretică de specialitate. A urmat instrucția de scufundare la bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, iar la final, al treilea modul cel al instrucției de scufundare în mare prin care militarii și-au format deprinderile necesare ocupării funcției de scafandru.

„Ușor nu este, dar contează foarte mult să-ți dorești ca să poți reuși”, ne-a spus aspirantul Sergiu Valentin Sărmășan, Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie, pentru care cursul a însemnat o treaptă foarte importantă în carieră, deoarece își dorește să continue în această direcție încă din academie. „Lucrurile s-au desfășurat foarte bine, fiecare știe ce are de făcut aici. Mai întâi am fost pregătiți din punct de vedere fizic, ca să putem să facem față provocărilor în meseria de scafandru, am învățat apoi partea de tehnică de scufundări și am făcut practic scufundările”.

„Am fost fermecat de acest curs și de ceea ce se întâmplă în lumea scafandrilor și vreau să continui această meserie”, ne declara soldatul Andrei Cristian Onăre, de la fregata Mărășești. „Cursul a decurs într-o manieră foarte plăcută. Pregătirea fizică a fost foarte intensă și total diferită de cea pe care o face fiecare individual, de sportul pe care l-a practicat. Psihicul este pus la încercare de foarte multe ori și rezistența psihică, instructorii ne duc până la limită să vadă care ne sunt limitele. Iar, în continuare aș vrea să profesez, să aflu mai multe despre această meserie și într-un final să fac o carieră din asta.”

Comandorul dr. Vergil Moraru, comandantul Centrului de Scafandri înmănând absolvenților cursului, brevetul de scafandru.

Absolvenții cursului de scafandru.

Ce schimbări a adus în viața absolvenților acest curs? „Mi-a oferit posibilitatea să uez ceea ce mi-am dorit încă din academie când am aflat de Grupul Naval al Forțelor pentru Operații Speciale și anume să ajung ofițer la acest grup. Și acum am reușit”, a completat aspirantul Sergiu Valentin Sărmășan.

După finalizarea cursului, aceștia au fost autorizați să execute sub apă operațiuni de căutare și recuperare obiecte și persoane, să cerceteze mediul subacvatic, să execute inspecții tehnice la corpul navei și scufundări pentru antrenament.

A fost primul curs la care absolvenții au primit un certificat de absolvire, eliberat de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în urma căruia pot să lucreze și în viața civilă ca scafandri profesioniști.

Acasă la infanteriștii marini

În iureșul tragerilor din poligonul Babadag

Text: Olivia BUCIOACĂ
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

La sfârșitul lunii martie am fost prezenți în poligonul Babadag, locul unde an de an militarii din cadrul Batalionului 307 Infanterie Marină execută tragerile cu armamentul ușor și greu de infanterie. Timp de trei zile, în perioada 27-29 martie, infanteriștii marini au executat ședințe de tragere individuale de luptă cu muniții specifice, cu scopul de a verifica nivelul de pregătire al militarilor în nimicirea prin foc a obiectivelor care apar pe câmpul de luptă.

Drumul spre poligon

În mijlocul zilei de 29 martie, ultima zi de antrenament de altfel, am pornit alături de TAB-urile și camioanele din dotarea Batalionului Infanterie Marină spre poligonul Babadag. Ne-am aventurat pe drumurile dobrogene încărcate de istorie, trecând pe lângă cetatea Heracleea din localitatea Enisala, veche de peste 700 de ani, și am ajuns la destinație. Cât vezi cu ochii, dealuri nu prea înalte și văi nu prea adânci, a căror vegetație a căzut pradă de-a lungul vremii proiectilelor. Natura pare că se închină în fața forței distructive a omului, venită din nevoia de instruire. Vântul te lovește asemenea unei palme răzbunătoare ce, pare că, își ia tributul pentru îndelungați ani de suferință. Aflăm că vremea este frumoasă deși vântul era stăpânul locurilor, că suntem norocoși, pentru că din cele trei zile de antrenament este prima în care nu plouă, iar soarele își face apariția într-o încercare timidă de a alunga norii. Deși la prima vedere părea a fi un loc uitat de lume, în care numai vântul domnește, într-o clipă poligonul a prins viață, animat fiind de militarii Batalionului 307 Infanterie Marină,

Prin vizorul măști de graze militari își caută țintele. Concentrare maximă, răbdare și lovitura pleacă spre țintă.

Verificarea armamentului la finalul tragerii.

Tragerile de artilerie cu mitralierele calibru 14,5 și 7,62 mm de pe TAB-uri.

Ședință individuală de tragere.

iar liniștea a fost imediat spulberată de zgomotul provocat de tragerile de artilerie. Obiectivul? Ochirea cât mai precisă a țintelor. Cuvintele de ordine? Concentrare, precizie, stăpânire de sine și, bineînțeles, performanță.

În bătaia „puștii”

S-a tras continuu atât ziua cât și noaptea cu pușca automată și pușca mitralieră calibru 5,45, mitraliera de companie și pușca semiautomată cu lunetă 7,62, SG-urile, arme de asalt, calibru 5,56 și pistolul de 9 mm. Echipați

Locotenent-colonelul Sorin Bolohan, șef de stat major la Batalionul Infanterie Marină, urmărind rezultatele la țintă.

Ședință individuală de tragere.

corespunzător, chiar dacă este vorba de o ședință obișnuită de tragere, militarii au coborât în tranșee, și-au pus măștile de gaze, așteptând încordați semnalul începerii tragerii pentru primul obiectiv. Nu e timp de emoții nici măcar pentru cei care sunt novici în mânăuirea armelor. Calm de sine, răbdarea și detașarea de orice lucru sau fapt, ce le-ar putea distra atenția, sunt esențiale în timpul tragerii, iar cuvântul de ordine a fost concentrarea.

Prima care a intrat în iureșul tragerilor a fost compania infanterie marină asalt pe TAB. Infanteriștii marini au tras asupra țintelor cu pușca automată și pușca mitralieră calibru 5,45 și am aflat cu ce rezultate de la caporalii clase a III-a Marius Velicu și Ionuț Mitran: „100 la primul obiectiv, 120 la al doilea; 143 la primul obiectiv, la fel și la al doilea.” Pentru cei care aceste cifre nu spun foarte mult, ele sunt echivalentul calificativelor de foarte bine. Chiar dacă vântul a bătat cu putere, acest lucru nu i-a împiedicat pe infanteriștii marini să-și continue antrenamentul. Pentru ei au fost trei zile obișnuite, pentru că așa cum îi știm se antrenează în orice condiții, indiferent de anotimp, pe ploaie, vânt puternic sau ninsori. „Ploaie, vânt sau soare e același lucru pentru noi”, a confirmat, încă o dată, căpitanul Gianin Stoian, un mai vechi interlocutor al nostru.

Și nici nu este loc de prea mult cuvinte, pentru că rezultatele militarilor vorbesc de

la sine, calificativele fiind „bine” și „foarte bine”. „Pentru noi este o zi obișnuită, chiar dacă vântul este puternic”, ne-a asigurat caporalul clasa a III-a Marius Velicu. Același lucru și pentru caporalul clasa a III-a Ionuț Mitran: „Este normal, bine că nu a plouat, deci se putea și mai rău, dar a fost bine.”

A venit apoi rândul companiei stat major care a executat tragerile cu pușca semiautomată cu lunetă 7,62 și SG-urile, arme de asalt, calibru 5,56. Rezultatele? „80 de puncte la ținta piept nr. 4 și 103 puncte la ținta piept nr. 8 alergând, ceea ce înseamnă bine și foarte bine”, ne-a declarat mulțumit de rezultate caporalul clasa a III-a Devid Vasile Nătarău.

Comandanții companiilor stat major și asalt pe TAB s-au declarat mulțumiți de rezultatele militarilor din subordine. Căpitanul Gianin Stoian, comandantul companiei stat major: „Cei cu experiență și-au arătat experiența pe ținte, au avut rezultate foarte bune. Mai avem de lucru cu cei veniți proaspăt din centrele de instrucție ca să-i învățăm să devină buni trăgători”. Maiorul Virgil Popescu, comandantul companiei asalt pe TAB: „Militarii au obținut rezultate foarte bune și sunt militari profesioniști, au vechime și toți militarii au obținut calificativul de foarte bine”.

TAB-urile se îndreaptă încet spre locul de tragere, iar zgomotul mitralierelor de 14,5 și 7,62 mm ne taie răsuflarea. Parcă

Verificarea armamentului la finalul tragerii.

Pregătirea ședinței de tragere.

și vântul se mai înmuiașe în fața salvelor executate la distanțe apropiate de 300-400 de metri.

Tragerea cu pușca semiautomată cu lunetă presupune precizie maximă. Misiunea lunetistului implică concentrare și o pregătire pe măsură pentru că ținta trebuie doborâtă din prima lovitură. Caporalul clasa a III-a Constantin Nicolae a executat tragerea cu pușca semiautomată cu lunetă la 380 de metri, iar experiența și-a spus din nou cuvântul, doborând ținta din prima lovitură: „E dificil având în vedere terenul. Dacă ar fi în alt loc ar fi mult mai ușor, cel mai important însă este că am lovit ținta de la prima lovitură.”

La tragerea cu pistolul de 9 mm rolurile s-au schimbat. Dacă de la căpitanul Gianin Stoian aflasem care au fost rezultatele militarilor din subordine, la tragerea cu pistolul de 9 mm comandantul companiei stat major ne-a declarat: „A fost bine. Toate gloanțele sunt pe țintă. Mai am puțin de lucrat la grupare, dar se rezolvă”.

De departe cea mai spectaculoasă a fost tragerea cu AG7. Caporalul clasa a III-a Gheorghe Baciu, servent 2 compania asalt pe TAB are o experiență vastă de când trage cu această categorie de armament, iar experiența se reflectă în rezultatul obținut: „În proporție de 90 % am lovit toate țintele”. În aceeași zi, caporalul

clasa a III-a Gheorghe Baciu a tras și cu pușca automată, calibru 5,45 mm și mitraliera de companie, calibru 7,62 mm, dar tragerea cu AG7 a fost total diferită și cu un grad mai mare de dificultate prin poziția ținte care poate fi în mișcare sau staționară și prin distanța destul de mare.

Culisele unei trageri reușite

La final, după o zi de trageri și vânt puternic, am aflat de la comanda Batalionului Infanterie Marină ce s-a urmărit pe parcursul ședințelor de tragere și, bineînțeles, aprecierile cu privire la rezultatele obținute de militari. „În elaborarea și executarea ședințelor de tragere am avut în vedere creșterea progresivă a dificultății acestora și formarea deprinderilor luptătorului pentru acțiuni de luptă în mediul urban. Selectarea țintelor conform regulilor de angajare, pentru că nu trebuie să fie angajată cu foc fiecare țintă care apare, existând posibilitatea să fie femei, copii sau civili neînarmați”, ne-a declarat locotenent-colonelul Sorin Bolohan, militar cu ștate vechi, care a împlinit chiar de Ziua Infanteriei Marine 11 ani de când face parte din marea familie a Batalionului Infanterie Marină, iar în prezent îndeplinește funcția de șef de stat major.

Concentrare maximă înaintea tragerii.

Tragerea cu pușca semiautomată cu lunetă.

În stabilirea condițiilor ședințelor specifice de tragere, experiența dobândită de către militarii Batalionului Infanterie Marină pe timpul instruirii în comun cu pușcașii marini americani în exercițiile BLACK SEA ROTATIONAL FORCE la care infanteriștii români participă din 2010, a cântărit mult.

Rezervat în a da calificative, dar mândru de oamenii din subordine, locotenent-colonelul Sorin Bolohan ne-a lăsat pe noi să facem aprecierile, fiind observatorii din umbră ai tragerilor din acea zi, și a concluzionat: „Mă declar total mulțumit de felul cum au decurs toate activitățile. După cum ați observat și dumneavoastră rezultatele s-au văzut și pe obiectivele nimicite prin foc.”

I-am lăsat pe infanteriștii marini în poligonul de la Babadag. Pentru noi misiunea se încheiase, pentru ei însă urmau tragerile pe timp de noapte. Am admirat și la întoarcere peisajul pe care îl oferă privirii dealurile, pădurea și lacul din zonă și am ascultat liniștea care se lăsase din nou, acea liniște care urma să fie tulburată mai târziu de zgomotul armelor. ■

Bucuria de a fi din nou pe fluviu

EXAF și tragerile de „primăvară” ale Serviciului Fluvial „Ediția” fluvială Peceneaga 2012

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Cristian Vlăsceanu**

Sfârșit de martie nu răcoros ci de-a dreptul friguros, cel puțin la primele ore ale dimineții pe malul brațului Măcin al Dunării, la poalele dealului din apropierea comunei Peceneaga din județul Tulcea (a nu se confunda cu Pecineaga din județul Constanța care nu are nici o legătură cu Dunărea). Suntem opriți de un autovehicul militar și un polițist local, adică echipa care asigura perimetrul și bloca accesul pe drum pe timpul tragerilor pentru a evita orice potențial pericol. În aerul limpede al dimineții deja se aud rafalele de pistol mitralieră, sunetul inconfundabil al AKM-urilor semn că tragerile specifice ale echipelor de forțe de protecție ale Serviciului Fluvial se aflau în plină desfășurare. Ne întâmpină căpitan-comandorul Ionel Sandu, șeful compartimentului instrucție de la Serviciul Fluvial al Comandamentului Flotei, care ne conduce la monitorul *Mihail Kogălniceanu* (45) unde la o ceașcă de cafea băută în grabă ne pune la curent cu situația. După care monitorul, cu un sunet scurt de sirenă, se desprinde de mal cu prova și se pregătește pentru prima tragere.

Am fost și probabil că am rămas țara cu cea mai puternică forță navală fluvială din Europa. Timp de cinci zile, între 26 și 30 martie, o parte din această forță s-a antrenat și a executat misiunile foc în ceea ce marinarii militari fluviali numesc poligonul fluvial temporar Peceneaga de la kilometrul 52-54 al brațului Măcin, locul unde se execută antrenamente și misiuni de foc cu calibre mici, în principal 7,62

și 14,5 mm, de aproape 35 de ani. A fost prima ieșire pe fluviu a navelor Serviciului Fluvial după săptămânile în care gheața i-a ținut blocați la cheu și care, iată, că a coincis cu primele trageri. Poate cu mai puține nave decât eram noi obișnuiți în ultimii ani dar cu aceleași rezultate. Primele au sosit în raionul monitorului *Mihail Kogălniceanu* (45) și vedetele blindate *Rahova* (176) și *Posada* (179) precum și remorcherul fluvial 327 al Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie, împreună cu ceamul 418 de la Secția Logistică 329 Brăila. A doua zi spre prânz au sosit și vedetele fluviale, câte două de la fiecare secție, de la Tulcea (respectiv cele cu numerele de bordaj 163 și 165) și Brăila (149 și 150) precum și șalupele fluviale de remorcare și salvare, respectiv 593 de la Grupul de Nave Sprijin al Batalionului de Infanterie Marină (de notat și prezența maiorului Cristian Lupa de la BIM care a participat la asanarea poligonului) și 591 de la Secția 325 Logistică de la Tulcea. Pe timpul celor cinci zile s-au executat tragerile de artilerie planificate, individual sau cu grupul și detașamentul de nave, din staționare și din mișcare pe timp de zi și de noapte. Acestea au fost cele mai importante dar nu au lipsit nici lucrările de distrugere, ședințele specifice de tragere pe timp de zi și de noapte cu grupele de forțe de protecție, exercițiile de minare.

Tot în această ieșire pe fluviu (EXAF) s-a executat și evaluarea la sfârșitul modului instrucției operaționale avansate la vedeta blindată *Rahova* (176) și vedetele fluviale 163 și 165 de către o comisie a Serviciului Fluvial formată din comandorul Cornel Rogozan, căpitan-comandorii Gheorghe

Schingioiu, Ionel Sandu, completată cu instructori evaluatori din cadrul unităților (ca informație complementară Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare urmează să execute anul acesta o pregătire și evaluare la monitorul *Mihail Kogălniceanu* dar și la vedetele blindate *Rahova* (176) și *Rovine* (180)).

Dincolo de informațiile generale, tragerile se simt și se trăiesc, de către toți cei prezenți, pe fluviu, în zgomot de motoare și mitraliere, fum, sirene și miros de pulbere arsă. Suntem la început pe monitorul *Mihail Kogălniceanu*, punctul de comandă al divizionului și cel care a deschis, la propriu, focul, iar undeva spre prova mormanul de benzi de cartușe lucesc în soarele care se chinuie să iasă dintre nori, înainte de a fi încărcate în instalațiile din cele două borduri. Sunet de metal lovit de metal, ordine și remarci scurte, cutiile mecanismelor se deschid și se închid pe rând și totul se termină cu raportul comandantului de piesă: „P.L.1 gata de tragere!”. Urmează câteva momente de liniște înainte ca din comanda navei să auzim „Executați prima armare!”, urmate la intervale din ce în ce mai scurte de „Executați a doua armare!” și apoi „Asupra țintei, relevment prova 30, distanță 300 de metri ...” (sau cu variantele „Asupra forței vii de pe mal”, „Asupra cuibului de mitralieră”, etc) și invariabil la comanda „serii scurte, foc!”. Rafala pleacă, sunetul îți lovește timpanele și impactul gloanțelor de calibrul 14,5 mm se vede clar pe țintă. Algoritmul se încheie atunci când armurierul raportează: „P.L.1 a încheiat tragerea!” Este ceea ce s-a repetat de zeci de ori de-a lungul zilei, cu instalațiile

Navele Divizionului 88 Vedete Fluviale au sosit în raion și se pregătesc pentru executarea tragerilor.

cvadrupe (este modelul cu patru țevi) din ambele borduri, din mișcare sau cu nava din staționare. Chiar dacă a fost prezent doar monitorul *Mihail Kogălniceanu* la bord au fost servanții de la celelalte două așa cum s-a întâmplat și cu cele două vedete blindate unde s-au aflat și servanții de pe celelalte trei. Este „clipa” artileriștilor, aici confirmă sau infirmă antrenamentul, pregătirea anterioară, experiența și, de ce nu, talentul și entuziasmul. „Tragerile cu nava în marș sunt puțin mai dificile – ne-a mărturisit maestrul militar clasa a IV-a Ionuț Ruginescu, specialist 3 artilerie pe monitorul *Lascăr Catargiu* (47) – deoarece punctul de ochire al țintei este în continuă mișcare. Aici trebuie să se vadă experiența și cunoștințele servanților pentru a lovi ținta perfect. Nu este suficient doar executarea tragerii în sine, avem nevoie de calificative cât mai bune. Fac parte din acest divizion de aproximativ șase ani și am participat la aproximativ 11 trageri toate încheiate cu calificative foarte bune.” Scriam că la fiecare tragere găsești oameni diferiți. Așa este și cazul maestrului militar clasa a III-a Alin Răducu, specialist 3 artilerie pe monitorul *Ion C.Brătianu* (46) care după ani buni petrecuți la mare, la Divizionul 50 Corvete, s-a întors la vechea matcă, la fluviu, unde executa prima tragere,

Maistrul militar clasa a IV-a Ionuț Ruginescu, specialist 3 artilerie pe monitorul *Lascăr Catargiu* (47).

fluviul de data aceasta: „*Militarii sunt la fel de pregătiți, singura diferență față de misiunile de foc de la mare este distanța de tragere, la mare este mult mai mare, în rest este aproape ca la fluviu. Dunărea a fost dintotdeauna dragostea mea, acum cred că mi-am găsit locul, este o nouă experiență. Chiar dacă este prima tragere la fluviu pentru mine, nu este ceva nou, e bine că militarii sunt pregătiți, echipajul te ajută și nu sunt probleme.*”

A venit rândul vedetelor blindate, nave asemănătoare monitoarelor dar care, în plus față de mitralierele de calibrul 14,5 mm au tras și cu turela TAB care dispune atât de o mitralieră din calibrul amintit mai sus cât și de una calibrul 7,62 mm. De la Comandamentul Flotei, a fost prezent timp de două zile la ieșirea pe fluviu comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei care ne-a declarat: „*În primăvara aceasta ne bucurăm că am reușit să ieșim și să menținem pregătirea echipajelor la un standard ridicat. Tragerile reale sunt cele care îți dau certitudinea că toate activitățile de pregătire la cheu și la rece se transformă în ținte ochite și atinse. Consider că servanții s-au mișcat bine, mai ales în condițiile meteo mai vitrege, cred că și-au menținut deprinderile formate pe parcursul anilor trecuți, reflexele sunt bune mai ales că aici poligonul este scurt și trebuie să ai reacții imediate, să ochești*

Comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei.

și să tragi în timp foarte scurt. Calificativul: un bine spre foarte bine, un calificativ realist cred eu și pe deplin meritat.”

Două eșaloane mai jos calificativele sunt acordate în aceeași notă, de data aceasta cu anumite particularități după cum am aflat de la comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie de la Brăila: „*Spre deosebire de alți ani în această primăvară am «marșat» mai mult pe participarea la trageri și conducerea acestora de către tinerii aspiranți din promoțiile 2010 și 2011, dâșii s-au pregătit până în 2012 și acum, cum era și firească, au trecut la conducerea tragerilor. Ca și în anii trecuți tragem și cu echipajele de la celelalte nave, sunt la bord și gradați profesioniști și maiștri militari promoție 2012, în special la specialitățile timonier și artileriști. S-au comportat destul de bine, chiar m-au uimit puțin având în vedere că sunt, mă refer la timonieri, la al doilea sau al treilea marș pe fluviu (ca o paranteză ieri am avut un marș destul de greu, mai puțin obișnuit pe fluviu, cu vânt puternic de 60-70 de kilometri pe oră) dar se pare că instruirea teoretică a fost foarte bună și practica a decurs în condiții normale. Calificativul de azi? Excelent nu pot spune dar un foarte bine meritat.”*

Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

Revenind însă la vedeta blindată *Posada* (179) și la tinerii ofițeri stăm de

vorbă cu locotenentul Liviu Gabriel loșca, comandantul navei aflat la prima tragere în această calitate: „*Emoțiile sunt evidente, nimeni nu poate să nu aibă emoții când este la prima tragere în calitate de comandant, în schimb datorită pregătirii echipajului și*

Locotenentul Liviu Gabriel loșca, comandantul vedetei blindate *Posada* (179).

modului în care au pregătit tehnica totul a decurs în condiții foarte bune, s-au respectat toate măsurile de siguranță și pot să spun că am o satisfacție personală la sfârșitul misiunii. Îi felicit pe subordonații mei, au întreținut armamentul tot timpul anului, iar această activitate cu trageri reale este încununarea eforturilor lor în timp în pregătirea tehnicii și pregătirea personală. La tragere s-a văzut lucrul acesta și sunt mulțumit pe deplin.”

Ne deplasăm cu șalupa până la remorcherul fluviul 327, deoarece orice poligon, fie el fluviul și temporar trebuie să aibă un fel de centru de coordonare a tragerilor. De fapt un centru este mult spus, este vorba de o grupă de coordonare formată din trei ofițeri ai Serviciului Fluviul și de ce este nevoie de o astfel de ministructură pe timpul celor cinci zile de exerciții și trageri am aflat de la comandorul Cornel Rogozan, comandantul Serviciului Fluviul: „*Având în vedere că în poligon execută activități mai multe divizioane de nave această grupă de coordonare are rolul de a dirija toate activitățile din poligon,*

de a ordona intrarea-ieșirea navelor din poligon, începerea și terminarea tragerilor și toate probleme organizatorice. În plus, staționarea în radă comună a tuturor navelor aflate în ieșirea pe fluviu.”

„*Vedeta zilei*”, a poligonului și a tragerilor de la Peceneaga a fost, este și probabil va rămâne mitraliera cvadruplă calibrul 14,5 mm. O instalație de artilerie prezentă pe mai toate navele Forțelor Navale, fie ele maritime sau fluviiale, nu foarte nouă dar cu o mare putere de foc, cadentă de tragere cu care se pot executa trageri antiaeriene, navale sau împotriva țăintelor terestre. „*Pentru fluviu instalația este o armă foarte bună. Cu ajutorul ei se poate nimici forța vie de pe maluri și pentru noi acesta este un lucru*

Comandorul Cornel Rogozan, comandantul Serviciului Fluviul.

foarte important. Am constatat că s-au comportat foarte bine pentru că au fost și bine pregătite și oamenii s-au familiarizat cu ele”, a precizat pentru noi comandorul Cornel Rogozan. La nivelul operatorului aprecierea este identică: „*Este o instalație deosebită, deoarece în situația în care cade sistemul electric de tragere avem ocazia să tragem manual și astfel putem să doborâm orice fel de țintă aeriană sau terestră. În concluzie este o instalație foarte bună.*” La bordul navelor din locurile de staționare au fost prezente și echipe de tehnicieni care au verificat benzile pentru a preveni

posibilele incidente. Dar, evident, acolo unde vorbim de metal, mecanisme, echipamente în mișcare este aproape imposibil să nu apară, mai devreme sau mai târziu, blocaje sau mici incidente. Este momentul în care intervine „omul zilei” și anume armurierul. Cuvântul probabil că este auzit mult mai des în poligoanele terestre dar el acoperă o realitate evidentă de la bordul navelor. Ne referim la militarii care (maiștri militari sau soldați gradați profesioniști, majoritatea celor cu care am discutat ocupând funcția de specialist 3 artilerie) au în sarcină nu doar executarea propriu-zisă a tragerii dar și tot ceea ce ține de mentenanță sau întreținerea instalațiilor așa că armurierul este chiar termenul potrivit. I-am întâlnit pe toate navele și peste tot, la încărcarea manuală a proiectilelor în benzi, la alimentarea instalațiilor, armarea, executarea focului de pe scaunul trăgătorului sau în spatele instalației, lângă servanți, gata să supravegheze, să încurajeze, să-i ajute sau corecteze, să-i felicite, optimiști și fericiți atunci când tragera se încheie cu calificative bune. Poate cel mai bine am surprins acest lucru la maestrul militar clasa a IV-a Gabriel Albu, specialist 3 artilerie pe vedeta blindată *Posada* (179) care ne-a declarat onest, pragmatic, dar și într-un fel anume optimist și entuziast la finalul unei trageri: „*De obicei ocup mai multe funcții în timpul tragerii, sunt specialist 3 artilerie și acest lucru înseamnă că trebuie să mă ocup de tot. Armurierul are cea mai grea funcție, deoarece apar, după cum ați observat și dumneavoastră, incidente în timpul tragerii*

Vedete blindate *Rahova* (176) și *Posada* (179) din cadrul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie acționează în poligonul temporar de la Peceneaga.

Vedere din prova a monitorului *Mihail Kogălniceanu* (45) cu artileriști gata de tragere.

care trebuie remediate imediat, deoarece altfel nu putem doborî înțele. Avem și noi bareme, trebuie să le îndeplinim, e datoria noastră, pentru asta servim țara!” Nu vă lăsați înșelați de aparențe, și pentru asta sunt plătite soldele militarilor, este adevărat, dar interlocutorul nostru avea mâinile, pe care încerca stângaci să le ascundă de privirile noastre, aspre și înnegrite de unsoarea de la mecanisme. Ne oprim aici, deoarece nu intenționăm să creionăm un portret colectiv al armurierului, noi doar l-am menționat, deoarece e bine de știut că în spatele fiecărei instalații se află un profesionist.

De semnalat și prezența în poligon în ziua documentării noastre a contraamiralului de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale care a urmărit activitățile și a asistat la trageri chiar de la bordul navelor care executau misiunile de foc.

Pe lângă Remorcherul fluvial 327 trece încet spre raionul de tragere ceamul 418. Doar câteva treceri și trageri din instalația situată sus deasupra comenzii. Sunt doar astfel câteva nave în Forțele Navale și în consecință echipaje puține. Fiind o navă auxiliară de transport fluvial parcă se și

deplasează mai încet, rafalele sunt mai scurte și „leneșe” sau poate este doar o impresie după „dynamismul” și ritmul alert al „blindatelor” Dunării.

La miezul celei de-a doua zile am ajuns în raion și vedetele fluviale după un marș pe fluviu în timpul căruia efectuaseră deja o parte din antrenamente cum ar fi cele de apărare împotriva scafandrilor, executarea dragajului prin bombardament și a celui mecanic și convoierea unor nave sub dragă. Locuitorul comandantului, se bucură de fiecare clipă pe apă: „Nu are cum să nu ne bucure faptul că suntem pe fluviu. Orice acțiune pe Dunăre este binevenită, deoarece aduce un plus de pregătire echipajelor și o satisfacție comandanților care își văd subordonații executând misiuni reale.”

Noi am mai apucat doar să prindem tragerea vedetei fluviale 163. Locotenent-comandantul Iulian Berariu ne-a declarat: „Am avut două trageri, care au decurs normal, nu am avut incidente, deoarece avem oameni cu experiență, nu avem oameni noi pe funcții, nu este prima oară când venim la Peceneaga, ne-am îndeplinit misiunile în bune condiții.” Este firesc și benefic să existe o oarecare concurență și rivalitate

pentru obținerea de rezultate cât mai bune între divizioane, între secțiile de nave și chiar între posturile de luptă de pe aceeași navă. „Bineînțeles că există concurență. Chiar pe aceeași navă, cum este cazul vedetelor fluviale unde avem două posturi de luptă, fiecare vrea să demonstreze că și-a însușit deprinderile și este cel mai bun la postul lui de luptă.”

„Ca o primă concluzie, aș putea să spun că este îmbucurător faptul că am obținut rezultate bune, se vede faptul că militarii s-au pregătit, aici vedem încununarea eforturilor și ale echipajelor și ale statelor majore în ceea ce privește pregătirea, organizarea și desfășurarea acestor activități. Este un câștig și se observă faptul că oamenii sunt instruiți și pregătiți să-și îndeplinească misiunea. Calificativul este bine spre foarte bine pentru activitățile desfășurate în această zi”, a concluzionat pentru noi aproape de sfârșitul unei zile pe fluviu comandorul Cornel Rogozan, comandantul Serviciului Fluvial.

Pe fluviu s-a așternut liniștea timp de câteva ore. „Blindații” sunt cu prova în mal la locul de staționare, iar vedetele fluviale stau la ancoră pe fluviu legate câte două, într-un fel de radă comună în timp ce pe remorcherul fluvial 327 se desfășura o ședință cu toți comandanții de divizioane. La asfințit, când păraseam fluviul și comuna Peceneaga pe drumul de pământ de pe dig, vedeta blindată Rahova(176) se avânta din nou pe fluviu. Incepeau tragerile de noapte ...

„PL 1 a încheiat tragerea!”

Vedeta fluvială 163, pregătindu-se pentru tragere.

Comandorul Liviu Lungu, locuitorul comandantului Divizionului 88 Vedete Fluviale.

Locotenent-comandantul Iulian Berariu.

Navele militare de la fluviu la mare Trageri cu calibre mari în Poligonul temporar Midia

Text: Olivia BUCIOACĂ
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

Marea aventură și totodată provocarea navelor militare de la fluviu a început pe mare, în Poligonul temporar Midia, pe data de 9 mai. După tragerile de artilerie cu mitralierele calibru 14,5 mm desfășurate în luna martie în Poligonul temporar Peceneaga, navele fluviale aparținând Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie de la Brăila, este vorba despre monitorul «Lascăr Catargiu» (47) și vedetele blindate «Smârdan» (178) și «Rovine» (180), au executat tragerile de artilerie cu calibre mari în raionul Midia-Vadu.

De la Dunăre la mare

Ne abatem pentru moment de la activitățile desfășurate pe mare, pentru că aventura navelor fluviale începe cu două zile înainte de trageri. Până în Portul Midia, navele au parcurs aproape 36 de ore, din care 12 la ancoră, pe timpul nopții. A fost un drum lung, istovitor poate, dar important pentru militarii care reveneau la mare după o absență de doi ani.

În dimineața zilei de 7 mai, navele au pornit pe Dunăre de la km 176 până la km 297 Cernavodă cu multe treceri grele, multe întâlniri cu convoaie care coborau și urcau, amonte și aval pe Dunăre. După amiază, navele au ajuns la Cernavodă, au ancorat și au înnoptat, pregătite să străbată apoi Canalul Dunăre-Marea Neagră și să ecluzeze la Cernavodă. A doua zi, împreună cu un convoi civil au executat ecluzarea și au intrat pe Canalul Dunăre-Marea Neagră, lung de 64 de km. Apoi au

avut de parcurs Canalul Poarta Albă-Midia Năvodari până la km 11, unde au ecluzat la Ovidiu în jurul prânzului; după încă două ore, navele militare au acostat în dana 11 a Portului Midia, începând pregătirea pentru tragerile de artilerie cu calibre mari.

EXART-uri de la 30 la 122 mm

Navele fluviale au deschis focul pe mare într-o misiune plină de adrenalină pentru noi și cea mai importantă pentru Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie. Pentru că marea a fost bună, iar prognoza meteo pentru ziua următoare nu se anunța deloc favorabilă, tragerile planificate au fost executate într-o singură zi. Astfel, timpul fiind destul de scurt, totul s-a desfășurat în ritm

alert. Militarii au trecut cu rapiditate de la o instalație artileristică la alta, de la un EXART (exercițiu de tragere de artilerie) la altul, singurele momente de respiro fiind cele de pregătire a instalațiilor înainte de impactul la țintă. Zeci de cartușe și proiectile au fost încărcate în instalații cu mare pricepere și atenție și tragerile au început.

În poligonul temporar Midia s-au executat trageri de artilerie reale cu întreg armamentul de la bord, tunurile de 100 mm, instalațiile artileristice de 30 mm, APRN-urile (aruncătoare de proiectile reactive navalizate), mitraliere calibru 14,5 mm și rachete STRELLA.

Focul la gura țevilor urmat de zgomotul asurzitor pe care doar antifoaanele îl făceau suportabil, oameni pe umerii cărora apăsa o mare responsabilitate, dar care își păstrau calmul, până la plecarea loviturilor, izbucnind apoi bucurii de reușita unei trageri, așa am putea descrie în câteva cuvinte atmosfera de pe nave. Și nu am văzut o mai mare bucurie pe chipul militarilor ca a celor de la fluviu, implicați, determinați și peste toate colegi și prieteni buni, atunci când loviturile plecau direct spre țintă. Despre coeziunea echipajelor de la Dunăre s-a vorbit și s-a scris mereu. La fel ca la orice misiune, și la această ieșire pe mare am remarcat din nou același spirit de echipă, pentru că succesul unei misiuni stă în implicarea și buna coordonare a militarilor, iar fluvialii au înțeles foarte bine acest aspect. De altfel, nici aprecierile nu au întârziat să apară, iar o tragere reușită era însoțită întotdeauna de calificativul „foarte bine”. Astfel, satisfacția tragerilor reușite se putea citi pe chipul fiecărui militar, fie el și la începuturile carierei în mărirea instalațiilor.

Instantaneu din comanda monitorului «Lascăr Catargiu» care se îndreaptă spre raionul de tragere.

Trageri cu tunul 100 mm din prova monitorului Lascăr Catargiu.

Primul proiectil navalizat din salva de 12 a părăsit instalația și se îndreaptă cu precizie spre țintă.

Tragerile antiaeriene cu instalația 30 mm

Singura diferență față de tragerile din alți ani a făcut-o marea: „Față de alți ani, marea a fost destul de liniștită”, ne-a spus caporalul Tudorel Dobriță, care a executat tragerea cu tunul de 100 mm. În Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie din august 2004, caporalul Tudorel Dobriță a participat la toate ieșirile pe mare ale monitorului Lascăr Catargiu. „Avem o experiență destul de vastă pentru a nu avea emoții, trac sau alte probleme. Experiența se formează prin trageri, iar tragerea de astăzi a decurs foarte bine”, ne-a declarat imediat după tragere. „La mare ne putem desfășura mai bine și putem vedea mai bine reacția de mișcare și reacțiile colegilor în condiții de stres. La exercițiile de la fluviu, nu putem să folosim toate instalațiile de pe navă, așa că ieșirea la mare este foarte utilă”.

„Botezul focului” la mare

Alături de oamenii cu experiență, au fost și cei care au trecut prin „botezul focului” la mare. Este adevărat, au mai executat trageri de artilerie în Poligonul temporar de la Peceneaga, dar au participat pentru prima dată la o tragere

Aspirantul Cosmin Enache, comandant operați la monitorul Lascăr Catargiu

cu muniție de război, la mare, în Poligonul temporar Midia. Cu impresii după prima tragere aspirantul Cosmin Enache, încadrat la monitorul Lascăr Catargiu: „Este pentru prima dată când particip la o tragere cu muniție de război la mare, aici la Midia, în poligonul temporar. Pot spune că tragerea a decurs foarte bine, totul a decurs așa cum trebuie, ca la carte”. Aspirantul Cosmin Enache a venit pe această navă acum doi ani, în luna martie, direct din promoție. După patru ani în academia navală și practic numai la mare, inclusiv în Marea Mediterană cu Nava Școală Mircea și o experiență de doi ani la Dunăre, aspirantul Cosmin Enache ne-a mărturisit că există o diferență considerabilă între mare și fluviu: „La mare este aproape în totalitate diferit, având în vedere că aici sunt valuri, nava este fără chilă, este o navă fluvială. Este destul de dificil, având în vedere condițiile meteorologice în schimbare, vântul variabil, direcția lui care se schimbă foarte repede. Datele inițiale de tragere se schimbă la fel de repede, deci trebuie să ne mișcăm precis și trebuie să avem în vedere toate detaliile”.

Caporalul Octavian Deliu a participat acum la prima sa tragere cu aruncătorul de proiectile reactive navalizate (APRN). „Nu a fost greu și nici imposibil, avem nevoie doar de foarte multă atenție, disciplină și devotament pentru ca tragerea să decurgă normal și fără probleme. Într-o astfel de tragere, orice detaliu este important”, a mărturisit caporalul Octavian Deliu. „Tragerea s-a executat în condiții optime. Personalul a fost bine pregătit, nu au fost probleme sau incidente. După multe ore de antrenament pe parcursul unui an, acum se văd roadele muncii noastre”.

Diferențe între cei mai vechi și „novicii” care nu mai executaseră nicio tragere cu calibre mari, au existat, dar cei din urmă și-au înțeles foarte bine rolurile și au reușit să micșoreze acest decalaj datorită perioadei de pregătire

Caporalul Tudorel Dobriță, monitorul Lascăr Catargiu

intensive care a precedat activitatea pe mare: „S-a văzut puțin diferență, dar și cei noi prin perioada de pregătire intensivă avută înainte s-au integrat foarte bine în echipaj. Au înțeles foarte bine care sunt obiectivele misiunii și am reușit să le îndeplinim, chiar dacă nu au vechime atât de mare”, a precizat locotenent-comandorul Armand Ciprian Armașu, comandantul monitorului Lascăr Catargiu, mândru și mulțumit de oamenii din subordine.

Trageri cu tunul de 100 mm

Pe lângă tragerile indirecte și antiaeriene cu nava în staționare, au fost executate trageri directe cu tunurile de 100 mm cu grupul de nave, în mișcare. Caporalul Marian

Țintea, un nume parcă predestinat pentru o tragere reușită finalizată cu ochirea țintei, s-a aflat în spatele tragerii cu tunul 100 mm pupa. Zgomotul în exterior a fost foarte puternic, iar fumul înecăcios acoperise puntea timp de câteva minute. În turele tunului însă, militarii nu păreau să fi simțit sau să fi auzit nimic din ce se întâmplase afară și, cu siguranță, experiența a jucat din nou un rol important. Nici măcar fumul înecăcios nu mai este perceput de „veteranii” tragerilor cu tunul 100 mm, de 10 ani de când „slujesc” artileria navelor de la fluviu și nici șirul lung al tragerilor nu-și mai știe numărul. „A fost foarte frumos în interior. Un zgomot mai atenuat și după cum ați văzut s-a tras excelent. Fum...nu prea a fost. Suntem învățați și cu fumul de atâția ani de când tragem cu tunul”.

Locotenent-comandorul Armand Ciprian Armașu a coordonat tragerile la bordul monitorului Lascăr Catargiu, iar la sfârșitul unei zile pline, ne-a declarat: „A fost o zi foarte încărcată, dar suntem bucuroși că am îndeplinit toate misiunile fără probleme. Am atins toate obiectivele pe care ni le-am planificat pentru acest exercițiu de tragere cu tot armamentul de la bord. Toată lumea este mulțumită că am reușit să îndeplinim misiunea cu succes, ceea ce ne dă încredere că putem îndeplini toate misiunile încredințate pe viitor”.

Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

Succesul unei trageri depinde nu numai de experiența oamenilor, ci și de buna funcționare a tehnicii, a instalațiilor artileristice de la bordul navelor. De mentenanța tunurilor de 100 mm s-a ocupat o echipă de la unitatea militară specializată cu care Divizionul Nave Purtătoare de Artilerie se află de câțiva ani într-o strânsă colaborare. „Noi avem o colaborare foarte bună cu cei care se ocupă de mentenanța tunurilor de 100 mm. Cu acest calibru am executat

astăzi tragerile de recepție și tunurile s-au comportat foarte bine”, ne-a explicat comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

Satisfacția misiunii îndeplinite

La finalul zilei, comandorul Tudorel Gândac s-a declarat mulțumit de modul în care s-au comportat echipajele și cu amabilitatea cu care ne-au obișnuit militarii de la fluviu, ne-a declarat: „A fost

o zi lungă, știți și dumneavoastră că am început de dimineață și se apropie deja seara, dar avem satisfacția misiunii îndeplinite. A fost o zi lungă, dar s-a văzut că echipajele au fost foarte bine pregătite”. Și, cum la tragere nu au participat decât trei nave din compunerea divizionului, l-am întrebat pe comandantul unității cum a angrenat în activități personalul de pe navele care nu au fost incluse în această misiune: „Am organizat activitatea pentru toate navele divizionului. În echipajele celor trei nave au fost incluși și membri ai echipajelor de la celelalte nave, în special operatorii de la instalații artileristice, astfel încât, am putut califica misiunile pentru toate navele divizionului. Personalul s-a încadrat foarte bine, astfel încât, nu am avut probleme nici din punct de vedere al conducerii tragerilor și nici din punct de vedere al executării acestora”.

Ca la orice tragere, totul se consumă în câteva secunde, însă, în culisele unei trageri reușite se află multe ore, zile sau chiar luni de muncă, de pregătire intensă.

Pentru noi, misiunea s-a încheiat spre seară, pentru navele fluviale însă a continuat cu o altă zi de trageri pe mare, lansarea rachetelor STRELLA de către servanții Divizionului 88 Vedete Fluviale de la Brăila și Tulcea. Și tot în ziua următoare, spre seară, navele aveau să pornească din nou la drum, de data aceasta spre casă, spre Portul militar Brăila.

Trageri directe cu navele în marș cu tunul 100 mm prova.

Lansarea rachetei Strella.

VECTORUL 2012

În perioada 14-18 mai, s-a desfășurat exercițiul de antrenament pe mare cu trageri de luptă și lansări de torpile, VECTORUL 2012. La exercițiul organizat și condus de Comandamentul Flotei, au participat fregatele, corvetele, navele purtătoare de rachete, dragoarele și puitorul de mine, vedetele torpiloare și elicopterele navale. Misiunile de foc au constat în trageri cu artileria de la bordul navelor și lansări de bombe antisubmarin. Navele logistice au asigurat sprijinul acțiunilor de luptă pentru desfășurarea în bune condiții a exercițiului, în timp ce asigurarea comunicațiilor a fost realizată de către structurile specializate. Implicând forțe și mijloace complexe, exercițiul de antrenament pe mare și în teren cu trageri de luptă, VECTORUL 2012, și-a îndeplinit scopurile de instrucție, atât pentru planificatori, cât și pentru militari care au executat, pe mare sau în teren, secvențele planificate. (C.P.)

Căpitan-comandorul Marian Ciobotaru,
comandant secund al fregatei Regina Maria.

Antrenament al grupei de boarding.

Apuntarea elicopterului Puma Naval pe fregată.

Dezvoltarea resurselor umane – încercări doctrinare

Comandor Ionel Dan CIOCOIU
Statul Major al Forțelor Navale

Introducere

Importanța resursei umane, ca element al creșterii credibilității unei marine moderne, este cu atât mai evidentă cu cât nivelul tehnologic al platformelor de luptă folosite este mai ridicat. Folosirea platformelor la nivelul maxim al capabilităților pentru care au fost concepute și construite, depinde de pregătirea profesională, motivația și nivelul moralului personalului. Această combinație om-tehnologie impune personalului o instruire deosebită, în conformitate cu atribuțiile postului, să posede abilități tehnice, de conducere și calitate managerială, cerințe absolut necesare în cadrul colectivelor mici sau mijlocii, așa cum sunt, de regulă, echipajele navelor, fie ele de luptă sau de asigurare.

De aceea, în forțele navale, managementul resursei umane se concentrează atât pe monitorizarea și ghidarea carierei, dar mai ales pe instruirea și dezvoltarea capacităților individuale ale membrilor echipajelor în vederea atingerii standardelor cerute, naționale sau NATO. Pentru îndeplinirea misiunii forțelor navale este necesară o abordare axată pe identificarea cunoștințelor, deprinderilor și abilităților pe care individul trebuie să le posede. Este vital ca resursa umană din forțele navale să treacă la îndeplinirea

unei misiuni în urma unui proces de învățare continuu și foarte bine coordonat, care să permită dezvoltarea profesională și personală a individului și care să-și aibă rădăcinile în sistemul educațional militar. Acest proces de învățare nu ar trebui să se axeze numai pe nevoile imediate ale marinei, de asigurare cu personal instruit, ci ar trebui să pregătească individul și pentru o eventuală ieșire din sistem, caz în care acesta să aibă deprinderile și calificările necesare găsirii unui loc de muncă în societatea civilă.

Sistemul educațional militar trebuie să aibă toate structurile de învățământ acreditate, astfel încât cei care beneficiază de instruire să obțină documentele legale care să ateste calificările dobândite, iar acestea să fie recunoscute inclusiv în afara sistemului militar. Acest lucru ar permite o reinsertie relativ rapidă în viața civilă a personalului care părăsește sistemul.

Direcții de dezvoltare

Experiența a arătat că pot fi luate în analiză două mari direcții de dezvoltare, care merită o permanentă atenție. Împreună acestea furnizează o abordare holistică a dezvoltării profesionale și personale a resursei umane din forțele navale pe parcursul întregii cariere.

Prima direcție o reprezintă **dezvoltarea profesională funcțională**. Aceasta include instrucția corespunzătoare oricărei

platforme sau instrucția de luptă specifică. Dezvoltarea profesională și instrucția trebuie aliniate la standardele civile (acolo unde este posibil), pentru a asigura personalului nu numai calitatea de angajat, dar și pentru a-l asigura că este, oricând, angajabil. Dezvoltarea personală presupune instrucția militară generală și de specialitate, dar și crearea condițiilor pentru acumularea de cunoștințe în domenii conexe ca planificarea bugetară, programe de dezvoltare, achiziții, relații internaționale etc. Peste acestea, dezvoltarea mai presupune și un așa-zis program educațional terțiar, care pune bazele ridicării pe mai departe a nivelului profesional.

A doua direcție de dezvoltare o reprezintă **dezvoltarea capacităților de comandă, conducere și management**. Dezvoltarea capacităților de conducere trebuie să fie concentrată pe formarea unor deprinderi absolut necesare pentru asigurarea unei interacțiuni sănătoase între membrii organizației, care să poată fi folosite și conectate la misiune de către un comandant ierarhic.

Obiectivele dezvoltării

Forțele navale trebuie să pună un accent deosebit pe educația, instrucția și perfecționarea personalului pentru a-și putea atinge obiectivele strategice. Acest efort va asigura personalul potrivit, înarmat cu anumite deprinderi și cunoștințe, care

să îl recomande pentru funcția ce reclamă exact acele deprinderi și cunoștințe. De asemenea, va permite indivizilor să își execute atribuțiile funcționale la un nivel optim și îi va pregăti pentru următorul pas în carieră, conform aspirațiilor lor în context organizațional sau pentru eventualitatea părăsirii sistemului militar.

Pentru realizarea celor de mai sus, se pot stabili unele direcții de acțiune ca de exemplu: stabilirea tuturor activităților de instrucție în urma unei analize sistematice, având drept scop îmbunătățirea performanței până la nivelul foarte clar stabilit de standarde, atribuirea

(de către indivizi și echipaje), pe acțiunile de dezvoltare întreprinse și pe rezultatele acestora. Această comisie va defini și valida cerințele pentru resursa umană necesară forțelor navale, care, ulterior, va fi manageriată de către structurile de resurse umane de la toate eşaloanele.

Procesul dezvoltării

Dezvoltarea resursei umane este un proces sistematic, ce asigură forțelor navale lideri eficienți și eficace, precum și personal pregătit, care să asigure nevoile prezente și viitoare ale organizației.

Legătura este posibilă prin activități de dezvoltare și de formare a deprinderilor necesare posturilor. Aceste activități se bazează pe planuri de dezvoltare, realizate în urma unor analize și revizuirii regulate și sistematice ale aptitudinilor de conducere și deprinderilor de bază. Analizele și revizuirile asigură satisfacerea nevoilor operaționale și strategice pentru încadrarea funcțiilor, în concordanță cu aspirațiile indivizilor. Modul de abordare integrat al dezvoltării resurselor umane poate fi descris de schema de mai jos.

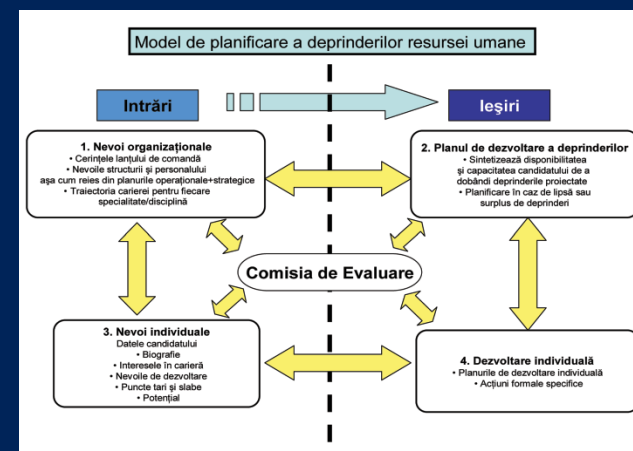
Modelul elimină premisa că dezvoltarea resurselor umane este sarcina

comandă) și necesarul pentru numirea la diferitele nivele ale muncii în cadrul organizației.

Cerințele necesare sunt definite ca deprinderi și cunoștințe, stabilite pentru obținerea de rezultate la niveluri succesive de muncă. Cerințele sunt de aceea descrise nu ca poziții în ierarhie, ci ca ceea ce trebuie indivizii să știe și să facă.

Intrări: Nevoile individuale. Nevoile și aspirațiile indivizilor trebuie, de asemenea, determinate. Acest proces pune în concordanță informațiile despre aspirațiile în carieră și descrierea punctelor forte și slăbiciunilor individului. Această descriere este rezultatul evaluărilor obiective și subiective ale performanțelor individuale. Menționez aici evaluările subiective ale rezultatelor analizelor de performanță și a interviurilor de dezvoltare, față de evaluările obiective ale performanței și potențialului cu ajutorul aprecierii pe baza rezultatelor obținute, a datelor furnizate de centrele de evaluare sau testările nivelului de instruire.

Ieșiri: Planul de dezvoltare a deprinderilor. Dezvoltarea resurselor umane este rezultatul unui proces formal de planificare. Aceasta ar trebui cuprinsă într-o schemă a deprinderilor necesare postului. Un raport anual privitor la instruire trebuie să conțină nivelul atins în dezvoltarea planificată a deprinderilor. Deficitul de deprinderi sau perspectiva unui asemenea deficit trebuie rezolvat de centrele de recrutare, care vor căuta indivizi pe piața muncii, posesori ai acestor deprinderi. Schema deprinderilor necesare postului este interconectată cu planificarea carierei și procesul de dezvoltare profesională. Acestea din urmă au drept scop reconcilierea aspirațiilor din carieră

ale individului cu obiectivele operaționale ale organizației. Nevoile organizației sunt date de structura organizațională, schema de încadrare, politicile de promovare, sistemele de muncă și cerințele profesionale. Nevoile individuale sunt reflectate în selecția pentru promovare, tipul contractului și fișa individuală.

Ieșiri: Dezvoltarea individuală. Dezvoltarea individuală este consemnată și analizată. Rezultatele procesului de evaluare descriu metodele de dezvoltare, care asigură, în mod ideal, „creșterea” profesională individuală. Parametrii care dirijează persoana în dezvoltare depind de analiza cerințelor la nivelul organizației, așa cum trebuie descrisă de planificarea etapelor formării deprinderilor.

Concluzii

Prin aplicarea unui proces ca cel descris mai sus, resursa umană a forțelor navale va fi instruită și va avea deprinderile necesare care îi vor asigura capacitatea de a folosi platformele din dotare într-un mod eficient, pentru îndeplinirea obiectivelor operaționale și strategice ale structurii. În plus, folosirea corectă a principiilor managementului va asigura un nivel ridicat al componenței morale a organizației. Aceste acțiuni vor duce la păstrarea expertizei funcționale necesare, la îmbunătățirea procesului de asigurare a resurselor umane, conform proverbului „Omul potrivit la locul potrivit”.

Foto: Cristian Vlăsceanu

responsabilității pentru dezvoltarea proprie - individului, iar pentru dezvoltarea colectivului, - lanțului de comandă, identificarea aptitudinilor și a talentului indivizilor pentru a fi dezvoltate și cultivate în folosul organizației.

Lanțul de comandă este responsabil pentru măsura în care aceste direcții de acțiune permit subordonaților lor să își îndeplinească obiectivele de dezvoltare. Leadershipul și dezvoltarea angajaților trebuie să fie eficiente, din punct de vedere al costurilor. Cel mai eficient mod de a coordona furnizarea de oportunități de dezvoltare trebuie să fie identificat și stabilit. Dezvoltarea competențelor este coordonată de către o comisie de evaluare. Această comisie primește regulat date referitoare la evoluția individuală și colectivă. Deciziile sale se vor baza pe punctele tari și punctele slabe, obținute în procesul de instrucție

Multe marine folosesc un model care cuprinde cerințele de formare ale capacității de conducere și ale deprinderilor necesare în prezent, dar și cele proiectate pentru viitor, laolaltă cu aspirațiile individuale și de colectiv (nevoile lor specifice). Modelul integrează următoarele patru elemente: cerințele pentru formarea deprinderilor de conducere la nivel organizațional și operațional; planificarea carierei și succesiunea la diferite niveluri; analiza nevoilor individuale și ale colectivului; planurile de dezvoltare individuale și colective, împărțite în „intrări” și „ieșiri” (vezi diagrama de mai jos).

Modul de abordare a dezvoltării resursei umane are drept scop crearea unei legături între „intrări”, de exemplu profilul individual, analiza nevoilor, cerințele pentru deprinderile elementare și „ieșiri”, dezvoltarea deprinderilor sau dezvoltarea individuală.

exclusivă a structurilor de personal. El scoate în evidență abordarea sistemică a dezvoltării, care necesită implicarea întregii organizații. Structurile tradiționale de planificare, management, administrare și dezvoltare a resurselor umane pot funcționa numai într-un mediu unde organizația, ca întreg, participă la o abordare susținută a faptului că indivizii ce o alcătuiesc pot îndeplini misiunea acesteia. Modelul constă în patru segmente: nevoile organizaționale și individuale, ca „intrări”, și planul de dezvoltare a deprinderilor și dezvoltarea individuală, ca „ieșiri”.

Intrări: Nevoile organizaționale. Cerințele operaționale și de conducere ale forțelor navale trebuie să fie determinate continuu. În acest proces, nevoia de personal calificat este descrisă în relație cu competențele esențiale, determinate pentru atingerea performanței; posibilitățile în carieră (pozițiile de specialiști și cele de

Foto: Cristian Vlăsceanu

**Motto: „...Îți dai seama de valoarea și
necesitatea lui doar atunci când lipsește...”
Napoleon Bonaparte**

O unitate de elită Baza Logistică Navală „Pontica”

Foto: Cristian Vălcăreanu

P.c.c. Anca VASILIU-PĂCURARU
Baza Logistică Navală „Pontica”

Poate precum motto-ul de mai sus, așa se întâmplă de obicei cu activitatea logisticienilor din cadrul Bazei Logistice Navale „Pontica”; importantă, dar discretă atunci când misiunile de luptă ale forțelor pe care le asigură logistic, sunt îndeplinite cu succes.

Rememerând puțin istoricul unității, gândul ne duce la momentul 1 august 1864, atunci când, conștientizând importanța și necesitatea unei baze de susținere tehnică a navelor, la inițiativa colonelului de marină Constantin Petrescu, a luat ființă un mic „atelier pentru repararea navelor” la Brăila, în locul numit „Pescăria Veche” și care a constituit piatra de temelie la Arsenalul Marinei. Au urmat ani mulți și grei de schimbări și transformări, de lupte și războaie care au mutat acest bastiment de susținere logistică în mai toate porturile de la mare și fluviu: Galați, Brăila, Tulcea, Mangalia, Constanța.

În 2002 s-a înființat Baza 1 Maritimă la Constanța și Baza 2 Fluvială la Brăila, structuri care coordonau întreaga activitate de suport logistic a Forțelor Navale din zonele lor de responsabilitate, iar din 2005, în urma reorganizărilor în sistemul militar, prin comasarea celor două structuri, s-a înființat Baza Navală, având o nouă organizare, capabilă să asigure cu desăvârșire nevoile logistice ale Forțelor Navale Române. Prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 45 din 14 aprilie 2010, începând cu data de 1 iunie 2010, prin reorganizare, Baza Navală s-a transformat în Baza Logistică Navală, având în componență comandamentul, un centru de mentenanță tehnică navală, un divizion de nave speciale, secții logistice și depozite mixte aferente zonelor de responsabilitate.

Din luna martie 2012, Baza Logistică Navală a primit denumirea onorifică „Pontica”, ca element reprezentativ al zonei de responsabilitate a acestei mari unități.

Profesionalismul și devotamentul personalului Bazei Logistice Navale au fost încununat de o serie de realizări deosebite în

cea ce privește asigurarea suportului logistic necesar îndeplinirii cu succes a misiunilor internaționale de către forțele din asigurare, desfășurării în condiții optime a exercițiilor majore din Forțele Navale, și nu în ultimul rând, asigurarea condițiilor de muncă și trai, dar și a activităților de instruire pentru toate structurile din Forțele Navale.

Misiunile internaționale au reprezentat principala prioritate pentru Baza Logistică Navală „Pontica”. Dacă unele misiuni internaționale au devenit deja tradiționale prin participarea anuală,

Foto: Olivia Bucloacă

a fregatelor Tip 22 R la operația ACTIVE ENDEAVOUR în Marea Mediterană, participarea bianuală a unor nave tip corvetă sau fregată la inițiativa regională BLACKSEAFOR, marșurile de instrucție anuale ale navei școală *Mircea*, exercițiile bilaterale cu Bulgaria MCM LIVEX cu participarea navelor dragoare, anul 2011 a adus prima provocare majoră pentru Forțele Navale, implicit și pentru Baza Logistică Navală „Pontica”, prin participarea fregatei *Regele Ferdinand* la operația UNIFIED PROTECTOR, în Libia. Toate aceste misiuni nu s-ar fi putut îndeplini cu succes deplin fără un suport logistic adecvat, care să aducă aceste forțe la cerințele standardelor impuse.

De asemenea, trebuie remarcată pregătirea din punct de vedere logistic a fregatei *Mărășești*, care a contribuit la certificarea de nivel II a acesteia de către o echipă de evaluare NATO în cadrul exercițiului internațional BREEZE 11 desfășurat în Bulgaria.

Lucrările de mentenanță, atât cele cu mijloace proprii, cât și cele realizate prin agenți sau operatori economici, asigurarea armamentului, a munțiilor, a pieselor de schimb și accesoriilor, a combustibilului și lubrifianților, dotarea grupelor de boarding, a celor de manevră etc. conform standardelor NATO, asigurarea echipamentului, a alimentelor, a materialelor de întreținere, asigurarea serviciilor portuare, aferente pregătirii acestor forțe au presupus un efort deosebit din partea structurilor din Baza Logistică Navală „Pontica”.

Nu trebuie omisă nici decizia de participare a Forțelor Navale Române prin fregata *Regele Ferdinand* la operația multinațională de combatere a fenomenului pirateresc în cadrul operației ATALANTA, în acest an, fapt ce constituie o nouă provocare în realizarea sprijinului logistic al acesteia, având în vedere riscurile deosebite la care se expun nava și echipajul, durata misiunii și distanța la care se află teatrul de operații.

Tot aici trebuie să evidențiem și aportul major pe care l-a avut Baza Logistică Navală „Pontica” la desfășurarea în deplină siguranță și cu rezultate deosebite a principalelor exerciții anuale: VECTORUL și LITORAL, a exercițiilor desfășurate în cadrul festivităților prilejuite de sărbătorirea Zilei Marinei Române, la exercițiile de antrenament pe mare, fluviu, în teren, la îndeplinirea misiunilor de foc și specifice ale structurilor din Forțele Navale.

O contribuție deosebită au avut structurile din Baza Logistică Navală „Pontica” și la sprijinul populației civile în iarna grea care a afectat țara noastră la începutul acestui an, demonstrând în acest fel, încă o dată, capacitate de acțiune. Trebuie să remarcăm aici acțiunile Remorcherului Fluvial 328 din cadrul Secției 325 Logistică pentru transportul persoanelor, a urgențelor medicale, a materialelor și alimentelor din Tulcea, peste Dunăre, în suburbia Tudor Vladimirescu, în condițiile în care din cauza înghețului, această localitate rămăsese izolată. Nu mai puțin importante au fost acțiunile personalului din cadrul Secției 330 Logistică care au fost alături de persoanele rămase blocate în autoturisme pe Autostrada Soarelui, distribuindu-le alimente și ceai cald sau

intervenția militarilor din Secția 329 Logistică, care au participat în mai rânduri la deszăpezirea unor gospodării din satele limitrofe municipiului Brăila, a celor din Sectorul 278 Mixt care au contribuit la deszăpezirea căilor de acces în zona Slava Cercheză sau Remorcherul Fluvial 310 din Secția 329 Logistică, care și-a adus aportul la spargerea gheții în zona portului Brăila.

Concluziile desprinse determină comanda Bazei Logistice Navale „Pontica” să adopte în continuare, cele mai potrivite măsuri în vederea optimizării sprijinului logistic, prin prima eficienței, a adaptabilității și a simplificării fluxurilor de realizare care să răspundă cât mai concret la cerințele de creștere a rolului Forțelor Navale Române în realizarea securității maritime și fluviale.

Prin Decretul prezidențial nr. 360 din 19 aprilie 2012, Bazei Logistice Navale „Pontica” i s-a acordat „Drapelul de luptă”, simbol al unității, suveranității și independenței naționale, al onoarei, vitejiei și gloriei militare a poporului român. Acesta urmează să fie primit în cadrul unei ceremonii militare speciale care se va desfășura în data de 1 august 2012, zi cu o semnificație deosebită prin faptul că reprezintă împlinirea a 148 de ani de existență a structurilor logistice în Forțele Navale.

Primirea Drapelului de luptă reprezintă în fapt recunoașterea meritelor întregului personal pentru munca depusă, obligând în același timp la îndeplinirea sarcinilor de serviciu cu devotament. Cinste și onoare celor care au contribuit la dezvoltarea acestui minunat moment al existenței unuia dintre cele mai importante segmente ale Forțelor Navale Române.

În clipe de răgaz, merită să ne amintim că această mare unitate a cărei activitate este în cea mai mare parte una de culise, este cea care niciodată nu apare în prim-plan, dar fără de care aproape nimic nu s-ar putea realiza.

Foto: Baza Logistică Navală

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Baza Logistică Navală

Foto: Cristian Vlăscaru

Psiholog Camelia STAMATE,
Batalionul de Infanterie Marină
Psiholog Nicolai TOZARU,
Penitenciarul Tulcea

Personalitatea, acest titan care de la nașterea psihologiei până în prezent a fost definită de cei mai consacrați psihologi în diverse moduri, rămâne teritoriul deschis veșnic pentru noi explorări, deoarece, pe cât de bine este definită și pe cât de previzibile sunt conduitele omului, ne oferă în permanență teren de studiu. Conceptul este cunoscut din antichitate și provine din cuvântul latinesc „persona”, care înseamnă *masca actorului*. El a fost folosit inițial în psihiatrie, unde autorii vorbeau de „maladii ale personalității”, „dedublarea personalității”, „personalități psihopatice” etc. Psihopatologia franceză, în special, a reușit să introducă în psihologie o serie de formule teoretice, care să țină seama de manifestările normale și patologice ale personalității (D. Lagache și colab., 1965).

Marele psiholog și umanist român Mihai Ralea (1896 – 1964) considera că obiectivul final este întotdeauna înțelegerea omului integral. În timpurile noastre, în diverse mari centre universitare ale lumii, se constituie institute complexe consacrate studiului omului de către diverși specialiști, astfel încât să nu fie prezentată numai o fațetă a ființei umane, ci omul în plenitudinea tuturor însușilor și dependențelor sale.

Personalitatea este întotdeauna unică și originală, acestea întrucât fiecare poartă de la o zestre ereditară unică, singulară (cu excepția gemenilor univitelini care posedă eredități identice) și mai departe în câmpul existenței sociale, fiecare străbate un drum anume, încercând o serie de experiențe variate, intrând în anumite relații, toate imprimând anumite efecte asupra cursului dezvoltării personalității. În realitate, fiecare om are un

mod propriu, concret de gândire și de simțire, totuși între oameni nu sunt numai deosebiri, ci și asemănări. Se înțelege că asemănările nu sunt totale, iar tipurile nu reprezintă decât o schemă ce permite o grupare prin aproximație.

Toate atributele mai sus menționate trebuie să prezinte însă o stabilitate relativă, conținând tocmai de aspectul esențial al datelor. Dar, cum persoana înseamnă organizare subiectivă, amplasată într-un context în continuă mișcare, ea beneficiază de atributul dinamismului, în tendința sa spre o mai bună organizare, mai puternică și mai încheagată structurare, spre o mai adecvată modelare pe asperitățile realității.

În esență se consideră că, pe de o parte, *personalitatea se organizează și se dezvoltă în perioadele de creștere*, iar pe de altă parte, în acele perioade se constituie o serie de caracteristici stabile, care o individualizează mai expresiv prin reacțiile comportamentale. Cercetările psihologice au abordat problema existenței la mulți oameni a obsesivei idei a intențiilor, și implicit, a motivației.

În toate aceste tipuri de abordări s-a radiografiat și consistența atitudinilor, ca și prezența unui instrumentar evaluativ al comportamentelor. În urma cercetărilor asupra unor deținuți recidiviști la un penitenciar din S.U.A., F.W. Warburton și alții au putut stabili *existența unor factori de personalitate care disting delinquentul de nedelinquent* și unele constelații de factori specifici. Cercetătorii au constatat că delinvenții arată o tendință marcată de a „merge cu banda”, dau semne de neadaptare, sunt vanitoși și *egocentriți*.

Egocentrismul - prin care se înțelege incapacitatea de a ține cont de sentimentele, gândurile și interesele altora (M. J.Chandler, 1977) - este o caracteristică fundamentală a infractorului din obișnuință, relevantă de toți autorii care au cercetat problemele psihologice ale infractorilor. Personalitatea delinquentului

mai este caracterizată și printr-o *imaturitate persistentă*. Actele antisociale sunt semne evidente ale unei imaturități, ale faptului că infractorul este imatur, fie pe plan intelectual, fie pe plan afectiv.

Factorii predispozanți spre delinvență

Afectivitatea este liantul de legătură între rațiune și comunicare, între gândire și acțiune. Există o cantitate de solicitare emoțională care se consumă între nivelul vieții de fiecare zi și cel al înălțimii potențiale atinse de inteligența și aptitudinile umane din zilele noastre, solicitare ce dă identități și identificării emoționale o coloratură extrem de complicată, disponibilitatea afectivă devine foarte mare și este absorbită energetic de problemele complexe ale instruirii și adaptării sociale. Totuși, nu puține sunt momentele în care *tânărul se manifestă în familie domic de afecțiune*, încercând să o facă să se exprime.

Violența familială, un fenomen cu impact psiho și sociopatogen: Supunerea pe o durată îndelungată la *violența fizică* dă naștere celor mai frecvente manifestări psihopatologice, cum ar fi: izolarea, inabilitatea de a comunica și coopera; tentativele de suicid, depresia, reacții posttraumatice, atacuri de panică, abuzul de alcool și droguri, care apare ca o consecință directă a violenței.

Divorțul are impact spiritual, moral și afectiv în viața cuplului, și implicit asupra copiilor, marcându-le evoluția ulterioară. Pentru copii situația este cea mai complicată, întrucât aceștia își pun o serie de întrebări cărora nu le pot da un răspuns și nici nu sunt ajutați să o facă. În sfera acestor trăiri și sentimente intră tot ceea ce determină, din interior, *atitudinea individului față de societate și ceilalți oameni, față de muncă și față de sine însuși*. Fiecărei noțiuni morale i se asociază o trăire afectivă corespunzătoare.

Foto: Cristian Vlăscaru

Tatuajul, autovătămarea deliberată: Se disting două mari categorii de tatuaj; în prima categorie intră *tatuajul magic-ritual* al unor populații primitive din Oceania, Africa de Nord etc. și cel așa-zis „tradițional”, din unele profesii. În cea de-a doua categorie tatuajul aparține nonconformiștilor, bolnavilor psihici și deținuturilor. Tatuajul este foarte variat, de la tatuaj cu teme simple, la simboluri criptice; de la teme politice până la cele sexuale, pline de reprezentări obscene. Există o serie de locuri „predilecte”, ca de pildă antebratul, brațul și pieptul. Alteori sunt tatuate zone puțin vizibile, cum sunt fesele, organul genital, regiunea pubiană și fața internă a coapselor. „Moda” tatuajelor își are sediul și se propagă în mediile corupte, în care abundă psihopatiile, precum închisori, azile, centre de reeducare etc.

Tulburarea de conduită: O multitudine de tatuaje vizibile ridică o serie de întrebări din partea celui care le observă. Un antecedent penal ridică o altă mulțime de întrebări. O acțiune nejustificată, răspunsuri nepotrivite, incertitudine legată de activitatea proprie, neconsolidarea propriei vieți cu sprijinul unei meserii sau măcar aderarea la familia de origine sau la încercarea de a-și realiza un scop, sunt întrebări care sunt puse unui delinquent, pe lângă cele faptice legate de actul criminal în sine. Se constată că acesta este marcat de o *tulburare de conduită*. Copiii sau adolescenții cu această tulburare inițiază

de regulă agresiunea, pot fi cruzi corporal cu alți oameni ori cu animalele și frecvent distrug deliberat proprietatea altora (acestea poate include și incendierea). Ei se pot angaja în furturi cu confruntare cu victima, ca în jaf, furt din buzunare, extorcare, rapt armat (răpire sau furt săvârșite prin violență).

La o etate mai mare, violența corporală poate lua forma violului, atacului, sau, în cazuri mai rare, a homicidului. Stima de sine este de regulă scăzută, deși persoana poate proiecta o imagine de „duritate”. Toleranța redusă la frustrare, iritabilitatea, accesul de mânie, indiferența provocatoare, anxietatea și depresia sunt caracteristici frecvente.

Concluzii: Din datele culese de la cei 29 de tineri ajunși în fața instanței ca urmare a faptelor lor, incriminate de lege, cărora le-au fost aplicate chestionare de evaluare a personalității, s-au constatat următoarele: vârsta primului conflict cu legea este foarte mică, începând chiar de la 9 ani, la 20 de ani ajungând să fie deja la a doua condamnare, în general pentru același tip de infracțiune, la care între timp își îmbunătățesc metoda de „lucru”; dezinteresul familiilor în ceea ce privește educația; tatuaje și tăieturi își fac ca urmare a desprinderii de familie și încadrării lor în grupuri, așa zisele „găști de cartier”, unde din teribilism, din dorințe nu foarte bine conturate, sau furi de moment, se automutilază sau își conturează diverse tipuri de tatuaje în diferite locuri; acești tineri au avut o copilărie în care a persistat

mirosul de alcool dar și bătăile violente asupra întregii familii; în urma discuțiilor purtate cu ei a reieșit dorința lor de reintegrare socială și nu de marginalizare, dorința de a-și găsi un loc de muncă. Este adevărat că o treime nu sunt dispuși să muncească pentru un salariu mic; dintre cei chestionați, doi au părinți ce au fost condamnați.

Dacă pentru agresivitatea animalelor termenul de instinct acoperă realitatea unui comportament înăscut, în cazul omului, acest termen nu poate fi aplicat. Se constată frecvent o conduită heteroagresivă ce poate fi tradusă în două moduri: printr-o *depersonalizare a victimei*, care își pierde toată valoarea afectivă pentru agresor; identificarea unui *mechanism* cu care încearcă să justifice *actul comis* sau să-l integreze într-un sistem global de justificări.

Totodată, un rol important îl au *impregnările toxice acute și cronice*. Consumul de alcool este unanim recunoscut ca toxicul cel mai violent în declanșarea comportamentelor agresive, atât în sensul autodistructiv, cât și în cel heterodistructiv.

Traumatismele craniocerebrale, encefalopatiile acute ale adolescentului, reprezintă afecțiuni susceptibile de a lăsa ca sechele tulburări de caracter și care pot fi însoțite de agresivitate, ca o predispoziție reziduală. Orice comportament agresiv este rezultatul unei frustrări.

Influența *scenelor agresive* depinde în mare măsură de existența prealabilă a obiceiurilor agresive și această influență variază, în funcție de posibilitățile pe care le are spectatorul de a se confrunta cu mediul în care el se simte integrat și al căru cadru de referință este opus celui pe care îl presupun scenele cu încercături agresive.

Condițiile pe care le oferă *mediul familial sau colectiv* pot constitui *terenul fertil* al „încolțirii” acestui tip de comportament.

Existența unei imposibilități sau a unei bariere fizice în calea acțiunii proiectate deschide și facilitează calea delincvenței juvenile.

În concluzie, personalitatea delinquentului juvenil integrează în sine organismul individual, structurile psihice umane și, totodată, relațiile sociale în care el este prins.

Tema articolului, constituită într-un semnal de alarmă pentru noi toți ceilalți, am considerat-o importantă având în vedere numărul tot mai mare al tinerilor ce intră în conflict cu legea, al tinerilor ce vor purta mereu o pată a tinereții. ■

Foto: Ion Burghisan

Clericii militari la Constanța

În perioada 28 mai – 1 iunie s-a desfășurat la Constanța Convocarea anuală a Clerului Militar din Armata României. Pe parcursul acestei activități au fost supuse atenției participanților actele normative noi ce reglementează asistența religioasă în armată, precum și bilanțul activităților pe anul 2011. De asemenea, au avut loc prelegeri interactive generate de noile provocări în contextul participării Armatei României la misiuni internaționale sub comandă NATO sau UE. Acest tip de convocare periodică își dovedește tot mai mult utilitatea prin aducerea împreună a tuturor preoților militari din țară pentru stabilirea și totodată asimilarea modalităților unitare de acțiune în cadrul serviciilor religioase din toate garnizoanele. (I.B.)

Vedeta blindată *Rahova* (VB 176)

140 de ani de învățământ românesc de marină

FILE DE ISTORIE (II)

Dr. Mariana PĂVĂLOIU

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Aminteam în episodul anterior că printre instituțiile militare de învățământ de marină, sărbătorite anul acesta, se numără și Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, cu sediul în Mangalia. Școala a fost înființată în anul 1896, în baza Înaltului Decret nr.1093 din 26 februarie, la Galați. Dintr-un început a funcționat pe lângă Depozitul Flotilei, sub denumirea de Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină. Timp de doi ani, aceștia primeau „instrucțiunea specială de marină”, atât de necesară, ținând cont de faptul că ei absolviseră școli militare din țară, ale altor arme. Studiile cuprindeau doi ani, anul de învățământ fiind împărțit în două etape: pregătirea teoretică și pregătirea practică, pe care o executau la bordul navelor militare, după ce în prealabil susținuseră un examen final la teorie. În fruntea școlii, la înființare, s-a aflat comandantul Flotilei, iar de disciplină și ordinea în școală răspundea un ofițer ce ocupa funcția de director de studii. Prima serie de ofițeri-elevi și-a început cursurile în septembrie 1896, când, efectiv a debutat și funcționarea școlii. După patru ani, școala a fost mutată la Constanța, pe lângă Divizia de Mare.

Școala Militară de Maiștri Militari de Marină „Amiral Ion Murgescu” își are originea în același Decret nr.1093, dat la 26 februarie 1896, al cărui articol 5 stipula înființarea: „Școala specială de marină, destinată formării de șefi în diferitele specialități ale marinei de rezbel și de comerț; Școala specială de mecanică și maeștri destinată a forma mecanici și maeștri necesari bastimentelor marinei de rezbel și de comerț.” La 8 octombrie 1897, au fost date regulamentele pe baza cărora au luat ființă „Școala de Marină” și „Școala de submecanici și submaștri de marină”, ambele fiind, de fapt, componentele aceleiași instituții, prima pregătind șefi pentru specialitățile de punte, iar cea de-a doua pentru

specialitățile de mașini. Aceste școli s-au născut din nevoia imperioasă de a asigura cu cadre militare specializate, necesare gestionării și reparării tehnicii și armamentului, instruirii de specialitate a militarilor în termen. Școlile s-au constituit într-o companie încadrată în Depozitul de Echipaje al Flotilei, la Galați. Candidații erau absolvenți a două clase gimnaziale iar limita de vârstă la admitere era între 15 și 17 ani. Anul de învățământ începea la 1 octombrie iar în aprilie erau examenele anuale, urmate de o scurtă vacanță, după care, timp de patru luni și jumătate, elevii efectuau practică la nave sau în atelierele Arsenalului Marinei. Meritoriu este faptul că elevii, împreună cu cei de la celelalte școli militare de marină, executau practica la bordul bricului *Mircea*, ori a cruciătorului *Elisabeta*, astfel viitoarele cadre militare ale Marinei se cunoșteau iar atunci când aveau să se reintâlnească pe puntea ori la mașinile bastimentelor, colaborarea nu putea fi decât una benefică, respectul fiind una dintre condițiile de bază ale vieții la bord.

După votarea Legii de organizare a Marinei Militare din anul 1898, școlile au trecut în organigrama Diviziei de Mare. Prin urmare, în anul 1899, ele s-au mutat la Constanța. Ofițerul care s-a ocupat de reorganizarea școlilor în noul local de pe malul mării, a fost locotenent-comandorul Constantin Bălescu, de al cărui nume este legată și înființarea, după cum am arătat, a Școlii de aplicație pentru sublocotenenții proveniți din școlile militare. Subordonarea școlilor Diviziei de Mare a fost cerută de creșterea numărului de nave militare maritime, dar și comerciale, la bordul cărora mergeau, an de an, noi promoții. De asemenea, nava-școală *Mircea* își avea portul de bază la Constanța. În primii ani, școlile și-au desfășurat cursurile în localuri închiriate sau cedate de către primărie, dovedindu-se neadecvate. Drept urmare, în ziua de 25 iunie 1908 a fost pusă piatra fundamentală a localului ce avea să fie destinat funcționării Școlilor Marinei, pe strada Traian, la numărul 53. De 43 de ani acest local găzduiește o altă instituție reprezentativă a Marinei Militare, este vorba de Muzeul Marinei Române. ■

Succese ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în domeniul cercetării științifice

Căpitan-comandor

dr. Octavian TĂRĂBUȚĂ

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

În perioada 10-12 mai a avut loc la Iași, în Sala Pașilor Pierduți ai Universității A. I. Cuza, a patra ediție a Expoziției Europene a Creativității și Inovării – EuroInvent. Pe lângă inventatori din România, au dat curs invitației și reprezentanți ai unor instituții de învățământ și asociații de inventatori din Coreea de Sud, Malaesia, Iran, Turcia, Egipt, Croația, Republica Moldova.

Departamentul de cercetare științifică al Academiei Navale a fost reprezentat cu succes de două lucrări realizate de echipe de profesori și cadre din Academie, obținând două medalii de aur și un premiu special din partea Asociației Inventatorilor din Coreea.

Proiectul care a atras interesul și a stârnit curiozitatea vizitatorilor a fost vehiculul subacvatic telecomandat al Academiei Navale, unic în țară prin forma construcției și prețul de construcție, primul construit în România capabil să atingă adâncimi de 100 de metri. Pornit de la atracția pentru vehiculele subacvatice, proiectul a strâns laolaltă o echipă de 10 oameni condusă de căpitan-comandorul dr. Octavian Tărăbuță, fiecare aducându-și contribuția la realizarea prototipului ARROW 1. În această echipă au fost atrași și doi studenți ai Facultății de Marină Militară, care împreună cu maistrul militar Isac Hristache, au fost prezenți la standul expozițional de la Iași, având oportunitatea să prezinte mai multe detalii vizitatorilor plăcut impresionanți de acest prototip.

Astfel, aceștia au aflat că forma corpului îi permite o mobilitate excelentă sub apă, iar prin construcția lui, fiind un corp închis etanș, este permisă adaptarea în interiorul lui a unor senzori și echipamente normale, de exterior. De aici rezultă și principalul lui avantaj - costul scăzut de construcție, prin folosirea unor componente ce nu sunt special făcute pentru lucrul sub apă, și deci mai ieftine, dar care reușesc să facă același lucru ca și instrumentele navalizate.

Comanda lui Arrow 1 se face în totalitate de la laptop, prin intermediul unui soft creat în C++. În interfața acestui soft se afișează toate datele primite: drumul față de nordul magnetic, de la compasul magnetic, adâncimea la care este scufundat, de la senzorul barometric, turația motoarelor, datele transmise de accelerometru (rulu, tangaj, girație), și captura video ce se transmite în timp real de la camera de tip megapixel. Tot în interfață putem să facem și capturi foto și avem și controlul celor două tunuri LED de 40 de watti fiecare, ce asigură o bună vizibilitate pentru cameră. Propulsia este asigurată de 4 motoare subacvatice de curent continuu, 2 pentru deplasarea pe orizontală, care asigură și girația, prin reglarea turațiilor fiecărui motor,

Echipa care a lucrat la proiectul ARROW 1.

și 2 pentru mișcarea pe verticală. Ele, împreună cu toate componentele din interior sunt alimentate prin intermediul unui cablu de 20 de metri de la un generator de curent continuu care asigură o tensiune de 12 volți la 40 de amperi.

Proiectat în principal pentru inspecția subacvatică (la corpurile navelor, la platforme petroliere, picioare de pod etc.) dar și pentru găsirea și neutralizarea minelor marine (prin transportarea lângă mină a unei încărcături explozive care să detonaze mina), Arrow 1 are o autonomie limitată practic doar de lungimea cablului de alimentare. În cazul în care alimentarea este întreruptă revine singur la suprafață datorită flotabilității pozitive de 40 de grame obținute din construcție. A fost primit cu entuziasm de public, fiind remarcat de toți vizitatorii.

O a doua invenție a Academiei Navale ce a fost premiată cu medalia de aur a fost dispozitivul de generare a unui puls electromagnetic într-o buclă de curent realizat de echipa condusă de comandorul dr. Vasile Dobref. Având în principal un rol militar (pentru scoaterea din luptă a tehnicii electronice a inamicului), acest dispozitiv poate fi folosit de asemenea și pentru testarea în condiții de siguranță a rezistenței aparatului electronic la fluctuațiile bruște ale câmpului magnetic, el simulând condițiile ce apar la producerea trăsnetelor de intensitate medie.

Astfel poate fi testată aparatura ce funcționează pe bază de microprocesoare, mai ales cea folosită în instalații periculoase, cum ar fi centralele nucleare, combinate petrochimice și alte instalații care au nevoie de electronice capabile să funcționeze indiferent de astfel de perturbații. Costurile de producție, împreună cu dimensiunile reduse pe care le are în comparație cu alte echipamente utilizate în momentul de

Dispozitivul de generare a unui puls electromagnetic într-o buclă de curent.

față pentru testarea rezistenței la impulsuri electromagnetice, cât mai ales riscurile aproape nule prezentate pentru om fac acest dispozitiv unic. El se compune în principiu dintr-o bobină din cupru căreia i se atașează perpendicular pe unul din capete o buclă. În interiorul bobinei se găsește un cilindru din cupru în care se introduce exploziv. Este alimentat de la un acumulator, printr-un condensator care atunci când atinge valoarea dorită a curentului, îl eliberează în bobină și, în același timp, detonază explozivul. Realizând scurtcircuitarea progresivă, spiră cu spiră a bobinei, se obține o așa numită compresie a curentului în buclă, iar în momentul distrugerii buclei se realizează o descărcare bruscă a curentului. Astfel se obține o undă electromagnetică ce este capabilă să dezactiveze echipamente electronice pe o rază de aproximativ 100 de metri.

Prin prezența la EuroInvent 2012, Academia Navală a dorit să arate că se poate face cercetare și în cadrul acestei instituții, și să prezinte rodui acestei munci de cercetare. Pe viitor sperăm să participăm la cât mai multe evenimente de această anvergură, cu cât mai multe „produse” ale creativității și inovației personalului din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. ■

„Nu există vânt favorabil pentru cel care nu știe încotro se îndreaptă.”

Seneca

Implicarea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în cercetarea științifică și în dezvoltarea resurselor umane pentru valorificarea energiilor din resursele regenerabile

Proiectul RES-OP-DEV

Cdor. prof. univ.

dr. ing. **Gheorghe SAMOILESCU**
Prorector Cercetare Științifică
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Punctul central al Strategiei de la Lisabona îl reprezintă stimularea cercetării științifice, ca element definitoriu al „economiei bazate pe cunoaștere”.

În cadrul proiectului „Cooperare comună româno-bulgară pentru o dezvoltare durabilă și pe termen lung a resurselor umane tinere în domeniul tehnologiilor de energie regenerabilă, în scopul de a depăși bariera socio-culturală și pentru a deschide oportunități comune pentru a obține un loc de muncă și ocuparea forței de muncă de-a lungul zonei de frontieră”, cu nr. 2(3i)-3.2-4 (MIS-ETC cod:222) - RES-OP-DEV -, din Programul de Cooperare Transfrontalieră România-Bulgaria, se are în vedere concretizarea unor acțiuni bilaterale în domeniul educațional, legate de sectorul energiilor regenerabile. Academia Navală „Mircea cel Bătrân” pune un mare accent pe pregătirea profesională a studenților, cât și pe informarea elevilor.

Conform Strategiei Europa 2020, două dintre prioritățile către care se vor aloca fonduri europene consistente sunt dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare, dar și promovarea unei economii mai eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor ecologice.

Proiectul RES-OP-DEV reprezintă o inițiativă comună, asumată și pusă în practică de patru parteneri din zona transfrontalieră româno-bulgare: Universitatea „Anghel Kanchev” din Ruse, Agenția Municipală pentru Energie – Ruse, INCIE ICPE-CA, București și Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța.

Integrând idei și priorități comune în regiunea transfrontalieră româno-bulgară, proiectul urmărește dezvoltarea resurselor umane tinere și

asigurarea creșterii economice viabile, pe termen lung, de ambele părți ale frontierei. Prioritățile stabilite în sarcina proiectului sunt structurate pe obiective comune, riguros planificate în vederea îndeplinirii lor prin intermediul unei strânse colaborări între partenerii implicați, care au înțeles și acceptat reunirea eforturilor umane și materiale, cu scopul comun de a întreprinde

au luat în considerare dezvoltarea recentă a companiilor din domeniul tehnologiilor regenerabile existente în zona transfrontalieră româno-bulgară, precum și de planurile de dezvoltare națională a celor două țări partenere, România și Bulgaria.

Ca răspuns la situația nivelului educațional, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” inițiază o serie de

Seminar științific la ANMB.

activitățile stabilite pentru atingerea obiectivelor propuse.

Proiectul a fost promovat în contextul determinării unor nevoi sociale în zona transfrontalieră româno-bulgară, caracterizate în principal de dificultățile întâmpinate la selecția și recrutarea forței de muncă pe piața muncii, în special în privința resurselor umane tinere, cea mai vulnerabilă categorie de personal, datorită lipsei de experiență.

Prin obiectivele sale proiectul RES-OP-DEV își propune să determine și să ia în considerare toate variabilele care determină o rată scăzută de angajare, pentru a oferi prin concluziile sale, modalități de rezolvare a impedimentelor în angajare, pentru resursele umane tinere. Pornind de la acest deziderat, partenerii implicați

cursuri de pregătire de specialitate și servicii, desfășurate în cooperare transfrontalieră între instituțiile de învățământ și de cercetare, în beneficiul resurselor umane tinere, în vederea dezvoltării cunoștințelor și abilităților tehnice, în raport cu dezvoltarea noii piețe de muncă specializate din zonă.

O altă nevoie socială evidențiată în zona transfrontalieră româno-bulgară se referă la relația dintre educație, cercetare și dezvoltare.

Proiectul RES-OP-DEV încearcă prin implementarea sa să ofere soluții la problemele existente prin dezvoltarea unei puternice rețele pentru cunoaștere și bune practici, respectiv prin asigurarea unei colaborări profesioniste la nivel educațional și prin dezvoltarea unei infrastructuri pentru cercetare și dezvoltare care

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

să poată acorda asistență și expertiză tehnică în regiune. În conformitate cu Strategia Lisabona, unul din factorii-cheie în crearea mai multor locuri de muncă și creșterea gradului de ocupare are la bază dezvoltarea centrelor de cercetare-dezvoltare în relație directă cu instituțiile de învățământ academic, în măsură să crească și să diversifice numărul absolvenților cu studii superioare, bine pregătiți.

Obiectivul principal al proiectului RES-OP-DEV este să reunească specialiști de înaltă ținută științifică din România și Bulgaria în vederea dezvoltării în comun a unor planuri de învățământ și programe pentru punerea în practică a unor cursuri de specializare cu scopul de a perfecționa cunoștințele și abilitățile resurselor umane din rândul tinerilor, în domeniul tehnologiilor privind energia regenerabilă. Prin aducerea laolaltă a organizațiilor și oamenilor atât profesori, cât și studenți, în cadrul programelor prevăzute pentru realizarea schimbului de experiență și personal, precum și a programului educațional bilingv din proiect se urmărește stimularea cooperării instituționale la acest nivel, în ideea depășirii barierelor fizice și socio-culturale.

În cadrul procedurii de implementare a proiectului RES-OP-DEV sunt planificate a fi derulate mai multe activități printre care: dezvoltarea unei abordări transfrontaliere în tratarea șomajului structural și identificarea nevoilor și oportunitățile de angajare de specialiști în domeniul energiilor regenerabile; identificarea și stabilirea de rețele în zona transfrontalieră,

încheiate între instituțiile care operează pe piața tehnologiilor având la bază energia regenerabilă, cu scopul de a furniza și disemina informații specifice domeniului; monitorizarea în comun a pieței forței de muncă specializate în domeniul energiilor regenerabile și elaborarea unor baze de date comune pentru crearea oportunităților de angajare; realizarea unui sistem informațional electronic (website) la care să aibă acces publicul larg, în vederea realizării schimburilor de experiență și a bunelor practici referitoare la piața locurilor de muncă din domeniul energiilor regenerabile; promovarea și asigurarea publicității proiectului și a rezultatelor acestuia prin organizarea de workshop-uri și evenimente informative speciale, precum și prin participarea la evenimente internaționale specializate; susținerea unor cursuri de specializare de interes transfrontalier, elaborate prin folosirea în comun a bazei educaționale și de cercetare-dezvoltare, cu scopul declarat de a dezvolta cunoștințele și abilitățile aplicative ale resurselor umane tinere în vederea stimulării angajării pe piața transfrontalieră a tehnologiilor din domeniul energiilor regenerabile; elaborarea în comun și organizarea unor cursuri de specializare în domeniul energiilor regenerabile, având ca beneficiari școlile profesionale din acele sectoare în care a fost identificată lipsa competențelor specifice pe piața forței de muncă; crearea unei rețele dedicate transferului de cunoștințe și bune practici, de natură să dezvolte abilitățile resurselor umane tinere, necesare în vederea stimulării angajărilor pe piața

muncii din domeniul tehnologiilor care exploatează energiile regenerabile; dezvoltarea unor cursuri și planuri de învățământ comune, prin stimularea transferului informațional și dezvoltarea unor cursuri de specializare armonizate la nivel regional, prin cooperare transfrontalieră între instituții de învățământ superior; stimularea unui învățământ bilingv, fundamentat pe cooperare transfrontalieră - realizarea de mobilități academice și de cercetare între universitățile implicate și centrele de cercetare și dezvoltare.

Rezultatele preconizate ale proiectului

Instituirea de parteneriate între universitățile implicate în proiect, centrele de cercetare și dezvoltare, precum și întreprinderile mici și mijlocii din zona transfrontalieră - încheierea unor parteneriate transfrontaliere între centrele educaționale/de perfecționare; informarea publicului larg cu privire la oportunitățile de angajare (peste 40000 de persoane informate); școlarizarea unui număr relevant de resurse umane prin cursuri de specializare susținute la nivel transfrontalier (minimum 240 de cursanți); elaborarea, aplicarea și interpretarea unui chestionar care vizează șomajul structural, pentru stabilirea nevoilor și oportunitățile privind angajarea de specialist în domeniul energiilor regenerabile; crearea unui portofoliu al potențialelor organizații interesate de investiții în domeniul industrial și de implementarea programelor de perfecționare în zona transfrontalieră; elaborarea unui sistem informațional electronic (crearea unui website) care să deservească transferul informațional și mobilitatea forței de muncă în domeniul energiilor regenerabile; organizarea unor evenimente de informare cu privire la oportunitățile în sectorul energiilor regenerabile; elaborarea unui program de instruire practică specializată pentru întreprinderile mici și mijlocii din zona transfrontalieră (cursuri teoretice și de bune practici în pilotarea tehnologiilor care utilizează forța vântului, puterea solară, puterea valurilor, biocombustibili, biomasa sau hidrogenul) - elaborarea unui curs teoretic special despre tehnologiile ce au la bază energiile regenerabile, destinat elevilor de liceu și celor din școlile profesionale - organizarea unui program de specializare în domeniul energiilor, destinat elevilor de liceu și celor din școlile profesionale.

Foto: Cristian Vîscăanu

Pasiunea pentru cercetare apare de pe băncile școlii.

Prin implicarea cadrelor didactice și a studenților din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în domeniul resurselor regenerabile și în deschiderea de oportunități în ocuparea unor locuri de muncă în acest sector se așteaptă: crearea de noi oportunități pentru investițiile pe termen lung și obținerea de progrese tehnice și educaționale în domeniul tehnologiilor bazate pe energiile regenerabile, la nivelul regiunii transfrontaliere; crearea unui mediu de afaceri inovator pentru dezvoltarea durabilă pe termen lung în zona transfrontalieră, ca rezultat al parteneriatelor strategice dintre universități/intreprinderile mici și mijlocii și stimularea rețelilor de transfer informațional în domeniul resurselor regenerabile; deschiderea către oportunități ce vizează colaborarea regională, ca rezultat al promovării programelor de specializare armonizate la nivel transfrontalier; susținerea progresului economic prin pregătirea de resurse umane cu un nivel ridicat de profesionalism și de pregătire, în măsură să stimuleze competiția industrială și creșterea economică în sectorul energiilor regenerabile permite furnizarea unei oferte educaționale adaptate și centrate pe calitate în domeniul tehnologiilor bazate pe energiile regenerabile, în regiunea transfrontalieră, dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre mediul academic, de cercetare și de afaceri la nivelul regiunii transfrontaliere, formarea de profesioniști tineri, bine pregătiți și specializați la nivelul regiunii transfrontaliere româno-bulgare, îmbunătățirea abilităților practice și a nivelului profesional al resurselor umane tinere.

O prioritate imediată în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru studenți, absolvenți este: crearea de noi locuri de muncă și creșterea mobilității resurselor umane - facilitarea accesului resurselor umane tinere la noua piață a locurilor de muncă din domeniul surselor de energie regenerabile; limitarea exodului de inteligență și diminuarea efectului fenomenului de migrare, prin creșterea șanselor oferite resurselor umane tinere, cu competențe diverse care să sprijine demersul obținerii unui loc de muncă; securizarea posturilor angajaților actuali în cadrul companiilor, prin creșterea nivelului de pregătire teoretică și profesională; îmbunătățirea capacității de comunicare, ca rezultat al promovării cursurilor bilingve la nivel transfrontalier; crearea de

noi oportunități pentru cooperarea transnațională și transfrontalieră durabilă și pe termen lung, prin depășirea barierelor socio-culturale; atingerea unui nivel de bunăstare socială și ambientală în zonele urbane, influențată de dezvoltarea durabilă și pe termen lung a investițiilor din domeniul tehnologiilor bazate pe valorificarea potențialului energiilor regenerabile.

Dezvoltarea economică din domeniul tehnologiilor bazate pe energiile regenerabile poate contribui în mod semnificativ la siguranța energetică, calitatea aerului, reducerea emisiilor de gaze, precum și la crearea unei competiții industriale în regiunea transfrontalieră. Dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor ce exploatează energiile regenerabile reprezintă soluții reale pentru prevenirea crizei resurselor naturale și protejarea lor și a mediului înconjurător.

În același timp, este necesar ca atât societatea românească în general, cât și autoritățile publice și mediul economic, să-și sporească interesul și încrederea față de posibilitățile cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și proiectării naționale, pe care să le stimuleze pentru a putea da întreaga măsură a puterii lor de creație științifică, tehnică și tehnologică, fiind din ce în ce mai evident faptul că în viitorul apropiat, dar mai des pe termen mediu și lung, problema cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și proiectării proprii, va deveni la fel de importantă ca și cea a siguranței naționale.

Pasiunea pentru cercetare apare de pe băncile școlii.

Foto: Cristian Vîscăanu

Curs festiv la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Student sergent-major **George ANDRIU**
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Data de 13 aprilie a avut o simbolică deosebită pentru noi, promoția 2008-2012 a Facultății de Marină Militară din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. La această dată a avut loc ultimul nostru curs, în calitate de studenți ai Academiei. Va fi fără îndoială o zi de care ne vom aminti mereu.

Cu ocazia acestui frumos moment, toate cadrele didactice și militare care au contribuit la formarea noastră de-a lungul celor patru ani de studii au sărbătorit alături de noi, ne-au felicitat, ne-au încurajat și au ținut să ne dea ultimele sfaturi pentru viitor.

Rectorul Academiei, domnul comandor profesor universitar dr.ing. Vergil Chițac, ne-a asemuit în discursul dumnealui, cu o navă, a cărei construcție a început în anul 2008, iar zi de zi i-au fost adăugate diferite componente, astfel încât patru ani mai târziu avem ca rezultat o navă a marinei militare, cu bune calități nautice, dar și cu frumoase perspective de dezvoltare.

Domnul comandor conferențiar universitar dr. Vasile Dobref, decanul Facultății de Marină Militară a abordat o latură mai emoționantă în discursul domniei sale. Ne-a recomandat să primim cu drag asupra perioadei petrecute în academie, dar și a viitorului nostru, îndemnându-ne să ne trăim viața frumos, învățând din orice, și încercând să facem în așa fel încât în procesul devenirii noastre să nu ne dorim să fim doar buni ofițeri de marină ci și oameni compleți.

Ultimul discurs a aparținut domnului locotenent-comandor Paul Burlacu, îndrumătorul anului nostru de studii și cel care ne-a fost un sprijin de neprețuit de-a lungul acestor patru ani. Domnul profesor a ținut să ne felicite dar ne-a dat și sfaturi utile în legătură cu ce avem de făcut în viitor.

Foto: ANMB

Cursul festiv a fost un moment al ultimelor sfaturi, al aducerilor aminte. Le mulțumim atât celor care au putut să răspundă invitației de a fi alături de noi în aceste momente emoționante cât și celor care deși nu au putut să fie în sală cu noi, au fost cu gândul la noi.

În finalul acestor patru ani suntem conștienți că avem încă un lung drum înaintea noastră în ceea ce privește formarea profesională și personală, dar realizăm în același timp că am trecut o etapă importantă din viața noastră. La finalul acestei etape ne regăsim, mai pregătiți, mai buni, mai maturi.

În numele întregii promoții 2008-2012 a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” le transmit sincere mulțumiri și un cald sentiment de recunoștință celor care au avut un rol în viața noastră în această perioadă! Sperăm să avem un drum frumos în carieră și în viață și să nu dezamăgim încrederea depusă în formarea noastră!

Implementarea Concepției de transformare a învățământului militar

Foto: Olivia Bucăeșă

Scopul participanților la convocarea a fost identificarea priorităților și direcțiilor principale de acțiune pentru creșterea calității procesului educațional, desfășurat în cadrul unităților și instituțiilor de învățământ militar, începând cu anul de învățământ 2012-2013.

În deschiderea lucrărilor, generalul de flotilă aeriană dr. Florian Răpan, șeful Direcției Instrucție și Doctrină din Statul Major General, a prezentat prioritățile și obiectivele Statului Major General pentru acest an. Au urmat prezentarea programului și a obiectivelor convocării din care amintim: analizarea procesului educațional și a eficienței acestuia, prezentarea principalelor demersuri educaționale în domeniul învățământului militar, ca urmare a aplicării prevederilor Legii educației naționale nr.1/2011, stabilirea elementelor ce vizează transformările esențiale ale formării profesionale continue și identificarea soluțiilor optime de realizare a noului sistem de formare continuă nonuniversitară militară, analizarea și dezbateră noului program de studii postliceale cu durata de un an pentru formarea subofițerilor în activitate, pe filiera directă, eficientizarea fluxului informațional și a relațiilor de colaborare la nivelul sistemului de învățământ militar.

De asemenea, au avut loc dezbateri privind eficiența stagiului de practică al elevilor, studenților și cursanților, situația învățământului din colegiile militare și a orientării profesionale a elevilor clasei aXII-a, precum și importanța corpului instructorilor militari în instituțiile de învățământ militar.

A doua zi, participanții au vizitat Portul militar Constanța și au participat la un antrenament pe mare la bordul Navei Școală „Mircea”. În ultima zi a convocării au fost formulate concluziile și responsabilitățile pe structuri și niveluri educaționale privind creșterea calității educației, începând cu anul școlar 2012-2013. (O.B.)

PREMII ȘI PREMIANȚI la Academia sportivilor de performanță

Foto: ANMB

Aspirant Diana CUCOȘEL Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Pentru studenții sportivi din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” lunile martie și aprilie au fost foarte ocupate. În această perioadă loturile sportive au reprezentat academia la două campionate naționale și unul internațional.

Între 12 și 17 martie, la Predeal au avut loc Concursurile sportive și aplicativ militare pe instituțiile militare de învățământ, ediția de iarnă. Probele din cadrul concursului au fost specifice sezonului rece, patrula militară, ștafeta și biatlonul s-au desfășurat pe schiuri. În ciuda faptului că natura peisajului dobrogean nu le-a permis studenților să se antreneze pe schiuri, în clasamentul general aceștia au obținut locul 2. De asemenea, academiei i-a revenit și o medalie de aur la proba biatlon masculin prin studentul sergent major Andrei Dan-Blendea.

La începutul lunii aprilie, la Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu a avut loc Campionatul Militar Național de Judo. Lotul Academiei Navale a obținut locul 4 în clasamentul general și o medalie de aur prin studenta sergent-major Măriuța Lucia Zbranca. Lotul feminin s-a clasat pe locul 3 în clasament.

Cel mai important eveniment al acestei perioade a fost cea de-a XV-a ediție a Campionatul Internațional

Foto: ANMB

Lotul ANMB participant la concursurile sportive și aplicativ militare pe instituțiile militare de învățământ, ediția de iarnă.

Nautic desfășurat în Turcia. Desfășurată în perioada 23 - 29 aprilie la Tuzla, competiția a adunat la start sportivi din 11 țări, Turcia, China, România, Marea Britanie, Turkmenistan, Egipt, Coreea de Sud, Pakistan, Emiratele Arabe Unite, Azerbaidjan și Bangladesh.

Probele campionatului nautic s-au împărțit în două categorii: Sailing și Natație. Cea de-a doua categorie a cuprins atât probe clasice de înot precum și probe de Seamanship și Lifesaving. Academia Navală a fost reprezentată de un lot format din șase studenți atât de la

Facultatea de Marină Militară cât și de la Facultatea de Marină Civilă.

Rezultatele obținute de aceștia, atât în clasamentul individual cât și în cel general au fost spectaculoase. Studenta Alina Toncea a obținut medalia de aur la Sailing iar studentul Victor Teodoru medalia de aur la natație, proba 100m liber. Prin eforturile lor și a celorlalți patru studenți care au participat la competiție, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a obținut locul 2 în clasamentul general, după țara gazdă și înaintea Chinei.

Șeful lotului, comandorul conf. univ. dr. Virgil Ene-Voiculescu a precizat: „Re-

Foto: ANMB

Studenta sergent-major Măriuța Lucia Zbranca, medaliată cu aur la Campionatul Militar Național de Judo.

zultatul obținut la această competiție este cea mai bună performanță obținută de lotul României din cele 10 participări de până acum. Sunt mândru de studenții care au reprezentat Academia Navală și România și a căror muncă a fost încununată de succes. Sunt mulțumit de seriozitatea de care au dat dovadă atât în pregătire cât și în competiție și doresc să mulțumesc conducerii academiei și profesorilor și antrenorilor studenților pentru sprijinul pe care l-au acordat întregului lot.”

Felicitări merită toți studenții care au reprezentat Academia Navală și Forțele Navale în aceste competiții.

Foto: ANMB

Lotul ANMB participant la Campionatul Militar Național de Judo.

Foto: ANMB

Lotul ANMB participant la Campionatul Internațional Nautic, Turcia.

Comandor Marius DUCU

În perioada 3 – 5 aprilie, Forțele Navale Române au primit vizita elevilor de la Colegiile Militare Liceale „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, „Dimitrie Cantemir” din Breaza și „Ștefan cel Mare” din Cîmpulung Moldovenesc. Vizita a fost organizată cu scopul de a promova cariera de ofițer și maistru militar de marină în rândul elevilor Colegiilor Militare Liceale din Armata României și pentru a prezenta oferta educațională de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”. Activitatea s-a înscris în cadrul programului „Școala altfel”, program inițiat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, organizat la nivel național, în perioada 2-7 aprilie. Cei 90 de elevi, aparținând anilor I-III de studii de la cele 3 colegii, au avut oportunitatea de a vizita mai multe obiective din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și Școlii Militare de Maiștri de Marină „Amiral Ioan Murgescu”, printre care menționez: simulatorul de navigație, simulatorul Proteus, planetariul, cabinetele de specialitate și cabinetul de marinărie. Vizita a continuat apoi în portul Militar Constanța, unde elevii au vizitat fregata *Regele Ferdinand*, fregata *Regina Maria* și Nava Școală *Mircea*.

Un alt obiectiv important în cadrul vizitei, a fost Centrul 39 Scafandri. Acolo, elevii au avut ocazia să vadă cum se pregătesc scafandri în cadrul Laboratorului Hiperbar, dotarea și modul de instruire al scafandrilor din componența grupelor EOD și FOS.

Ultimul obiectiv al vizitei a fost Muzeul Marinei Române din Constanța. În cadrul muzeului, grupului de elevi i-a fost prezentată evoluția Marinei Române de-a lungul veacurilor, de la monoxilă până la navele moderne cu propulsie mecanică. Multitudine de machete ale navelor și ambarcațiunilor, costumele de epocă și exponatele de o valoare istorică importantă, au făcut deliciul vizitei și au stărnit interesul elevilor pentru frumoasa carieră de marină.

La finalul vizitei, elevii au afirmat că au fost plăcut impresionați de căldura și ospitalitatea cu care au fost primiți în cadrul Forțelor Navale Române, iar programul organizat a fost deosebit de interesant și util în orientarea acestora către viitoarea carieră militară.

Elevii colegiilor militare vizitând simulatorul de navigație din ANMB.

Vizită la bordul NS Mircea.

Mihaela ZABOLODNI

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

În săptămâna 2 - 6 aprilie, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Constanța au organizat „Săptămâna Porților Deschise” pentru elevii de liceu. Activitatea a venit în sprijinul Programului național „Școala altfel”, derulat de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (Ordinul MECTS nr. 4.292/2011) în învățământul preuniversitar, program dedicat activităților educative extracurriculare și extrașcolare, al cărui obiectiv principal a constat în implicarea elevilor și a profesorilor în activități de educație non-formală, care să pună în valoare talentele, preocupările extrașcolare și competențele elevilor, în domenii cât mai diverse și interesante. Astfel, în săptămâna „Școala altfel” s-au organizat, printre altele: activități culturale, activități tehnico-științifice, activități sportive, activități de educație pentru cetățenie democratică, pentru promovarea valorilor umanitare (inclusiv voluntariat, caritate, implicare activă în societate, responsabilitate socială, relații și comunicare etc.); activități de educație pentru sănătate și stil de viață sănătos (inclusiv referitoare la dependență de calculator, siguranță pe internet etc.); activități de educație ecologică și de protecție a mediului (inclusiv colectare selectivă, economisirea energiei, energie alternativă etc.); activități de educație rutieră, PSI, educație pentru reacții corecte în situații de urgență, etc.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” instituție de învățământ tehnic superior, evaluată de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior cu calificativul „Grad de încredere ridicat”, și-a deschis porțile pentru a-i primi în vizită pe elevii școlilor dobrojene și ai celor trei colegii militare din țară – Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, Colegiul Militar Liceal „Dimitrie Cantemir” din Breaza, și Colegiul Militar Liceal „Ștefan cel Mare” din Cîmpulung Moldovenesc, derulând un program foarte dens și bine structurat pe zile și ore. Astfel, elevii au avut oportunitatea de a vizita laboratoarele, sălile de curs și simulatoarele cu dotări de ultimă generație. Totodată, aceștia au primit informații despre oferta educațională pentru anul universitar 2012-2013 și au interacționat cu studenții din cadrul celor două facultăți, militară și civilă și cadrele didactice din academie, formându-și o primă impresie despre cariera de ofițer de marină. Experiența le-a permis elevilor să exploreze și să înțeleagă diverse opțiuni de carieră într-o instituție de prestigiu la nivel național și internațional care aniversază anul acesta 140 de ani de învățământ de marină și să găsească mai ușor un răspuns la întrebările: „Ce vreau să devin după ce termin școala? Unde vreau să lucrez? Care este cel mai potrivit loc de muncă pentru mine?”.

Elevii de la liceele conștanțene vizitând laboratoarele ANMB.

Scafandrii și elevii constănțeni

Text: **Olivia BUCIOACĂ**
Foto: **Cristian VLĂSCLEANU**

La începutul lunii aprilie, Forțele Navale Române s-au alăturat Programului național „Școala altfel”, inițiat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, oferind elevilor și dascălilor posibilitatea de a vizita instituțiile de învățământ, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, Școala de Aplicație „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, precum și Centrul de Scafandri.

În cadrul săptămânii „Școala altfel”, pe 5 aprilie, Centrul de Scafandri a organizat Ziua Porților Deschise, activitate care s-a bucurat de prezența unui număr foarte mare de elevi de la școlile și liceele din Constanța. „Ziua Porților Deschise a fost o inițiativă în sprijinul Inspectoratului Județean Constanța, în cadrul programului „Școala altfel”. Noi

am înțeles să răspundem pozitiv pentru a promova imaginea Forțelor Navale și bineînțeles a scufundării. Copiii sunt foarte interesați, bucușori și curioși, iar eu apreciez că sunt mulțumiți de ceea ce văd aici”, ne-a declarat căpitanul Marius Duțu din cadrul Centrului de Scafandri.

Elevii au vizitat sălile de cursuri, expozițiile de tehnică și echipamente de scufundare din dotarea scafandrilor militari, Laboratorul Hiperbar și, de asemenea, au primit răspunsuri la toate întrebările, chiar de la scafandri. Doamna Daniela Smarandache, profesor Grup Școlar de Industrie alimentară Constanța: „Este o vizită foarte interesantă, mai ales că noi suntem de la Grup școlar de industrie alimentară și în cadrul activității „Școala altfel”, ne-am gândit să le arătăm elevilor și altceva în afară de a face covrigi și pâine. Au fost foarte impresionate de tot ce au văzut, de toată aparatura și de Laboratorul unde are loc scufundarea

scafandrilor. Le-a plăcut și au fost foarte interesate de toate explicațiile primite.”

Atracția pentru cei mici, dar și pentru cei mari în egală măsură, a reprezentat-o tehnica, dar mai ales exercițiul demonstrativ de pregătire și scufundare a unui scafandru profesionist. De la elevii de clasa a III-a de la Școala Mihai Viteazu, nr. 29, Constanța, am aflat și primele impresii. Alexandru Daniel Borș: „Vizita mi s-a părut foarte interesantă. Mi-a plăcut cu butelia și cum s-a scufundat domnul acela”. Deși a ales deja să urmeze o carieră de baschetbalist, elevul Alexandru Daniel Borș consideră meseria de scafandru foarte interesantă. Cristina Fotopol: „Mi s-a părut foarte interesant, e frumos. Toate mi-au plăcut, dar mi-a plăcut mai ales butelia, am râs foarte mult”. Bianca Andreea Butuman își dorește să devină scafandru, iar pentru această alegere ne-a oferit și o explicație care credem noi va cântări mult în profesia pe care vrea să o urmeze: „Eu vreau să devin scafandru când o să fiu mare, pentru că îmi place foarte mult apa”.

Vizita la Centrul de Scafandri a reprezentat o experiență inedită și, de departe, cea mai interesantă din întregul Program „Școala altfel”, după cum ne-au mărturisit elevii. Ioana Violeta Stoicescu: „Dintre toate activitățile din săptămâna „Școala altfel” aceasta a fost cea mai interesantă, pentru că am putut vedea lucruri noi, să le atingem sau chiar să ținem în mână echipamente și arme pe care le-am văzut doar în filme”. Cerasela Eleonora Borea: „Vizita a fost foarte interesantă. A fost o experiență nouă fiind și pentru prima dată aici.” Laura Diana Voicu: „Totul este interesant, de la arme până la acest Laborator în care se pregătesc scafandri.”

Unii elevii, mai ales cei din clasa a XII-a, au ales să urmeze cariera de marinar, iar în urma vizitei la Centrul de Scafandri, au declarat că sunt pe deplin hotărâți de alegerea făcută: „Am ales în viitor cariera de marinar, iar această vizită m-a convins și mai mult în alegerea pe care am făcut-o”, ne-a mărturisit eleva Cerasela Eleonora Borea. ■

Prezentarea armamentului de către scafandri, elevilor de la școlile și liceele din Constanța în cadrul Zilei Porților Deschise.

Elevii s-au arătat interesați de tehnica și echipamentele de scufundare din dotarea scafandrilor.

Profesor **Irina PAVEL**
Colegiul Tehnic de Marină, Constanța

În perioada 26 – 31 martie, Colegiul Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța a fost gazda elevilor și cadrelor didactice din Spania, Germania, Turcia și Bulgaria, care au participat la proiectul de parteneriat multilateral Comenius „Life by the water”. Proiectul are ca scop adăncirea cunoștințelor despre importanța apei în mediul nostru local, conștientizarea de către elevi a importanței apei ca sursă a vieții, ca sursă de venituri, utilizarea rațională a apei, încurajarea tinerilor europeni de a-și împărtăși punctele lor de vedere privind problemele de mediu și respectul față de alte culturi.

La sosire, invitații au fost întâmpinați în mod tradițional, cu pâine și sare. Un grup de băieți și fete ai colegiului, îmbrăcați în costume populare românești, au încântat asistența cu dansuri tradiționale dobrogene. Apoi, după mesajul de bun venit, rostit de directoarea colegiului, doamna Iuliana Negreț, profesorii participanți la acest proiect

au propus o gamă bogată de activități interactive.

Statul Major al Forțelor Navale, partener activ al colegiului nostru în promovarea învățământului și profesiei de marină, în promovarea valorilor, culturii și tradițiilor marinărești, a sprijinit o parte din activitățile care au avut loc în această perioadă.

Nava Școală „Mircea” a fost un punct de atracție pentru elevi. Mulți dintre ei au pășit pentru prima dată pe un vas de acest fel și au fost foarte impresionați, ducând în țările lor simbolul tradițiilor Forțelor Navale Române.

Apoi, Cercul de Matelotaj de la Școala Militară de Maiștri Militari de Marină „Amiral Ion Murgescu” am putea spune că s-a mutat pentru câteva ore la colegiul nostru. Sub îndrumarea maestrului militar Viorel Marcu, elevii noștri, care participă în mod regulat la acest cerc, i-au înțeles și invitați în confecționarea nodurilor marinărești. La finalul activității, fiecare echipă străină a primit câte o panoplie cu noduri marinărești, confecționate de elevii români. Iată un alt

simbol al valorilor și tradițiilor marinărești care a plecat peste hotarele României.

În ultima zi a proiectului, a avut loc o altă activitate legată tot de viața marinarilor, pregătită și coordonată de maiorul Cristinel Olaru de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Aceasta a constat în jocuri marinărești, care au antrenat elevii români și străini în întreceri de aruncare a bandulei la punct fix, alergare în saci sau cu oul în lingură, trasul la pară. Pentru egalitatea șanselor, echipele au fost echilibrate, fiind formate fiecare din elevi din toate țările participante. Veselia, încurajările și aplauzele galeriilor au răzbătut dincolo de sala de sport în care se întrecuau echipele. Au avut loc și alte activități, vizite, excursii, menite să prezinte fragmente din istoria poporului român și aspecte din viața oamenilor care trăiesc pe meleagurile dobrogene.

La plecarea invitaților, îmbrățișările, cuvintele bune și calde ale acestora, lacrimile din ochii copiilor și ale profesorilor au fost dovada recunoștinței ospitalității a românilor. ■

A XX-a ediție a

Concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”

Olivia BUCIOACĂ

Concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”, ajuns la a XX-a ediție, a trezit și în acest an interesul celor mai buni elevi constănțeni care au în comun pasiunea pentru matematică. Competiția a fost organizată sâmbătă, 28 aprilie, de Liga Navală Română, filiala Constanța, asociație de cultură și educație marinărească.

Găzduit anul de Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, concursul de matematică se adresează elevilor din clasa a VIII-a, în vederea pregătirii lor pentru viitoarele examene în învățământul liceal. Concurența a fost mare, peste 100 de elevi de clasa a VIII-a din județul Constanța întrecându-se în rezolvarea exercițiilor de matematică.

Sâmbătă, 5 mai, la Muzeul Marinei Române, Liga Navală Română, filiala Constanța, a premiat cei mai buni 10 elevi de clasa a VIII-a din județul Constanța, pentru rezultatele excepționale obținute la Concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”. La eveniment au fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, contraamiralii de flotilă (r) Nicolae Ștefan, directorul concursului, Aurel Constantin, președintele Ligii Navale Române, filiala Constanța, reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Constanța, cadre didactice, elevi, părinți și numeroși invitați.

La cea de-a XX-a ediție a Concursului de matematică s-au acordat trei premii și șapte mențiuni, iar în ordinea punctelor obținute s-au clasat pe primele trei locuri elevul Valentin Călinescu de la Școala „Remus Opreanu”, eleva Melania Andreea Belu de la Liceul „Traian” și eleva Miruna Răduț de la Colegiul național „Mircea cel Bătrân”.

Premianții concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”, a XX-a ediție.

Fregata Mărășești și Școala „Jean Bart”

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Școala „Jean Bart” a sărbătorit pe 11 mai, 80 de ani de la înființare. La acest moment aniversar, echipajul fregatei Mărășești, patron spiritual, prieten de suflet și partener în educație, a fost alături de cadrele didactice și elevii școlii, continuând astfel o frumoasă tradiție. Loredana-Maria Busuioc, director adjunct al Școlii „Jean Bart”: „Cu emoție și bucurie aniversăm 80 de ani de când în cartierul Vilei Noi înființăm Școala „Jean Bart”. Începând din 1996, școala este în parteneriat cu fregata Mărășești și sunt prietenii noștri de suflet”.

În deschidere, au fost înălțate la catarg, drapelul național și steagul alb-albastru cu sigla Școlii „Jean Bart”, în acordurile Imnului de Stat și al Imnului Școlii. Au urmat discursurile directorului școlii și comandantului fregatei Mărășești, în care a fost evocată personalitatea lui Jean Bart și au

felicitat profesorii și elevii pentru munca și rezultatele deosebite obținute. Comandorul Cornel Cojocaru, comandantul fregatei Mărășești: „Stimați dascăli, vă mulțumesc pentru că munciți cu sufletul, cu dragoste pentru copii, pentru că oferiți o bucătică din sufletul dumneavoastră copiilor noștri, pentru că sunteți al doilea părinte pentru ei. Dragi elevi, să munciți pentru rezultate frumoase, să aveți deschidere spre un dialog constructiv, să vă implicați cu încredere și răspundere în orice activitate. Cu prilejul a 80 de ani de la înființarea școlii, echipajul fregatei Mărășești vă urează sănătate, putere de muncă, împliniri și tradiționalul La mulți ani!”

În cadrul festivității au fost acordate premiile anuale „Mărășești” elevilor care au obținut rezultate foarte bune la olimpiadele județene și naționale. Premiile „Mărășești” au, de asemenea, o tradiție. Frumoasa colabo-

rare între școală și echipajul fregatei Mărășești, avându-l în acea perioadă comandant pe comandorul Dumitru Preda, prezent de altfel la aniversare, a condus la acordarea premiilor „Mărășești” elevilor cu rezultate deosebite la învățătură. Au fost premiați din partea școlii și cei mai buni elevii care au participat la activități extrașcolare, concursuri de creație și competiții sportive.

Legătura de suflet cu membrii echipajului fregatei Mărășești este una cu totul specială, care a început în urmă cu 17 ani, în luna iunie a anului 1996, când școala și-a găsit o nouă identitate. De atunci poartă cu mândrie numele scriitorului și comandorului Jean Bart, iar „nașii de botez” au fost marinarii fregatei.

Acordarea premiilor „Mărășești” de către comandorul Cornel Cojocaru, comandantul fregatei Mărășești, elevilor cu rezultate foarte bune la învățătură.

Aspect din timpul momentului aniversar.

„Micii marinari” ai Școlii „Jean Bart” pregătiți pentru a susține un moment artistic.

ANMB pe piața educațională constănțeană

În perioada 6-9 mai la Pavilionul Expozițional din stațiunea Mamaia s-a desfășurat Târgul Ofertelor Educaționale 2012 din județul Constanța. Manifestarea, organizată de Inspectoratul Școlar Județean, a reunit ofertele de educație ale tuturor instituțiilor de învățământ preuniversitar și universitar din județ pentru anul 2012-2013. La târg au fost prezente cu standuri individuale și Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, instituții militare de învățământ din cadrul Forțelor Navale Române. Principalul obiectiv urmărit de cele două instituții a fost acela de a atrage spre cariera militară tinerii absolvenți de liceu, prin prezentarea unei oferte educaționale interesante și oportunitatea unei cariere în mediul militar. Pentru anul școlar 2012 Academia Navală oferă 30 de locuri (3 pentru fete) la Facultatea de Marină Militară și 525 de locuri la Facultatea de Marina Civilă, învățământ cu frecvență și frecvență redusă (dintre care 30 sponsorizate de Academia Navală) în toate cele trei domenii de studii respectiv inginerie maritimă și navigație, inginerie electrică și inginerie și management, în timp ce Școala Militară de Maștri Militari „Amiral Ion Murgescu” asigură 40 de locuri (4 pentru fete) în patru specialități. (B.D.)

Batalionul 110 Comunicații și Informatică

„Viceamiral ing. Grigore Marteș” a împlinit 50 de ani de la înființare

Text și foto: **Bogdan DINU**

2012 este anul în care multe din unitățile din Forțele Navale Române sărbătoresc o jumătate de secol de existență. Printre ele și Batalionul 110 Comunicații și Informatică. „Viceamiral ing. Grigore Marteș”. Ceremonia s-a desfășurat la sediul unității în ziua de 21 aprilie. Au fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Cornel Bocai, șeful Instrucției și doctrinei la Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, comandanți de unități din Forțele Navale, reprezentanți ai unor asociații și organizații cum ar fi cea a cadrelor militare în rezervă și retragere sau Clubul Amiralilor, invitați de la alte structuri de profil din Armata României precum și familiile militarilor. Ceremonia a debutat cu citirea de către contraamiralul de flotilă dr. Cornel Bocai a Ordinului ministrului Apărării Naționale privind sărbătorirea a 50 de ani de la înființarea Batalionului 110 Comunicații și Informatică. S-a oficiat o slujbă religioasă, a fost citit și mesajul șefului Statului Major al Forțelor Navale Române, iar comandantul unității, locotenent-colonelul Ionel Tiğănuș, care se află la comandă din anul 2009, s-a adresat subordonaților. De asemenea, comandantul a primit

Locotenent-colonelul Ionel Tiğănuș se adresează subordonaților. În fundal tribuna cu oficialitățile prezente la eveniment.

în numele unității Emblema de Onoare a Forțelor Navale, au fost conferite diplome, medaliile și plachetele oaspeților și foștilor comandanți ai unității, iar ceremonia s-a încheiat cu defilarea militarilor. Le urăm și noi La Mulți ani și le dorim să-și îndeplinească în continuare misiunile la aceleași standarde de profesionalism și performanță.

Batalionul 110 Comunicații și Informatică „Viceamiral ing. Grigore Marteș” este structura specializată subordonată Comandamentului Flotei care realizează, exploatează și menține în funcțiune sistemul de comunicații și informatic al Forțelor Navale.

O jumătate de secol de istorie

La 30 aprilie 1962 s-a înființat Regimentul 110 Transmisuni în baza ordinului C.L. nr. 0064/1962, sub denumirea Regimentul 110 Radiotehnic și Transmisuni, având ca subunități de bază: Batalionul 110 Transmisuni, Batalionul 105 Radiotehnic și Compania 225 Radio, fiind subordonat Diviziei 42 Maritime. La data de 25 octombrie 1962 Regimentului i s-a înmănat Drapelul de luptă de către contraamiralul Sandu Gheorghe, comandant al Marinei Militare la acea vreme, iar la 1 august 2009, s-a adresat subordonaților. De asemenea, comandantul a primit

același an la data de 1 decembrie 1963, conform ordinului Marelui Stat Major, unitatea trece din subordinea Diviziei 42 Maritime în subordinea Comandamentului Marinei Militare și își schimbă denumirea în Regimentul 110 Transmisuni. În luna august 1965 s-a înființat Batalionul Transmisuni, apoi în iunie 1972 sunt reduse din stat compania radio și punctul de informare de luptă pentru ca în 1974 să se schimbe denumirea din Nod de Transmisuni în Centrul de Transmisuni al C.M.M. Pentru merite deosebite, în mai 1977, cu prilejul aniversării a 100 de ani de la proclamarea independenței de stat a României, s-a conferit Drapelului de luptă ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a, iar în iulie 1987, cu prilejul aniversării a 25 ani de la înființarea unității, pentru merite deosebite în ridicarea capacității de apărare a țării, Drapelului de luptă i s-a conferit ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a.

După decembrie 1989, unitatea a trecut prin mai multe restructurări și reorganizări. Începând cu 1 iunie 2004, Regimentul 110 Transmisuni s-a transformat în Batalionul 110 Transmisuni, denumit ulterior Batalionul Comunicații și Informatică, structură care în prezent se subordonează Comandamentului Flotei.

Defilarea Batalionului la finalul ceremoniei: în prim plan locotenent-colonelul Ionel Tiğănuș, comandantul unității.

40 de ani de la înființarea Centrului Radioelectronic și de Observare „Callatis”

Joi 30 mai, Centrul Radioelectronic și de Observare „Callatis” a sărbătorit împlinirea a 40 de ani de la înființare. La ceremonialul militar dedicat acestei aniversări au participat contraamiralul de flotilă Cristea Cucușel, factori de răspundere din Statul Major General, Statul Major al Forțelor Navale, Comandamentul Flotei și Bazei Logistice Navale, comandanți de unități, cadre militare în rezervă și retragere, personalul care și-a desfășurat și care își desfășoară în prezent activitatea în această unitate.

Mesajele oficialităților prezente la eveniment au rememorat aspecte din istoricul unității, evoluția acestei structuri, poziționarea ei în cadrul Forțelor Navale și Armatei României, precum și principalele realizări avute de-a lungul timpului. Nu a fost omis faptul că nimic nu ar fi fost posibil a fi realizat fără contribuția substanțială a personalului la care și-a desfășurat activitatea în această unitate și fără contribuția esențială a factorilor de decizie de la diverse eşaloane care au sprijinit activitatea structurii. Înmânarea plăchetelor și diplomelor aniversare, precum și defilarea subunităților au încheiat ceremonialul organizat la împlinirea a 40 de ani de la înființarea Centrului Radioelectronic și de Observare „Callatis”.

Centrul Radioelectronic și Observare a fost înființat la data de 1 iunie 1972, având în componență Sectorul Transmisii, Compania Radiotehnică, Compania Bruiaj și Postul de Informare de luptă al Comandamentului Marinei Militare. Înființarea Centrului Radioelectronic și Observare la data de 1 iunie 1972, prin Ordinul Marelui

Stat Major nr. CL 00420, a corespuns nevoilor firești și tradițiilor de luptă ale Forțelor Navale.

Centrul Radioelectronic și Observare este structura din componența Forțelor Navale, destinată supravegherea radar și vizuală a litoralului românesc al Mării Negre. Încă de la constituire, noua structură a contribuit, prin îndeplinirea misiunilor de luptă specifice, la optimizarea deciziilor eşaloanelor superioare privind organizarea și desfășurarea activităților pe mare și la fluviu.

Totodată, în conformitate cu noile standarde ale evoluției societății și sistemului militar, Centrul Radioelectronic și Observare a fost transformat, începând cu 1 iunie 1992, prin Dispoziția Marelui Stat Major, în Brigada Radioelectronică și Observare, iar apoi, prin Decret prezidențial în 5 septembrie 1995 i s-a acordat Drapelul de luptă. Ceremonia de acordare a drapelului de luptă s-a desfășurat pe data de 1 decembrie 1995 atunci când viceamiralul-comandor Gheorghe Anghelescu, șeful Statului Major al Marinei Militare, a înmănat drapelul, comandorul Gheorghe Marin, comandantul brigăzii.

La data de 1 octombrie 2001 Brigada Radioelectronică și Observare a fost transformată, în baza dispoziției Statului Major General, în Centrul Radioelectronic și Observare.

Nu în ultimul rând, pe fondul rezultatelor meritorii obținute în procesul de instrucție specifică, la data de 4 iulie 2002, prin Decret Prezidențial Drapelul de luptă al unității a fost decorat cu Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de cavalier. (M.E.)

Participanți la ceremonialul militar dedicat împlinirii a 40 de ani de la înființarea Centrului Radioelectronic și de Observare „Callatis”.

Contraamiralul Cristea Cucușel, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, înmănând o plăchetă omagială, comandorul Mirela Bălăscuță, comandant Centrului Radioelectronic și de Observare „Callatis”.

Personalul Centrului Radioelectronic și de Observare „Callatis” prezent la ceremonialul dedicat aniversării unității.

Jumătate de veac pentru Secția Logistică Tulcea

Sâmbătă 31 martie Secția Logistică Tulcea a sărbătorit 50 de ani de la înființare. La activitate au participat reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Navale, Bazei Logistice Navale „Pontica”, reprezentanți ai autorităților locale, cadre militare în rezervă și retragere, personal care și-a desfășurat activitatea în această unitate.

„Baza de Litoral 325”, cu locul de dislocare permanentă în garnizoana Tulcea, s-a înființat la data de 1 aprilie 1962 în baza Ordinului Marelui Stat Major. În iulie 1964 unitatea și-a schimbat denumirea în „Batalionul 325 Deservire Nave”. Apoi, în 1980, unitatea a luat în componență Grupul de Nave Auxiliare și și-a diversificat misiunile, și-a schimbat denumirea în „Batalionul 325 Aprovizionare”. În 1984 s-a înființat Atelierul de reparații nave dotat cu un doc plutitor cu posibilități de efectuare a reparațiilor navelor, precum și reparații la corpul acestora. Și dacă în anul 2002 unitatea, cu denumirea, „Secția 325 Logistice Tulcea” se afla în subordinea Bazei 2 Navale Tulcea, din aprilie 2005 Secția 325 Logistică Tulcea s-a resubordonat Bazei Navale, actuala Bază Logistică Navală „Pontica”.

Secția Logistică Tulcea are ca misiuni principale, asigurarea logistică, remorcaj, operațiuni de salvare – avarii, reparații și andocări, asigurare medicală și asistență religioasă a structurilor subordonate; sprijinul autorităților centrale și locale pentru intervenția în situații de urgență execută; acțiuni umanitare; acțiuni de căutare-salvare

pe fluviu în zona de responsabilitate; intervenție cu trupe și tehnică în situații de urgență conform dispozițiilor în vigoare.

Nu trebuie omise nici remorcherele fluviale, cele care pe lângă misiunile lor de bază, au asigurat aproape în fiecare iarnă, la Tulcea, libertatea de navigație pe Dunăre și transportul personalului din localitate în suburbia Tudor Vladimirescu, atunci când Dunărea a fost înghețată. În anul 2006, navele fluviale din subordinea Bazei Navale au acționat în folosul comunității locale din județul Tulcea, grav afectată de inundații. Astfel, au fost transportate ajutoare la Crișan și Maliuc, corturi și alte materiale de primă necesitate pentru sinistrați la Pătlașanca, precum și o navă bază la Vultur, pentru cazarea sinistraților. În anul 2010 efectivele unității au intervenit în sprijinul populației afectate de inundații, în localitatea Grindu. O intervenție substanțială a avut-o unitatea în iarna trecută când remorcherele Fluvial 328 a acționat pentru transportul persoanelor, a urgențelor medicale, a materialelor și alimentelor din Tulcea, peste Dunăre, în suburbia Tudor Vladimirescu, în condițiile în care datorită înghețului, această localitate rămăsese izolată.

Secția Logistică Tulcea are în componență un grup de nave sprijin, format din remorchere fluvial, ceam, șalupe fluviale de remorcă și salvare, bac fluvial, Nava fluvială de protocol și comandament Siret și Nava de comandament Fortuna. (M.E.)

CISE – o structură tânără, dinamică și eficientă

Aspect din timpul ceremoniei organizate de ziua unității la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

Participanți la ceremoniile organizate de ziua unității la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

Vineri 1 iunie, Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE) a împlinit 5 ani de la înființare. Aniversarea a fost marcată în aula Centrului printr-un ceremonial militar, urmat de citirea mesajelor, acordarea de plachete și diplome aniversare. Apoi, toți cei prezenți printre care s-au aflat contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din SMFN, comandanți de unități care au colaborat în decursul celor cinci ani cu această structură, foști comandanți ai Statului Major General și Statului Major al Forțelor Navale, care și-au adus contribuția la înființarea și ulterior la dezvoltarea acestei structuri, precum și personalul unității, au asistat la o prezentarea unei secvențe de exercițiu simulat. Exercițiul simulat, parte a misiunii de bază a acestei structuri a reprezentat de altfel și ultima activitate oficială din programul aniversării a 5 ani de la înființarea unității.

Comandorul Tiberiu Istrate, comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale „Numărul puținilor ani înregistrați de la înființarea structurii noastre, nu vor putea rivaliza niciodată cu tradițiile îndelungate și glorioase ale istoriei Marinei Militare, dar, la ceas aniversar, îndrăznim prin acest scurt material de prezentare să cuprindem și noi câteva elemente și repere de contribuție la procesul accelerat de transformare și modernizare a instruirii și evaluării echipajelor din Forțele Navale, pentru atingerea interoperabilității și compatibilității depline cu partenerii și prietenii aliați. O echipă mică dar inimoasă, marcată permanent de dorința profesionalizării și perfecționării conceptului de instruire în Forțele Navale, care menționează că nu există dorință mai mare ca aceea, de a sprijini constant și obiectiv colegii și echipajele din Forțele Navale, pentru a se menține luptători profesioniști, egali oricăror altor marinari militari din statele Alianței. Cunoscuți acum ca «*pielele roșii*» din Forțele Navale prin natura echipamentului de protecție pe care ni l-am creat, catalogați uneori ca experți în «*simularea*» unei acțiuni, vă asigurăm stimați oaspeți și prieteni ai CISE, că singura noastră dorință este conștiința lucrului bine făcut, urmată de aprecierea sinceră a camarazilor și domnilor comandanți «*BRAVO ZULU - WELL DONE!*»

Misiunea principală a Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare este de a pregăti și realiza cadrul optim de instrucție colectivă și pregătire a structurilor de forțe pentru obținerea unui beneficiu maxim în urma executării instrucției operaționale desfășurate în port și pe mare sau la simulatoarele tactice. Totodată, Centrul pune la dispoziție și asigură suportul instrucției tactice prin simulare a structurilor de comandă din Forțele Navale, utilizând softuri de instruire tactică prin simulare, constructiv sau distribuit.

În domeniul evaluării forțelor, CISE execută certificarea națională a nivelului de interoperabilitate și a capabilității operaționale conform reglementărilor NATO ale navelor destinate îndeplinirii de misiuni sub comanda Aliată sau Coalită, certificarea națională „GATA de ACȚIUNE” a structurilor navale după parcurgerea modului avansat al instrucției operaționale de împropăștare, precum și executarea evaluării nivelului de instrucție al echipajelor și pregătire a structurilor navale după parcurgerea instrucției operaționale de împropăștare.

Annual, conform unui grafic de generare-regenerare și întreținere a forțelor pe clase de nave, echipele de instructori-evalu-

„Nava” pe care se regăsesc numele tuturor celor care și-au desfășurat activitatea în cadrul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

Sediul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

atori MAREVAL din CISE (instruiți, certificați și recunoscuți de SHAPE), conduc module de instrucție operațională cu echipajele navelor pentru certificarea națională a capabilităților declarate, eliberând certificate de autentificare a capacității de execuție a misiunilor. În perioada 2007-2008, după 4 evaluări executate conform programului NATO OCC&EF - 2 naționale și 2 conduse de JFC Naples, fregatele tip 22 au fost afirmate pentru misiuni sub comandă NATO. Dobândind recunoașterea și încrederea structurilor de comandă din NATO (NCS), în anii 2010 și 2011, structura CISE a condus evaluarea și certificarea națională și NATO a fregatei *Mărășești* în cadrul exercițiilor multinaționale tip CERTEX, desfășurate în Bulgaria, contribuind alături de personalul Flotei 56 Fregate la realizarea unui obiectiv major al Forțelor Navale, respectiv, capacitatea națională de a pune la dispoziția NATO, o mare unitate tactică de nave de luptă.

În cei 5 ani de la înființare, CISE a realizat premiere deosebite respectiv, organizarea și desfășurarea primului exercițiu CAX multinațional, implementarea și executarea de exerciții CAX la fiecare activare a inițiativei regionale BLACKSEAFOR, sau participarea alături de CISM la primul exercițiu de simulare distribuită de nivel operativ condus de SMG în Armata României. (M.E.)

Decanul amiralilor români, la 97 de ani!

În ziua de 4 aprilie, domnul contraamiral în retragere ing. Constantin Necula a împlinit 97 de ani, domnia sa fiind decanul de vârstă al amiralilor români. Domnul contraamiral ing. (r) Necula face parte din promoția 1936 a Școlii Navale „Mircea” și de-a lungul celor 22 de ani cât a fost ofițer activ, majoritatea timpului a dedicat-o Hidrografiei Maritime. În timpul celei de-a doua conflagrații mondiale, a comandat remorcherul *Istria* din Flotila de Siguranță Constanța, îndeplinind și funcția de șef al Serviciului de Pilotaj Militar (1941-1943), iar în anul 1944 a fost comandant-secund pe canoniera *Ghiculescu*. După îndeplinirea mai multor funcții de răspundere la fluviu și la mare, în anul 1954 a fost numit șef al Serviciului Hidrografic, care, în urma demersurilor făcute, a devenit Direcția Hidrografică Maritimă (1956). După doi ani a fost trecut în rezervă, ocupând diverse funcții în viața civilă. Prin grija conducerii Statului Major al Forțelor Navale, în ziua aniversară, a fost sărbătorit, conferindu-i-se Emblema de Onoare a Statului Major General, o felicitare

cu un conținut emoționant, semnată de către șeful Statului Major al Forțelor Navale, domnul viceamiral dr. Aurel Popa, mai multe daruri și un superb coș cu flori pentru minunata doamnă Dacia Necula. Toate acestea i-au fost înmânate de către domnul comandor Daniel Căpățînă. (M.P.)

Mereu tinere și generoase inimile bătrânilor marinari Donații pentru Sala de Tradiții a Flotei 56 Fregate

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

La sfârșitul lunii februarie prin grija dlui.comandor (r) Anghel Piroșcă, au fost aduse la Academia Navală, obiecte ce i-au aparținut regretatului comandor în retragere ing. Romeo Hagiac (15 octombrie 1922 - 30 ianuarie 2012), Promoția 1943 a Școlii Navale „Mircea”.

În astfel de momente, amintirile sunt cele care ne năpădesc. Blajinul și eruditul, veșnic îndrăgostitul de istorie și marină, sensibilul la tot ce este frumos, așa a fost domnul comandor Romeo Hagiac. Fiecare obiect îl definește. Pe o panoplie, așezate cu multă grijă, obiecte ce evocă trecerea sa prin Marina Militară, care, deși a fost meteorică, i-a rămas în suflet. Pe o alta, decorațiile, medaliile ce i-au fost conferite; într-un vas cele trei pipe așteaptă să fie aleasă una dintre ele și umplută cu tutun. Cărțile de istorie puse, după ce au fost cu asiduitate cercetate. Jurnalul, celebrul și unicul jurnal ținut cu scrupulozitate, de tânărul aspirant R.H., la vreme de război, la bordul distrugătorului *Regina Maria*, împreună cu suratele amintite, au fost duse la Flotila 56 Fregate, așa cum i-a fost dorința stăpânului lor.

Acolo, în port, în vecinătatea navei care a preluat tradițiile iubitei lor *Maria*, mândra fregată de astăzi, de ziua lor, a veteranilor, camarazi săi, veniți de la București, ori din Constanța, au păstrat un moment de reculegere în amintirea celui plecat, după care admirativ au exclamat, privindu-le: *Ce multe și cât de bine le-a*

Foto: Cristian Vlăsceanu

păstrat Romică! Prietenul de suflet, domnul comandor Mircea Caragea i-a șoptit: *Domnul sa te aibă în paza lui.*

Donația iubitelor fice ale comandurului ing. Romeo Hagiac, distinsele doamne Doina Brătan, din Elveția, și Oana Panaiteșcu, din Canada, cărora le mulțumim și pe această cale, asigurându-le de întreaga noastră grațitudine, va rămâne în Sala de Tradiții a Flotei 56 Fregate, realizată prin grija comandantului acesteia, comandorul dr. Sorin Learschi, și a Mmp. Relu Theodor, consilierul comandantului Flotei 56 Fregate pentru problemele maiștrilor militari și S.G.Profesiioniști.

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

Ziua veteranilor de război la Flotila de Fregate

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Cristian VLĂSCLEANU**

Am fost martori la un moment de istorie vie, istorie trăită a celor care au luptat în Escadrila de Distrugătoare în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și care au revenit, după mai bine de 70 de ani, în mijlocul militarilor din unitatea care a preluat vechile tradiții de luptă, am numit aici Flotila de Fregate, pentru a ne aminti nouă, tuturor, de vremurile în care au trăit, au luptat și au murit pe navele Marinei Române în ultima conflagrație mondială. Și în egală măsură pentru a marca, de o manieră simbolică dar de mare încărcătură emoțională prin prezența veteranilor de război marinari nonagenari, faptul că Flotila de Fregate are o istorie și o tradiție aici la Marea Neagră.

Cine are curiozitatea să citească hotărârea de guvern privind instituirea zilei veteranilor nu o să găsească în textul respectiv decât două articole: data la care se sărbătorește și ministerele și structurile care organizează ceremoniale militare și religioase. Așa și trebuie să fie un text de lege până la urmă, concis și explicit, fără interpretări și ușor de aplicat. Dar Ziua Veteranilor poate fi abordată și trăită altfel, tot în spațiul și cadrul militar dar cu mai multă emoție astfel încât să devină un moment viu, un dialog al militarilor de azi, chiar pe navele care poartă vechile nume, cu veteranii de război, în totalitate octogenari și nonagenari, dialog de care ne vom mai putea bucura probabil

doar câțiva ani. După care va trebui să apelăm la cărțile de istorie, la arhive sau volumele de memorii. O zi a veteranilor „altfel” a fost organizată de Flotila de Fregate pe 27 aprilie, iar reușita unei astfel de manifestări, diferența dacă vrei, este făcută de oameni, de cei care s-au implicat. În cazul de față meritul aproape integral, au declarat-o interlocutorii noștri, noi doar o menționăm, este al doamnei Mariana Păvăloiu de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, cea care de câteva decenii este liantul dintre veterani și Forțele Navale Române și al comandantului dr. Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate.

Manifestările au debutat în Cimitirul Central din Constanța la mormântul modest al eroiului căpitan-comandor Alexandru Dumbravă, fost comandant al Escadrilei de Distrugătoare, unde a fost păstrat un moment de reculegere de colegii de atunci, actualii veterani de război, precum și de militarii Flotei 56 Fregate, care au preluat tradițiile vechii unități și au organizat de altfel și comemorarea. Simbolic, au fost prezenți toți comandanții de fregate din actuala flotilă, comandorii Mihai Panait de la *Regele Ferdinand*, Valentin Iacoblev de la *Regina Maria* și Cornel Cojocaru de la *Mărășești*, dar și maiștri militari și o mică gardă de onoare, iar spațiul din jurul mormântului, și așa meschin, s-a dovedit insuficient pentru cei prezenți. La polul opus, prin contrast, o mână (la propriu) de veterani de război marinari, unii din Constanța, câțiva veniți de la București (de

altfel în cele două orașe sunt concentrați cvasitotalitatea celor care au rămas în viață). Pentru cine urmărește an de an astfel de evenimente este pur și simplu dramatică scăderea numărului veteranilor de război care participă, fie pentru că au plecat dintre noi, fie că sunt imobilizați la pat din cauza bolilor. În volumul de memorii al comandantului (r) Nicolae Mujicov acesta amintea, „mai sunt încă în viață în jur de 15 veterani din care mai puțin de 10 nonagenari, dar din toți aceștia mai puțin de 3-4 se mai încumetă să lase pentru tipar amintirile și trăirile lor”; de atunci au mai dispărut câțiva în doar câteva luni până la ieșirea de sub tipar a cărții. Este o certitudine deja că în câțiva ani sărbătoarea va deveni una mai tristă și mai abstractă, mai rece și poate mai festivă, odată cu dispariția ultimului veteran de război (mai facem o precizare pentru a nu fi acuzați că nu suntem bine documentați: conform legislației în vigoare, în categoria veteranilor de război intră militarii, aparținând MapN și MAI, care au luptat în cel de-al Doilea Război Mondial; totodată, militarii români participanți la cel puțin două misiuni în teatrele de operații din Afganistan sau Irak beneficiază de titlul onorific de militar veteran dar în România, în mentalul colectiv, veteranii de război sunt identificați cu cei care au luptat în ultimele două războaie mondiale). Au fost prezenți astfel contraamiralul (r) Zamfir Petre, prim-vicepreședintele ANVR, filiala Constanța, contraamiralul (r) Doru Alexandru Ionescu (promoția 1942,

iată că au trecut 70 de ani!), comandorul (rtg.) Mircea Caragea, promoție 1940 a Școlii Navale și decanul de vârstă al veteranilor de război marinari de la Careul marinarilor condus de comandorul (rtg.) Nicolae Mujicov. Personalitatea căpitan-comandorului Alexandru Dumbravă a fost evocată de doamna Mariana Păvăloiu (despre căpitan-comandor Alexandru Dumbravă, pentru unii o personalitate controversată sau mai precis semnificația modului în care a murit, vezi și articolul sub aceeași semnătură din revista Marina Română, 6 (97) din 2003 și cel din numărul 4 (101) din 2004) iar comandorul (rtg.) Nicolae Mujicov, veteran de război în vârstă de 90 de ani, la vremea respectivă aspirant pe vechile distrugătoare, a împărtășit celor prezenți câteva din amintirile de război, despre camarazii pierduți în misiunile de război pe mare care își au odihna veșnică în mormintele din vecinătate.

Desigur a fost prezent și comandorul dr. Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate care a făcut trecerea spre prezent și a ținut să precizeze în stil propriu: „Murim dar nu ne predăm. Indiferent de ce se va întâmpla, Marina va dăinui, numele va dăinui și faptele fiecăruia vor fi pilde pentru alții. Rolul nostru acum este de a aduce în față faptele înaintașilor noștri și de a educa pe cei tineri ca să preia ștafeta! Sunt convins că toți marinarii din Flotila de Fregate și nu numai, au acest sentiment că aparțin unei structuri de elită care își are obârșia în istoria marinei și nu numai, în istoria neamului românesc”.

Înceeșăzila sediul comandamentului Flotei de Fregate a fost inaugurată sala de tradiții prin donațiile de suflut ale aceluiași veterani. Valoarea exponatelor și obiectelor din vitrine constă în faptul că până nu demult se aflau în casele și pe pereții donatorilor, iar legătura este una extrem de personală, „obiecte de suflut pe care le-am adunat cu strângere de inimă – după cum spunea doamna Mariana Păvăloiu la inaugurare – de pe birourile lor, de pe pereții camerelor în care lucrau”.

Doamna dr. Mariana Păvăloiu de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” prezintă expoziția la inaugurarea sălii de tradiții a flotei 56 Fregate. În dreapta comandorul (rtg.) Nicolae Mujicov și contraamiralul de flotilă (rtg.) Doru Alexandru Ionescu.

Tablouri și fotografii, o panglică de bonetă, decorații, agende, jurnale personale și jurnale de bord, o machetă de navă, multe ale lucruri dragi veteranilor (exponatele au aparținut comandorilor (rtg.) Nicolae Mujicov, Romeo Hagiac, Nicolae Koslinski, contraamiralilor (rtg.) Raymond Albert Stănescu, Horia Macellariu, și mulți alții - și păstrate cu sfințenie o viață în condiții uneori foarte vitrege, și-au găsit de acum încolo locul în sala de tradiții a Flotei de Fregate. Se închide astfel cercul, într-o manieră foarte personală, vie - subliniată și în discursul contraamiralului de flotilă (rtg.) Doru Alexandru Ionescu - chiar de către veteranii de război de acum 70 de ani și se pecetluiește și emoțional, pentru că oficial datează din 2011, faptul că Flotila de Fregate este purtătoare tradițiilor istorice și de luptă ale vechii Escadrile de Distrugătoare. „La fel ca în anii 40 distrugătoarele „Regele Ferdinand”, „Regina Maria” și „Mărășești” reprezentau atunci ce reprezintă și acum fregatele cu aceleași nume - cele mai mari și mai moderne nave ale Forțelor Navale Române. La fel ca în timpul celui de-al Doilea Război mondial activitățile importante ale Forțelor Navale se desfășoară cu participarea navelor din compunerea Flotei de Fregate, continuatoarea tradițiilor. Scutul heraldic al Flotei 56 Fregate conține cei patru ași care erau inscripționați pe bordul vechilor distrugătoare Toți conducătorii statului român au vizitat distrugătoarele, respectiv fregatele. Fregata „Regina Maria” a participat la o revistă navală în portul britanic Portsmouth între 26 și 29 iunie 2005 la celebrarea a 200 de ani de la victoria amiralului Nelson în bătălia de la Trafalgar, la fel ca și vechiul distrugător dar în 21 mai 1937 cu prilejul încoronării regelui George al VI-lea. Acesta este începutul, vom mai „săpa”! a punctat comandorul Sorin Learschi.

„Este meritul Flotei de Fregate care din anul 2008 de când se sărbătorește Ziua Veteranilor i-a primit an de an la bordul fregatei „Regina Maria”. Comandorul

Valentin Iacoblev, comandantul navei, a fost întotdeauna o gazdă ospitalieră pentru veterani. Înțelegerea și dragostea de care se bucură veteranii din partea celor care azi conduc destinele Marinei, menționez aici pe viceamiralul dr. Aurel Popa, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu sau comandorul dr. Sorin Learschi care, dacă nu ar fi avut prețuirea pentru trecut și ceea ce reprezintă veteranii noștri, azi nu s-ar fi mai fi întâlnit, atâți câți au mai rămas, cu prețuire și cu drag în amintirea celui care a fost și a rămas ca un simbol căpitan-comandor Alexandru Dumbravă”, ne-a declarat doamna Mariana Păvăloiu. La inaugurare a fost prezent și contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, care a citit de altfel mesajul șefului Statului Major al Forțelor Navale cu ocazia sărbătorii Zilei Veteranilor.

Al treilea moment al zilei a fost lansarea cărții intitulată „Mărturi la fetele de marină” apărută la editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” din Constanța, un volum de memorii de război (și nu numai) al nonagenarului comandor (rtg.) Nicolae Mujicov. Autorul a ținut mult ca această carte să apară (trebuie să precizăm că volumul a văzut lumina tiparului cu sprijinul nemijlocit al Marinei și Șerban Samoilă, fiica și ginerele celui care a fost viceamiral ing. Marcel Diaconescu (1922-2004), șeful promoției „Dezrobirea” 1942) în timp util și a precizat că deși poartă un singur nume pe copertă, poate fi la fel de bine un volum de mărturi al tuturor veteranilor marinari: „Aspirații de atunci – de fapt nu știu dacă mai sunt 6-7 în viață – citind această carte vor găsi ceva și de-al lor. Pentru mine este cântecul de lebdă, este ultimul lucru pe care am reușit să îl mai realizez în viața mea. De acum încolo sunt total în retragere, cu sufletul alături de ceea ce mi-a fost mie atât de drag, Marina Română.” După astfel de cuvinte, nu mai rămân multe de scris sau de spus. Au făcut-o pentru noi veteranii marinei acum mai bine de 70 de ani și o afirmă din nou, cu onoare și demnitate, și în prezent. ■

Autorul înconjurat de cărțile sale.

ZIUA EROILOR În largul Mării Negre la bordul N.S. Mircea

Text: Bogdan DINU
Foto: Cristian VLĂSCEANU

În fiecare an, la 40 de zile de la Sfintele Paști, Biserica Ortodoxă sărbătorește praznicul Înălțării Domnului Iisus Hristos. Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată ca Zi a Eroilor și sărbătoare națională bisericească. Astfel, în toate bisericile, mănăstirile și catedralele ortodoxe din țară și străinătate se face pomenirea tuturor eroilor români căzuți de-a lungul veacurilor pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului. Totodată, Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război a proclamat cea de-a patruzecă zi de la Sfintele Paști, sărbătoarea Înălțării Mântuitorului Iisus Hristos - Ziua Eroilor, ca sărbătoare națională a poporului român.

Anul acesta Forțele Navale Române au ținut să marcheze altfel Ziua Eroilor și anume printr-un ceremonial militar și religios pe mare. Astfel, pe lângă manifestările oficiale de la București - unde a participat conducerea Statului Major al Forțelor Navale la ceremoniile de la Mormântul Ostașului Necunoscut din Parcul Carol, Monumentul Eroilor militari români căzuți la datorie și Monumentul Eroilor din al Doilea Război Mondial - dar și din celelalte garnizoane de marină (Constanța, Mangalia, Tulcea, Babadag și Brăila) N.S. Mircea a ieșit în larg pentru câteva ore și a găzduit la bord un eveniment aparte, nu singular în tradiția marinărească de cinstire a celor pieriți pe mare, dar în

Momentul solemn al aruncării în mare a ancorei de flori. În dreapta, prezintă onorul contraamiralul de flotilă Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale și generalul de flotilă aeriană dr. Florian Răpan, șeful Direcției Instrucției și Doctrină din Statul Major General.

Contraamiralul de flotilă (rtg.) Doru Ionescu, nonagenar veteran de război, promoția 1942 și doamna dr. Mariana Păvăloiu, Comandantul Gabriel Moise, comandantul N.S. Mircea.

premieră pentru Ziua Eroilor, cel puțin pentru istoria recentă. Iar N.S. Mircea - care în urmă cu doar o săptămână sărbătorește 73 de ani de la intrarea în serviciul Forțelor Navale - s-a dovedit a fi cea mai inspirată alegere din întreaga flotă datorită vechimii, tradiției și spiritului Marinei Române. „Sunt mândru și onorat de faptul că «N.S. Mircea», din punctul meu de vedere nava cea mai reprezentativă a Forțelor Navale Române, a fost aleasă să găzduiască această comemorare a eroilor marinari. Știți foarte bine că la bordul navei s-au instruit toate generațiile de ofițeri și maiștri militari din Marina Militară, dar și din cea civilă, așa încât cred că alegerea acestei nave a fost una binevenită și meritată pentru navă, dar și pentru echipaj.” ne-a declarat comandorul Gabriel Moise. Și dacă comandantul navei ar putea fi subiectiv, doamna dr. Mariana Păvăloiu ne-a confirmat afirmația noastră inițială: „Nici nu putea fi aleasă o altă navă pentru că «spiritul Mircea» ne unește. Nu putea să existe un simbol mai frumos și un loc mai semnificativ de unde să fie aruncată o ancoră de flori decât puntea lui Mircea”.

În prezența contraamiralului de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale și a generalului de flotilă aeriană dr. Florian Răpan, șeful Direcției Instrucției și Doctrină din Statul Major General, care au însoțit pe participanții la convocarea de pregătire în domeniul învățământului militar desfășurată la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” între 23 și 25 mai, în largul mării la bord s-a oficiat o slujbă de pomenire și a fost aruncată în mare o ancoră de flori în memoria tuturor marinarilor români, militari sau civili, pieriți în ape de-a lungul timpului.

Moment din timpul slujbei de pomenire care s-a oficiat la bord în largul mării în memoria tuturor marinarilor români, militari sau civili, pieriți în ape de-a lungul timpului.

Despre eroii marinari căzuți la datorie de-a lungul istoriei a vorbit celor prezenți pe puntea NS Mircea doamna dr. Mariana Păvăloiu de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, și întâmplarea fericită a făcut ca publicul să fie format din ofițeri și oaspeți din toate cele trei categorii de forțe ale Armatei Române: „Ne gândim la marinarii care au murit în timp de război, dar și la marinarii care au murit în timp de pace, pentru că atât Dunărea, cât și marea au cerut vieți. Au apărât țara la 1877, la 1916-1918 și în cel de-al Doilea Război Mondial și este o mândrie pentru noi să spunem că numele multora dintre acești eroi ai Marinei Militare se regăsesc pe bordajul navelor militare de azi, dar au fost și pe bordajul navelor de ieri. Să nu uităm că după Războiul de

Independență marinarii au dat numele eroilor Armatei Române, maiorul Șonțu și alți șapte, vedetelor de siguranță fluviale care au fost botezate în 1907 la Galați.” La ceremonie a fost prezent și contraamiralul de flotilă în retragere Doru Alexandru Ionescu, veteran de război, promoția 1942 a Școlii Navale, promoție care nu a avut parte de practică pe N.S. Mircea, ci au intrat direct în război. Prin prezența domniei sale Forțele Navale i-au omagiat astfel atât pe cei care mai trăiesc dintre ei, dar și pe cei plecați și amintim aici că primul din promoție a fost aspirantul Virgil Abagiu, căzut la datorie pe 28 august 1942, la doar trei luni de la primirea gradului. „Este un moment de pomenire, de amintire a celor care s-au

pierdut pe mare, colegi, camarazi de-ai mei alături de care am fost multă vreme și pe care îi pomenim astăzi. Vremurile au făcut ca o mare parte din timp această tagmă a eroilor să fie complet ignorată. Astăzi însă, văd că tinerii își aduc aminte de cei bătrâni, de cei care au trăit înaintea lor și pe care au încercat să-și facă datoria, așa cum le-a fost trasată în acea vreme, pentru apărarea țării. Faptul că ne amintim de ei este important și că nu îi uităm. În special să le aducem aminte tinerilor, pentru că ei sunt viitorul, dar și pentru că puțini dintre ei se mai gândesc azi la ce a fost înaintea lor. Este bine să avem astfel de manifestări, deoarece asta le trezește dragostea de țară care, trebuie să o spunem, mai lasă de dorit în multe cazuri”.

Ceremonialul de la Mormântul Ostașului Necunoscut din Parcul Carol din București.

Ceremonial militar și religios la Babadag.

Ceremonialul militar și religios din Cimitirul Central din Constanța.

Ceremonialul militar și religios la Mangalia.

Ziua de 9 mai și tripla sa semnificație

Ziua de 9 mai are, în conștiința poporului român, o triplă semnificație: proclamarea independenței de stat a României – 9 mai 1877; victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial – 9 mai 1945; Ziua Europei – 9 mai 1985.

Dr. **Andreea ATANASIU-CROITORU**
Muzeul Marinei Române

Proclamarea independenței statale la 9 mai 1877 nu a fost un act spontan ci o încununare a strădaniilor tot mai numeroase din acei ani, o aruncare peste bord a ultimei verigi a suzeranității otomane. În acea zi memorabilă, Mihail Kogălniceanu declara în Parlamentul țării: „*suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare*”. Independența astfel proclamată trebuia consfințită și apărută pe câmpul de luptă spre a putea fi impusă forțelor militare turcești și recunoscută apoi de puterile europene.

Revenirea Dobrogei în cadrul frontierelor naționale la sfârșitul Războiului de Independență (1877-1878) și noua fațadă maritimă în lungime de 241 km a înscris un nou pas spre desăvârșirea unității naționale și a avut urmări din cele mai importante pentru Dobrogea, pentru țara însăși care își primea vechea ieșire la mare, deschizând marinei române noi perspective de dezvoltare. În sfârșit, se putea transforma în realitate visul oricărui popor civilizat, acela de a intra în contact și pe această cale, a mării, cu restul lumii.

Evenimentul de la 9 mai 1877 a avut o mare însemnătate atât pentru vremea săvârșirii lui cât și după aceea, în evoluția țării. El a dat un puternic imbold mișcării de eliberare națională din Transilvania și din celelalte provincii românești aflate sub dominație străină, constituind o premisă importantă a desăvârșirii unității național-statale în 1918.

Odată cu revenirea Dobrogei în cadrul statal românesc și la nivelul conducerii Marinei Militare s-a afirmat ideea alcătuirii unor unități specializate în apărarea dinspre uscat a frontierei maritime, precum și a obiectivelor de pe litoralul maritim și a porturilor fluviale. Începând de acum, Marina Militară va cunoaște o dezvoltare deosebită în direcția unei pregătiri intense a personalului ofiteresc și marinăresc, urmând de asemenea, și o amplă perioadă de înzestrare cu echipament și nave. Toate acestea făcând posibilă participarea eroică a armeei Marinei la cele două conflagrații mondiale care au urmat.

Al doilea eveniment se referă la ziua de 9 mai 1945, zi în care Aliații din cel de-al Doilea Război Mondial au obținut victoria împotriva Germaniei naziste, punând astfel capăt celei mai pustitoare conflagrații din istoria continentului european. România a participat la acest război, atât în Campania din Est (1941-1944), alături de Axă, cât și în Campania din Vest (1944-1945), alături de Națiunile Unite, pentru refacerea integrității teritoriale grav afectate în vara și toamna anului 1940. Continuarea acțiunilor militare dincolo de hotarele țării a fost determinată de exigențele

războiului, de coaliție și de necesitatea reintegrării teritoriale și, apoi, a consolidării granițelor.

Prețul plătit de ostașii români pe parcursul acelor ani a fost imens: 624.740 de morți, răniți și dispăruți în Campania de Est, respectiv 169.822 de morți, răniți și dispăruți în cea din Vest.

În ceea ce privește tributul dat de Marina Militară, trebuie spus, că pe frontul de apă și-au găsit pieirea 24 de ofițeri, 37 de maiștri, subofițeri și elevi marinari și 355 de militari în termen. Marina Comercială a cunoscut și ea ravagii, știut fiind faptul că a susținut efortul de război punând la dispoziție nave civile care au fost transformate în crucișătoare auxiliare și personal specializat. Astfel, Marina Civilă s-a înregistrat cu pierderea a 16 ofițeri breveți maritimi și fluviali, 10 maiștri breveți și 67 de marinari.

Cu toate că la 9 mai 1945 armata română se găsea angajată alături de Aliați în efortul comun de a înlătura regimul hitlerist, la încheierea păcii nu i s-a recunoscut statutul de cobeligerantă, mai mult decât atât, în perioada următoare s-a impus un regim politic comunist, de model sovietic, străin de tradițiile și de aspirațiile naționale, regim care a durat până în decembrie 1989.

În sfârșit, cel de-al treilea eveniment sărbătorit la 9 mai este Ziua Europei.

În ziua de 9 mai 1950, cu ocazia aniversării a cinci ani de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, într-o cuvântare

Mihail Kogălniceanu.

Al Doilea Război Mondial, distrugătorul Regina Maria.

Bateria de Mortiere Române la Calafat, 1877-1878.

Al Doilea Război Mondial 1944, Operațiunea 60 000.

9 mai - Ziua Europei.

inspirată de Jean Monnet, ministrul francez al Afacerilor Externe, Robert Schuman, a propus ca Franța, Germania și alte țări europene care doresc să li se alăture, să-și constituie într-un cartel rezervele de cărbune și oțel. A fost un prim pas spre crearea a ceea ce astăzi înseamnă Uniunea Europeană.

Un an mai târziu, la 18 aprilie, șase țări: Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Olanda, au semnat Tratatul de la Paris ce privea prima dintre comunitățile europene și anume

Foto: Cristian Vlăsceanu

Miercuri, 9 mai, Ministerul Apărării Naționale a organizat activități evocatoare cu prilejul sărbătoririi Zilei Independenței de Stat a României, Zilei Europei și a Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial. În București, au avut loc ceremonii de depuneri de coroane și jerbe de flori la Mormântul Ostașului Necunoscut, din Parcul Carol, la Monumentul Eroilor militari români căzuți la datorie, din Parcul Tineretului

Al Doilea Război Mondial, distrugătorul Regele Ferdinand.

Comunitatea Economică a Cărbunului și Oțelului (CECO). În 1957 a fost încheiat Tratatul de la Roma prin care era înființată Comunitatea Economică Europeană, precursoră a Uniunii Europene de astăzi.

Consiliul European întrunit la Milano, în 1985, a ales ziua de 9 mai ca Ziua Europei, considerând ca punct de pornire al construcției unei Europe Unite, declarația lui Schuman dată cu 35 de ani în urmă.

În timp, au fost statuate documentele care stau la baza acestei entități, au fost create instituțiile de conducere și au fost stabilite sarcinile și atribuțiile statelor membre, precum și criteriile de aderare pe care trebuie să le îndeplinească țările candidate.

Instituțiile sale au fost create pentru a da expresie unei apropieri din ce în ce mai reale a națiunilor europene, în cadrul unei cooperări mai strânse ca niciodată.

Odată cu aderarea țării noastre la Uniunea Europeană ziua de 9 mai a devenit o sărbătoare și pentru români. Accederea României în cadrul acestei structuri, ca membru cu drepturi depline, a readus țara noastră pe linia tradițiilor și aspirațiilor sale din totdeauna, întrucât suntem un stat de necesitate europeană și trebuie să ne valorificăm acest statut, laolaltă cu valorile spiritualității noastre.

Foto: TPA

și la Monumentul Eroilor din al Doilea Război Mondial de la Universitatea Națională de Apărare „Carol I”. Ceremonii de depuneri de coroane de flori la monumentele eroilor au avut loc și în localitățile unde sunt dislocate unități și mari unități militare, la care au participat cadre militare în activitate, în rezervă și în retragere, veterani de război și reprezentanți ai autorităților publice locale. (O.B.)

145 de ani de la intrarea în serviciu a avizorului Ștefan cel Mare navă de război și yacht regal

Dr. Andreea ATANASIU-CROITORU
Muzeul Marinei Române

Unirea înfăptuită de Alexandru Ioan Cuza și înființarea Corpului Flotilei au dus în prim plan necesitatea existenței unor nave de Dunăre capabile să apere frontul de apă dacă situația ar fi impus-o. Au urmat ani de elaborare a unor programe navale coerente care să asigure aceste necesități.

În anul 1866, pe Dunăre exista o singură navă cu aburi, avizorul *România* (ex. *Prințul Văgariș*), de care domnitorul țării s-a servit în călătoriile sale pe Dunăre pentru inspecția județelor limitrofe. A fost prima navă cu abur, acționată de zbaturi, a Marinei Militare Române, intrată în serviciu în anul 1861. Numele i-a fost dat de însuși domnitorul Alexandru Ioan Cuza, în onoarea Unirii Principatelor Române.

Strânsa legătură a membrilor Casei domnitoare a României cu Marina s-a făcut simțită încă din anul urcării pe tron a lui Carol I, când acesta a propus guvernului procurarea unui vas mai rapid și adecvat, care să funcționeze în serviciul misiunilor diplomatice.

Construit în Șantierul Naval Meyer din Linz (Austria) în 1865-1866, la comanda guvernului român, vaporul cu zbaturi și vele *Ștefan cel Mare*, cunoscut la început sub numele de *Vaporul cel Nou*, a intrat în compunerea Flotilei de Dunăre în categoria avizo, însă, în planul de forme realizat de constructorul austriac apare sub denumirea de canonieră (kanonenboot). Nava a fost supraviețuită în șantier chiar de comandantul Flotilei, colonelul Constantin Petrescu. Bastimentul a fost armat și pus sub comanda căpitanului Ion Caralea, fiind

adus în țară în martie 1867.

Caracteristicile principale ale navei erau următoarele: lungime – 58 m, lățime – 9,8 m, pescaj – 1,1 m, putând atinge o viteză de 14,8 km/oră. Avea un deplasament de 352 de tone și era dotată cu 4 tunuri „Krupp” din oțel, de calibrul 87 mm. Dispunea de propulsie mixtă, constând din vele și zbaturi, fiind singura navă românească de acest tip.

La 17 martie 1867, în timp ce se îndrepta spre Giurgiu, avându-l la bord pe Principele Friedrich de Hohenzollern, fratele lui Carol I, la 5 mile în aval de Cernavodă, vasul a fost abordat de nava *Szecheny* a Companiei Austriece de Navigație DDSG, fiind grav avariat. Abordajul a fost judecat de o comisie de arbitri nominalizată de Ministerul de Război Român și de DDSG, compusă din comandanții staționarilor francez, englez și austriac, care se aflau pe Dunăre la acel moment.

Etapela următoare sunt descrise punctual de locotenent-comandorul Constantin Ciuchi, în lucrarea sa de referință, *Istoria Marinei Române în curs de 18 secole. De la Împăratul Traian până în al 40-lea an de domnie a Regelui Carol I* (Tipografia „Ovidiu” H. Vurlis, 1906): „Comisiunea a

Maqueta navei cu zbaturi *România*, prima navă militară a Principatelor Unite (expusă la Muzeul Marinei Române).

găsit greșită manevra Căpitanului Carali iar guvernul român ca urmare fu osândit a plăti cheltuielile reparației vaporului «*Szecheny*» în valoare de lei 10 mii. Această sumă a fost în urmă oferită de societatea de navigație pentru masa de întreținere a corpului flotilei, iar de la 1874 fondul s-a vărsat la casa de dotație a oastei sub numele de fondul flotilei”. Și Ciuchi continuă cu precizarea că *Ștefan cel Mare* „a fost scos prin îngrijirea companiei DDSG, condus la T-Severin unde i s-a demontat mașina și fu tras pe cală spre a i se repara provisor stricăciunile ce suferise la babord (...) vaporul se trimise apoi la Pesta, unde s-a readus în starea sa primitivă, schimbându-i-se tablele rupte sub supravegherea Locotenentului N. Dumitrescu”.

Accidentul și hotărârile luate de Comisia de judecată au determinat Guvernul României să aducă instructori din Marina Franceză pentru organizarea Flotilei și formarea ofițerilor de marină. În acest scop s-a solicitat Guvernului Francez să autorizeze o astfel de misiune în România. Cererea a fost acceptată, astfel că, în 1868 nava este pusă sub comanda locotenentului de vaisseau Fougère care a încheiat de altfel, pentru serviciul său, un contract cu Ministerul de Război, aprobat de Adunarea Deputaților la 5 iunie 1868 și promulgat la 7 iunie 1868.

La 5 noiembrie 1868, la Giurgiu a avut loc ceremonia inaugurării navei, care va purta de acum numele gloriosului domn al Moldovei, Ștefan cel Mare, așa cum era denumită neoficial încă din 1867. La marele eveniment au luat parte domnitorul Carol, Ion C. Brătianu, M. A. Golescu dar și Sabri Pașa, guvernatorul Vileatului Dunării,

Imagine de prezentare a uniformelor de marină, anul 1873. În fundal se profilează nava *Ștefan cel Mare* (Albumul Armatei, 1905).

Maqueta navei *Ștefan cel Mare* (expusă la Muzeul Marinei Române).

Cartera poștală cu nava *Ștefan cel Mare*.

de la Rusciuk. După ceremonie, cei prezenți au luat masa la bord, apoi, la invitația suveranului României, s-a desfășurat „o scurtă plimbare pe Dunăre, pe un timp superb”, încheiată cu ancorarea vasului în portul Giurgiu și plecarea domnitorului spre București.

Intrată mai întâi în serviciul Flotei, nava *Ștefan cel Mare* va fi amenajată de-acum ca yacht regal, înlocuind bastimentul *România* în călătoriile suveranului și familiei acestuia pe Dunăre. Astfel, la 26 mai 1869, la Giurgiu, domnitorul Carol și fratele său Leopold de Hohenzollern s-au imbarcat pe *Ștefan cel Mare*, în drumul de întoarcere al celui din urmă către Germania. Domnitorul a revenit în țară la 31 mai, la ora șase seara. În toamna aceluiași an, *Ștefan cel Mare* și *România* s-au numărat printre bastimentele care au escortat nava *Franz Iosef*, ce aducea în țară pe Principesa Elisabeta de Wied, soția domnitorului Carol. La 12 noiembrie 1869, „cortegiul nupțial a sosit la Giurgiu, la 9 ore dimineața, pe un timp splendid”. În portul giurgiuvean perechea domnească a debarcat de pe *Franz Iosef*, „în bubuiul tunurilor de la bastimentele române *România* și *Ștefan cel Mare* și în sunetul clopotelor de la toate bisericile din oraș”.

Nava a continuat să fie deservită de cadre militare, așa cum se obișnuia în epocă, ca, de altfel și acum pe nave regale. În anul 1869, *Ștefan cel Mare* a stabilit o nouă premieră fiind, așa cum frumos preciza Ciuchi: „cel d'antăi bastiment român cu vapor, care trece frontiera”.

Misiunea franceză se apropia de final. Există deja un puternic curent ostil împotriva șefului acestei misiuni *lieutenant de vaisseau* Fougère. Acesta era ținta antipatiei, în primul rând pentru că era un ofițer străin care comanda un segment al Armatei României, iar una din acuzele grave era aceea că raporta direct Ministerului de Război fără a respecta ierarhia, el făcând abstracție de șeful său direct, comandantul Flotilei. Tensiunile au făcut ca ofițerul francez să renunțe la contract cu doi ani înainte de expirarea acestuia și să se întoarcă în țara sa de origine.

La comanda yachtului regal *Ștefan cel Mare* s-au succedat apoi unele dintre cele mai cunoscute nume ale Marinei Române. În 1871 echipajul navei era constituit din: căpitanul Nicolae Dumitrescu-Maică – comandant, locotenentul Vasile Urseanu – secund și locotenentul Mihail Drăghicescu – ofițer.

În aprilie 1874, la comanda navei *Ștefan cel Mare* a fost numit maiorul Ioan Murgescu, avându-l ca secund pe locotenentul Alexandru State și ofițer pe sublocotenentul Constantin Georgescu. Un an mai târziu, nava a fost integrată unei mici grupări tactice, alături de *România* și *Fulgerul*, aflate în compunerea Diviziei de bastimente constituită pentru instrucția echipajelor, prin intermediul căreia ofițerii de marină să se poată deprinde cu navigația pe Dunăre, iar timonierii cu exercițiile cu semnale.

Ștefan cel Mare a participat și la Războiul de Independență, fiind integrată, ca și celelalte nave românești, în Flotila Rusă de la Dunărea de Jos. Trebuie subliniat faptul că atât *Ștefan cel Mare* cât și *România*, datorită valorii de simbol a denumirilor lor, au fost singurele vase românești ale căror nume

Regele României Carol I.

Primul comandant al lui *Ștefan cel Mare*, Nicolae Dumitrescu-Maică devenit mai târziu comandant al Marinei Române.

Al doilea comandant al lui *Ștefan cel Mare*, Ioan Murgescu viitor comandant al Marinei Române.

Al treilea comandant al lui *Ștefan cel Mare*, Mihail Drăghicescu.

nu au fost schimbate de ruși pe perioada războiului. Misiunea principală a fost transportul de trupe și materiale pe fluvii.

La sfârșitul războiului, după retrocedarea navelor de către Marina Rusă, autoritățile române au constatat faptul că *Ștefan cel Mare* avea căldările mașinilor uzate și numeroase stricăciuni cauzate de război. Necesitățile de reparare a navei depășeau posibilitățile atelierului de reparații al Flotilei, de la Galați, fapt pentru care nava a fost trimisă la Pesta. La întoarcerea în țară, principala misiune a navei a fost cea de pregătire a echipajelor.

În 1881, la comanda navei a fost numit maiorul Mihail Drăghicescu, sub conducerea căruia, în anul următor, *Ștefan cel Mare* a participat la schimbarea garnizoanelor din Dobrogea.

În vara anului 1884, navele *Ștefan cel Mare*, *Grivița* și *Alexandru cel Bun* au efectuat un voiaj de instrucție pe Dunăre, de la Sulina până la Porțile de Fier, la Turnu Severin fiind inspectate de ministrul de Război. După campaniile de investiții și dezvoltare a Marinei Române, din anii 1882-1883 și 1886-1888, parcul de nave național va fi mult îmbunătățit, prin achiziția unor nave moderne și performante.

Acest lucru a făcut ca *Ștefan cel Mare* să fie mai puțin solicitată pentru manevre militare operaționale, având în schimb misiuni tactice și hidrografice. Astfel, în vara anului 1888, yachtul regal a efectuat sondaje pe Dunăre, între porturile Brăila și Corabia, necesare îmbunătățirii hărții de navigație pe Dunăre. A efectuat, de asemenea, transporturi de călători între Giurgiu și Cernavodă.

Una din ultimele sale misiuni de mai mare importanță a fost cea de a lua la bord și a urma drumul indicat de comisia numită de Guvernul României pentru executarea de lucrări necesare sistemului de apărare a malurilor Dunării și, în același timp, de facilitare a activităților de încărcare - descărcare în porturi. Comisia era condusă de inginerul-șef al Comisiei Europene a Dunării Sir Charles Hartley și îi avea ca membri pe inspectorul Frunză, inginerul Mironescu și colonelul Nicolae Dumitrescu Maică, care au vizitat toate porturile dunărene prezentând, apoi, propunerile lor Ministerului Lucrărilor Publice.

Călătoriile întreprinse de familia regală sunt numeroase și pot face obiectul unui alt material, precizăm însă că ultimul voiaj efectuat cu *Ștefan cel Mare* s-a desfășurat între 17 și 24 august 1890, sub comanda căpitanului Emanoil Hăcek, pe ruta Turnu Severin-Belgrad, cu ocazia vizitei suveranilor români în Serbia. Apoi, timp de patru ani, bastimentul a continuat să participe la manevrele executate pe fluvii și a efectuat numeroase transporturi de trupe și materiale.

În anul 1894, yachtul regal *Ștefan cel Mare* a fost șters din evidența Flotilei, în sprijinul acestei hotărâri prezentându-se ca principal argument faptul că mașina cu aburi a vasului consuma foarte mult combustibil. Nava a fost transformată în ponton, folosit ulterior drept cazarmă plutitoare a „Școlii de manevre”. Nava a fost casată în 1922, după un serviciu credincios de 27 de ani pe Dunăre. ■

Dr. Mirela Buzatu
Direcția Hidrografică Maritimă

Din cele mai vechi timpuri, omul a fost legat de mare și de prezența cursurilor de ape, nevoia existențială determinându-l pe acesta să le exploateze în interesul său.

Izvoarele antice atestă navigația, din cele mai vechi timpuri, atât pe Dunăre, cât și la Mare. Rețeaua hidrografică teritorială, deosebit de bogată, a făcut ca pe aceste meleaguri să apară și să se dezvolte arta navigației, cât și necesitatea de a studia și cunoaște apele. Paralel cu navigația, apare hidrografia, ca știință responsabilă cu măsurarea apelor și întocmirea hărților marine.

În accepțiune mai largă, prin *activități hidrografice maritime* se înțelege astăzi totalitatea acțiunilor care au ca scop cunoașterea condițiilor de navigație și transmiterea informațiilor relevante pentru creșterea siguranței navigației. Aceste acțiuni privesc cu precădere cunoașterea aspectelor topografice și hidrografice ale coastei și fundului mării, a curenților, precum și a condițiilor oceanografice și climaterice cu impact asupra navigației.

În conformitate cu prevederile art.5 aliniat 1 din Legea 395/2004,

„autoritatea națională în domeniul activității hidrografice maritime este Ministerul Apărării Naționale prin Direcția Hidrografică Maritimă, care are ca atribuții realizarea, gestionarea și ținerea la zi a fondului de date și informații privind cartografia, geodezia marină și navigația maritimă, conform reglementărilor naționale, siguranței navigației maritime și convențiilor internaționale la care România este parte sau conform acordurilor și înțelegerilor bilaterale semnate cu statele maritime cu care România are frontieră”.

Începuturile hidrografiei românești

Încă de la momentul 1856, de deschidere a Dunării Maritime pentru traficul comercial internațional, prin devenirea sa arteră de transport naval european, conceptul de regularizare a căilor navigabile a impus demararea și susținerea unui program de monitorizare hidrografică atentă a ariei de interes pentru navigație.

În acest context, au fost executate, în acea perioadă, primele lucrări hidrografice din Marea Neagră, de către specialiștii ruși și englezi, care au avut ca rezultat publicarea, în anul 1869, a cărții - pilot a Mării Negre,

primele lucrări hidrografice pe litoralul românesc al Mării Negre fiind executate de canoniera *Grivița*, în anii 1885-1886, în zona Sulina-Gura Portiței.

Tot din acea perioadă este atestată, în anul 1887, o secție specială pentru lucrări hidrografice la Dunăre și la Mare, condusă de locotenent-comandorul Alexandru Cătuneanu, specialist hidrograf, cu studii de specialitate în Franța și participant la două campanii hidrografice în Orientul Îndepărtat și Caledonia. Secția specială hidrografică a executat sonde de-a lungul litoralului românesc până la o distanță de 10 km de linia coastei. După patru ani de activitate laborioasă, pe baza materialelor rezultate din lucrările hidrografice executate cu bricul *Mircea* și șalupa *Rahova*, s-a întocmit prima hartă marină românească, cunoscută sub denumirea de „Harta Cătuneanu”.

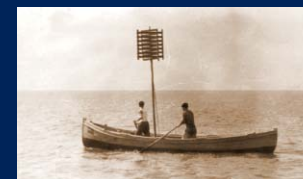
Importante au fost și campaniile hidrografice, la început de secol XX, conduse de Grigore Antipa, la bordul cruciatorului *Elisabeta*, bricului *Mircea* și canonierei *Grivița*.

Primul serviciu hidrografic român

Datorită dezvoltării marinei române și intensificării traficului maritim în zona

Instalarea catargelor de aliniament.

Instalarea „intermediare” în vederea executării unui profil de stații pentru un profil batimetric lung în Baia de Sud – Sulina (august 1966).

Operațiune de sondare în largul Băii de Sud – Sulina (august 1966).

litoralului românesc al Mării Negre, ca o măsură organizatorică esențială, s-a înființat *Serviciul Hidrografic al Diviziei de Mare*, în anul 1926, din care făcea parte și secția de *Hidrografie și oceanografie*, cu atribuțiuni privind întocmirea hărților și ridicările hidrografice, studiul curenților, determinarea naturii fundului și explorarea aparatelor și instrumentelor de navigație și hidrografie.

În cadrul serviciului nou înființat s-au executat studii hidrografice ample, în vederea asigurării unei căi de acces la mare prin gurile Dunării. Lucrările au fost extinse până la izobata de 25 m și s-au executat măsurători de nivel, de determinare a naturii fundului mării și al lacurilor, măsurători batimetrice la gurile Dunării, acestea extinzându-se până la 35 Mm la larg.

Între anii 1937-1939, serviciul hidrografic a organizat o campanie de mare amplitudine, constând în ridicarea topografică, amănunțită și sistematică, începând de la frontiera de sud, a întregului litoral românesc al Mării Negre.

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, activitatea hidrografică s-a executat cu precădere pentru asigurarea de navigație a dragajului de mine și deschiderea de noi drumuri de navigație în zona litoralului românesc.

După anul 1952 s-au fixat limitele a zece hărți de marină, pe baza cărora ulterior s-au realizat hărți marine cu datele originale privind hidrografia existentă la acea vreme, constituindu-se în primul catalog de hărți editat de Serviciul Hidrografic Maritim.

Direcția Hidrografică Maritimă, reper în navigația modernă

Odată cu transformarea *Serviciului Hidrografic* în *Direcția Hidrografică Maritimă*, în noiembrie 1955, s-a dat o nouă amploare activității de cercetare hidrografică și hidrologică a zonei de litoral a României, organizându-se totodată prima conferință de hidrografie, fiind adoptate „Instrucțiunile pentru sondajul maritim”, „Atlasul de semne convenționale pentru hărțile marine” și „Sistemul de balizaj maritim”.

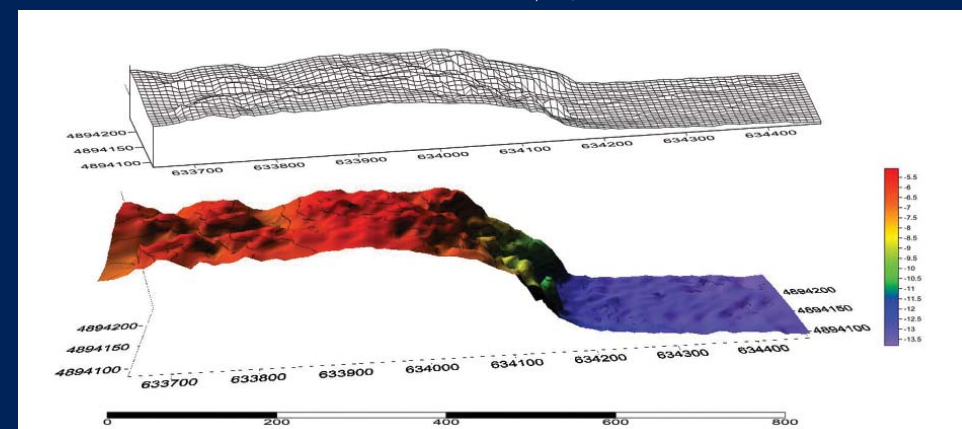
Perioada de până în 1990 este caracterizată de activitatea fructuoasă a unor ample campanii hidrografice, inițiate ca o necesitate impusă de modificările hidrotehnice (extinderea porturilor, construirea de noi diguri sparge val sau epiuri pentru mărirea plajelor), care au produs, la rândul lor, mari modificări ale batimetriei. Din această perspectivă, campaniile hidrografice au permis definitivarea

studiului hidrografic și hidrologic al întregului litoral, de la Vama Veche la Baia Musura.

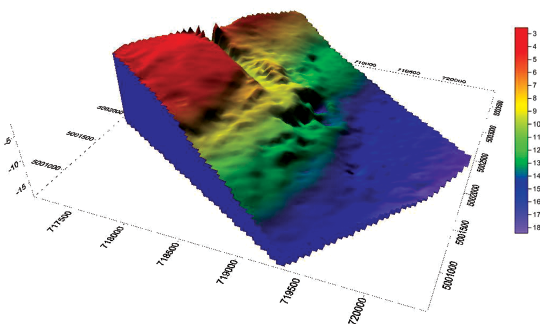
Lucrările hidrografice au fost extinse până la limita platoului continental, iar cele hidrologice au cuprins bazinul de vest al Mării Negre, în limitele de responsabilitate internațională a țării noastre.

O contribuție importantă a avut-o ridicarea hidrografică amănunțită a raioanelor în care s-au construit porturile maritime Mangalia, Constanța-Sud-Agigea și Midia. Materialele cartografice rezultate din aceste lucrări au constituit baza planimetrică și de nivelment pentru proiectarea și construcția acestor obiective de mare importanță economică.

Rolul determinant în rezultatul excepțional al acestor campanii hidrografice l-au constituit proiectele tehnice elaborate, pentru întocmirea cărora s-au stabilit limitele trapezelor Gauss, pentru ridicarea grafică a zonelor respective și limitele planșetelor de sonde, pentru îndesirea rețelei geodezice. Metodele folosite includeau ridicarea grafică cu planșeta topografică, lucrări hidrografice bazate pe datele topografice de la uscat și echipamente precum sonda manuală, la barcă și șalupă și sonda ultrason, la navă, pentru determinarea

REPREZENTARE GRAFICĂ 3D A SENALULUI DE INTRARE SULINA Cercetare hidrografică executată în luna Mai 2011

adâncimilor sau a poziției pe liniile de sonaj prin reperaj indirect, prin citirea cu sextantele a unghiurilor orizontale, precum și direct, prin urmărirea continuă a navei cu teodolite.

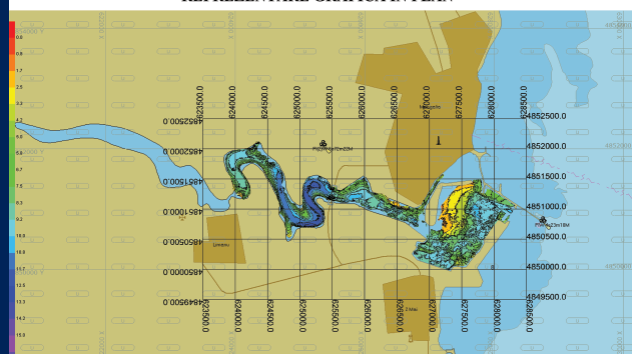
După 1990, tehnologia modernă, reprezentată de sisteme digitale performante cu programe specializate sofisticate și echipamentele periferice specifice au schimbat esențial aspectul hidrografiei maritime românești, prin obținerea unor date de mare precizie, conform standardelor internaționale impuse. Sistemul de poziționare globală cu corecții satelitare și sonda hidrografică portabilă sunt echipamente vitale pentru cercetările hidrografice din ultimul deceniu. Softurile de hidrografie ultraperformante au rolul de a procesa datele colectate, în vederea materializării acestora prin produsul final al activității hidrografice: harta marină de navigație.

Aderarea României la NATO și UE reprezintă un alt moment cheie în hidrografia maritimă, statutul de țară membră impunând capacități de realizare a interoperabilității în domeniul colectării, procesării, transmiterii, recepționării și stocării informațiilor care constituie baza de date hidrografice maritime, conform standardelor impuse. Ca membră a *Organizației Hidrografice Internaționale* (OHI) și a grupurilor de lucru ale NATO, România are îndatoriri similare cu ale țărilor care dețin echipamente performante pentru realizarea sistemului global de informații geospațiale, hidrografice și oceanografice de care beneficiază întreaga comunitate internațională și NATO. Pentru îndeplinirea obiectivelor la nivelul cerințelor s-a impus, începând cu anul 2006, dezvoltarea unui amplu proces de modernizare în domeniul hidrografiei, având ca scop, printre

alte, realizarea unei platforme complexe de hidrografie, de tipul: navă hidrografică, cu posibilități extinse de navigație și cercetare specifică pe drumuri intermediare și de larg, precum și în raioanele de mare adâncime; șalupă hidrografică ambarcată cu posibilități de navigație și cercetare specifică pe drumuri intermediare și de coastă, precum și în raioanele de adâncime medie și de ape mici; barcă hidrografică transportabilă cu peridocul propriu, dar și cu posibilitatea ambarcării pe nava hidrografică.

Platformele hidrografice sunt prevăzute cu echipamente performante care permit astfel acțiunea eficientă în 3 domenii de adâncime și asigură realizarea imaginii simple sau 3D a reliefului submarin și a sedimentelor, înregistrând datele batimetrice relaționate cu pozițiile furnizate de aparatura DGPS.

PORT MANGALIA CERCETARE HIDROGRAFICĂ A PORTULUI MANGALIA EXECUTATĂ ÎN ANUL 2011 REPREZENTARE GRAFICĂ ÎN PLAN

Astfel, în anul 2006, remorcherul maritim *Hercules*, redenumit *Cpt. Cdr. Al. Cătuneanu*, a intrat în serviciul *Direcției Hidrografice Maritime*, cu scopul de a fi transformat în navă hidrografică. La bordul navei s-a montat un sistem multifascicul, urmând ca pe parcurs să fie dotat cu aparatură hidrografică și oceanografică specifică.

Începând cu 2007, s-au achiziționat diferite tipuri de senzori, de măsurare a profilului vitezei sunetului în apă, a curenților marini sau a caracteristicilor valurilor marine. De asemenea, au mai intrat în dotarea serviciului hidrografic maritim ambarcațiunile hidrografice *Cpt. Cdr. Al. Cătuneanu 1*, și *Cpt. Cdr. Al. Cătuneanu 2*, înzestrate cu câte un sistem multifascicul pentru ape mici și inspecții subacvatice și o ambarcațiune autopropulsată cu pescaj foarte mic, *Hidrografica 3*, dotată cu sondă hidrografică monofascicul portabilă, precum și un sistem de poziționare DGPS, format din șase stații de referință pentru primirea de corecții la stațiile GPS mobile în cadrul sistemelor hidrografice, montat pe obiectivele de la litoral.

În concluzie, prin implementarea acestui sistem hidrografic complex se urmărește crearea de produse specifice competitive ce vor facilita integrarea hidrografiei naționale în structurile europene similare, dezvoltând atât infrastructura, cât și resursele umane existente, asigurându-se totodată fundamentarea științifică a deciziilor legate de evoluția parametrilor studiați, cu influență în activitatea economică și tehnologică marină, precum și reducerea riscurilor generate de evenimente extreme (furtuni, creșterea nivelului mării, poluări accidentale etc.).

German landing ship MARINEFÄHRPRAHM in the Black Sea war (I) The development of the type

Continuăm seria articolelor trimise de colaboratorul nostru din Germania despre navele germane ca atare, dar și tipologia lor, care au acționat pe Dunăre și în Marea Neagră, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, și care au interacționat (a se citi au luptat împreună) într-un fel sau altul cu navele noastre. Inițiativa este una pozitivă, credem noi, deoarece navele, de fapt doar acronimele sub care sunt cunoscute tipurile respective (KT-uri, UJ-uri, MFP-uri, R-boot-uri etc., multe dintre ele prezentate în detaliu în paginile revistei noastre de colaboratorul nostru) sunt frecvente în memoriile de război sau amintirile veteranilor noștri de război marinari și chiar în jurnalele de operații sau de bord din epocă, inclusiv în articolele sau cărțile istoricilor navali contemporani, dar sunt insuficient sau deloc explicate, în cel mai bun caz beneficiind de o scurtă definiție în subsolul paginii sau în dicționarele de termeni de la finalul lucrărilor respective. În articolul de față autorul ne prezintă un tip de navă de debarcare, Marinefährrahm (un fel de ponton armat de transport cu un deplasament de circa 200 de tone, putând servi și ca navă de debarcare), care a acționat în Marea Neagră, în timpul războiului din 1941-1944, în număr de aproximativ 200; nouă astfel de nave au fost oferite de marina germană României împreună cu patru vedete rapide și două R-boot-uri, ofertă care din cauza evenimentelor războiului nu a mai fost finalizată, așa cum relata autorul în articolul din numărul nostru precedent. Este prima parte a articolului care se referă la dezvoltarea și producția acestui tip de navă; partea a doua, despre acțiunile de luptă din Marea Neagră în care au fost implicate, o vom publica în numărul nostru viitor. (B.D.)

By Reinhard KRAMER,
Rostock, Germany

Together with four Schnellboote, Germany offered in 1944 nine landing barges type MFP/Marinefährrahm to the Romanian Royal Navy. This type was very important in the war theatre on the Black Sea between 1941 and 1944.

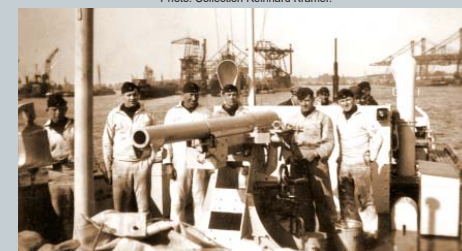
The history of German landing ships of World War II started in 1940. For the operation SEELÖWE (Sealion), the Kriegsmarine mobilised

hundreds of transports, tugs, drifters, motorboats and about 2200 barges. They came from the German inland waterways and from all over West Europe. To specialised all for landing operations, they were altered with bow ramps and a minor of war equipment. In autumn 1940 ordered the Kriegsmarine 200 landing barges of type MFP. It was the designed for a quick building on small yards, especially on inland waters. At last, more than 700 ships were build in Germany, on Dutch yards, in Italy or in Bulgaria.

F 448 was a minelayer in Black Sea. Photo: Collection Reinhard Kramer

The main gun of F 220, a French Schneider type 75 mm weapon. Photo: Collection Reinhard Kramer.

Two MFP on repair in the dock of Varna. Photo: Collection Reinhard Kramer.

Some MFP as transports unloading on Taman peninsula, 1942/43. Photo: Collection Reinhard Kramer.

An unknown MFP as minesweeper with gear aft, about 1942 in Cherson. Photo: Collection Reinhard Kramer.

A view on the bridge of F 667 with the navigation board left on portside. Photo: Collection Reinhard Kramer.

Another variant of an MFP: F 309 in Jalta with some deepchearge aft to hunt submarines. Photo: Collection Theodor Dorgeist.

The technical details: Displacement: 239 t; Length: 47,00 m; Beam: 6,53 m; Draft: 1,45 m; Propulsion: 3x Deutz 6 Cylinders/ Four Stroke Diesel;

Power: 3x150 PS = 450 PS; Range: 640 nm at 10 knots; Speed: 10,5 knots; Crew: 17 men; Weapons: 1 gun 75 mm army gun or 1 Pak-gun 75 mm, 1-2 AA guns 20 mm; Transport capacity: 3 tanks type Panzer IV or 200 men.

The engines came from big lorry. It was so easy to repair their after damages. All accommodations on board were very simple at first. Not heating inside the rooms and bad bunks. The crews built up better living conditions by their own work. The bridge most of MFP was open. All navigations on the maps were made in a board behind the rudder. Only a small number of MFP got a real wheelhouse. Only an old gun (most a French Schneider-type and captured in Poland 1939) and the small number of AA guns made the MFP difficulties in the fight with the enemy. Later in war more and more

small guns came on board. Some MFP got a minesweeping gear aft. The MFP was an all round vessel for the war at sea.

The first MFP with number F 100 A build the yard of Gebrüder Wiemann in Brandenburg. She made test in the Baltic 1940/1941. Over the years about 15 different MFP variants were constructed. For example: to transport tanks or troops, for mine laying, as tanker, as a workshop and repair ship, as a simple hospital ship.

All this types were in service in the Black Sea, the Azov Sea or on river Danube. A special form with an extra history is the Artilleriefährprähme/AF with the same hull construction and heavy artillery on board. The first 50 MFP build German or Dutch yard for the service in The Black Sea. They came on river Elbe to Dresden. Lightered all drove with big lorry on Autobahn to Ingolstadt on river Danube. Equipped on Danube yards she went down the river for their war services.

The second group were buildings on Austrian yard on river Danube in Korneuburg

(about 5 ships), in Wien (4 ships) and in Linz (54 ships). The last came from yards in Bulgaria: 39 ships by Staatswerft Varna, 9 by KAROLOVAG dockyard in Varna and the number of 41 without any correct yard information. Most of the building parts came by railroad from Germany to the Bulgarian yards. They assembled all together and equipped the ships. The yards in Varna were also important to repair damaged MFP. All together about 200 ships of type Marinefährrahm take part in the Black Sea war 1941-1944! In 1943 passed 16 MFP through the Bosphorus in Aegean waters.

The MFP was an all round vessel for the war at sea. They solved all missions with great casualties of men and material. Some details of the employment in Kertsch, on Taman or Sevastopol are to review in the second part. In 1944 a number of the 200 ships were available as trophy by the winners. Most of them took over by the Soviet navy. Their fate is unknown up today.

Operațiunea 60.000

Vineri 11 mai, la sediul Statului Major al Forțelor Navale din București a fost organizată comemorarea eroilor marinari, căzuți la datorie în al Doilea Război Mondial, de la a căror plecare în ultima misiune din cadrul Operațiunii 60.000, au trecut 68 de ani. Au fost prezente la ceremonial marinarii veterani, membri ai Căruului Marinarilor: contraamiralul (rtg.) Zamfir Petre, contraamiralul de flotilă (rtg.) Dorul-Al. Ionescu, comandorii (rtg.) Nicolae Mujicovic și Cristea Georgescu, col. (rtg.) ing. Petre Zamfirescu. Gazdele evenimentului au fost contraamiralul de flotilă Cristea Cucoșel, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai și comandorul Daniel Căpățînă. În bisericuța din lemn din curtea SMFN, părintele Bostan a împărțit celor prezenți lumânări, pe care erau trecute numele eroilor: aspirant Al. Cristodorescu, elev sergent-major Gh. Jugănu, elev sergent-major, caporal Mircea Vodă și soldații Matei Laz, Ioan Budeanu, Gh. Bucurenciu, Gh. Curinoiu, Nicolae Nedelcu, Valeriu Caragață, Sava Caloianu, Marin Petrescu. Apoi, părintele a ținut slujba de pomenire. Totul s-a petrecut într-o atmosferă de adâncă pioșenie. După slujbă, marinarii veterani și-au depănat amintirile alături de camarazii lor mai tineri. Nu vom uita că în

Participanți la întâlnirea organizată la SMFN pentru comemorarea eroilor marinari, căzuți în Operațiunea 60.000.

ziua de 11 mai, în fiecare an, să aprindem o lumânare pentru marinarii căzuți la bordul distrugătorului *Regele Ferdinand*, așa cum face de 68 de ani, camaradul lor, domnul comandor Nicolae Mujicovic – a promis, la despărțire, contraamiralul de flotilă Cristea Cucoșel. Tradiția a fost preluată și va fi continuată. (M.P.)

Mr. Cornel PAVEL
Statul Major al Forțelor Navale

Lansată oficial în a doua jumătate a anului 2003, pagina web a Forțelor Navale Române, www.navy.ro, a devenit rapid unul dintre cele mai ieftine instrumente de promovare a imaginii noastre în lumea virtuală. În anul 2006, a cunoscut prima restructurare, apoi, după 6 ani, la jumătatea lunii martie 2012, site-ul web al Forțelor Navale a fost din nou restructurat, adaptat cerințelor tehnice actuale și îmbrăcat cu haine noi.

În această nouă variantă, pe bara de meniu din stânga, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, ne întâmpină cu un cordial **Bun venit la bord** și invită toți internații să navigheze într-o călătorie virtuală, care le va permite să cunoască navele militare și elicopterele navale, infanteria marină și scafandrii militari sau să „viziteze” cele trei instituții de învățământ militar de marină, o pagină dedicată sărbătoririi Zilei Marinei Române și o pagină a „Bricului Mircea”, unde aceștia pot călători imaginar prin porturile lumii în care nava a făcut escale de-a lungul timpului. (...) **„Poarta electronică a Forțelor Navale Române este deschisă tuturor celor care doresc să ne cunoască. Actualizat în mod constant, conținutul web site-ului este dinamic, având o grafică de care sperăm să vă bucurați. Puteți naviga cu noi 365 de zile pe an, făcând astfel cunoștință cu o profesie atrăgătoare, motivantă și plină de provocări”,** spune șeful Statului Major al Forțelor Navale în încheierea mesajului său.

www.navy.ro are multe alte elemente de noutate. Cu ajutorul butoanelor din partea stângă se pot accesa rapid informațiile despre misiunile și exercițiile din Forțele Navale, despre nave, elicoptere, infanteria marină și scafandri, despre Nava Școală „Mircea” sau activitățile prilejuite de Ziua Marinei Române.

Bara principală de meniu conține acum nouă comenzi. **Conducerea Forțelor Navale Române** este prezentată distinct, apoi, la **„Despre noi”**, găsiți istoricul Marinei Militare Române, preluat din **Monografia Forțelor Navale Române**. Mai departe, organizarea este creionată într-o nouă formă, pe patru „capitole”: **Flota**, cu toate unitățile subordonate, **Baza Logistică Navală** și structurile subordonate, al treilea „capitol” **reliefează instituțiile de învățământ militar de marină**, iar ultimul cuprinde structurile specializate distincte din subordinea directă a SMFN. Tot prin comanda **„Despre noi”** trecem în revistă comandanții Marinei Militare Române din 1860 până azi.

La capitolul **„Cultură”** găsim, pentru prima dată pe site-ul nostru, o pagină dedicată Muzicii Militare a Forțelor Navale, iar publicațiile cu profil de marină sunt grupate pe o pagină separată. Mai departe, la **„Asociații”**, au fost introduse, în plus față de cele existente, linkuri către Clubul Amiralilor, Liga Militarilor Profesioniști și Asociația „Camarazii”.

Pe pagina de deschidere a site-ului, în partea de jos, au apărut șase butoane noi, care permit accesul rapid la produsele media realizate de Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, de ofiterii responsabili de activitatea de informare și relații publice sau de alți colaboratori. Primul este dedicat revistei „Marina Română”, al doilea emisiunii TV „Scutul Dobrogei”, apoi emisiunii radio cu același nume. Ultimele trei butoane sunt comenzi pentru materiale video, audio sau foto. Interesant și captivant, la butonul „Video” este marșul Navei Școlă „Mircea”, la „Audio” amatori de muzică cu specific de marină pot asculta partituri interpretate de către Muzica Militară a Forțelor Navale sau coruri din repertoriul marinăresc, iar la „Foto” instantaneele surprinse de-a lungul timpului dau viață Forțelor Navale Române.

Adaptându-ne prezentului, nu trebuie omisă prezența unor variante navy.ro pe Facebook și pe dispozitivele mobile. La aceste variante încă mai avem de lucrat, pentru a le aduce la un nivel normal pentru secolul XXI.

Haideti să vorbim puțin de statistici. Anul trecut, conform datelor pe care le deținem, web site-ul nostru a avut 96.200 de vizitatori, o medie de aproximativ 8000 vizitatori pe lună, mai mulți în luna martie – când au început exercițiile și antrenamentele pe mare și pe fluviu, și în luna august – când evenimentul cardinal mediatizat a fost sărbătorirea Zilei Marinei Române.

Anul acesta, numărul vizitatorilor a crescut cu 20% în primele trei luni, față de aceeași perioadă a anului trecut, iar numărul de pagini accesate a crescut cu 30-40%. Suntem bucuroși că interesul internaților față de activitatea instituției noastre a crescut, iar în continuare vom încerca să „*ținem la zi*” acest **Jurnal de Bord** al Forțelor Navale Române, prezentând în paginile sale informații „*fresh*” despre acțiunile marinarilor militari.

La mai bine de 8 ani de la apariție, www.navy.ro vine cu un suflu nou. Pentru a ține pasul cu paginile web ale altor marine militare de pe glob, așteptăm opiniile dumneavoastră pe adresa contact@navy.ro, încercând să vă răspundem, să ne ridicăm la nivelul pretențiilor dumneavoastră și să îmbunătățim continutul și forma paginii web a Forțelor Navale.

Reporteri de imagine

O nouă generație de specialiști în imagine

Conștientizând importanța imaginii în promovarea acțiunilor desfășurate, conducerea Marinei Franceze a decis crearea unei filiere profesionale a meseriei de „specialist în imagine”.

Activitatea de selecție a candidaților a început în iunie 2010, când s-au înscris 35 de candidați, maiștri militari clasa a V-a, voluntari pentru a urma primul curs de reporter de imagine și a se integra apoi în cadrul „specialiștilor în imagine”. În urma desfășurării preselecției au rămas 12 candidați, care începând cu luna septembrie, au început desfășurarea unor serii de teste teoretice și practice la Centrul regional de pregătire de la Toulon. Înarmați cu o cameră video și un aparat foto, cei 12 candidați au făcut totul pentru a-și impresiona examinatorii. Cei mai buni 6 dintre ei au fost angajați în primăvara anului 2011, ca fotoreporteri sau operatori imagine, după ce în prealabil absolviseră un curs de reporteri de imagine de două luni și jumătate și un stagiul de inițiere în jurnalismul scris, organizat de DICOD (echivalentul DIRP, de la noi).

Chiar dacă au fost operate reduceri de personal din cadrul marinei, studiile au demonstrat că a fost nevoie de păstrarea și de creșterea numărului specialiștilor de imagine.

Realizarea de imagini care au reflectat acțiunea Marinei Franceze în timpul operației Unified Protector 2011, reportajele audio-vizuale, vizitele pe site, documentarele postate pe site sau publicate în revista „Cols Bleus” despre valorile marinei, au demonstrat și au întărit necesitatea existenței acestor specialiști în imagine.

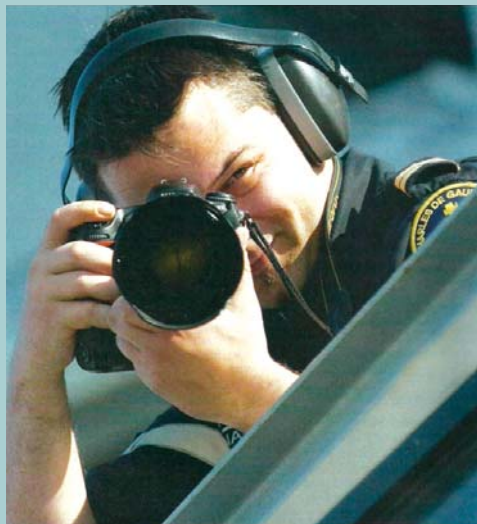
Poate că și din această cauză, la sfârșitul lui 2010, în urma operării reducerii de personal, șeful Statului Major al Marinei Franceze a decis să crească numărul de locuri pentru specializarea foto și să creeze un nou domeniu profesional, cel al specialiștilor în imagine, capabili să realizeze reportaje audio-video și fotoreportaje despre activitatea marinei.

După crearea acestei noi filiere de formare la începutul lui 2011, s-a vorbit în marina franceză de specialiști în imagine. Reporterii – înțelegând aici personalul din domeniul presei militare, care poate acoperi atât domeniul presei scrise cât și domeniul audiovizualului – acționează în trei domenii, operațional, comunicare instituțională și de formare.

Dincolo de producția de imagini, acești marinari au de asemenea misiunea esențială de susținere a forțelor prin aprovizionarea cu materiale de promovare a imaginii, adaptate pe misiuni, dar și de a-i consilia pe cei aflați la bordul navelor, „nespecialiști” dar implicați temporar în fenomen, însărcinați cu activitatea de media, în a realiza și transmite fotografii, imagini și informații de cea mai bună calitate.

Astăzi, filiera specialiștilor de imagine este formată în exclusivitate din marinari din specialitatea foto și din personal civil specializat în tehnica de imagine și relații publice. Acest corp profesional, format deopotrivă din bărbați și femei așteaptă cu nerăbdare sosirea noulor candidați pentru această specialitate, pentru ca împreună să continue să surprindă mai bine misiunile marinei și să prezinte cu profesionalism activitatea marinei.

Textul de mai sus a apărut în numărul 2980 al săptămânalului „Cols Bleus”. Dincolo de ideea mai mult decât interesantă a unei selecții extrem de riguroase a personalului din domeniul jurnalismului militar, în ceea

ce privește aptitudinile și dedicația pentru această profesie, nu putem să nu remarcăm importanța acordată de marina franceză acestui domeniu. În mod similar ca la ei, acțiunile desfășurate de marină trebuie mediatizate cât mai mult și cât mai bine, pentru că activitatea marinarilor, indiferent cât de bună ar fi ea, nu depășește „granițele gardului unității” decât prin intermediul presei. Structurile de relații publice și presă militară le revine rolul de a căuta subiecte, evenimente și oameni pe care să-i promoveze prin mijloacele mass-media aflate la dispoziție.

Cu certitudine dimensiunile marinei române nu vor impune poate niciodată existența unui număr similar de profesioniști media ca în cazul marinei franceze, dar nu este mai puțin adevărat că numărul personalului implicat în acest moment în activitatea de relații publice și presă militară în marina română este unul extrem de redus, fapt ce face dificilă acoperirea mediatică a tuturor activităților marinei. Forțele Navale Române au și vor avea în continuare nevoie de o bună imagine, imagine la care contribuie toți cei care fac parte din familia Forțelor Navale Române, dar pe care o creează, gestionează și promovează structurile specializate de relații publice și presă militară. (M.E.)

Constantin Virgil Gheorghiu printre marinari

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

La 22 iunie 2012 se împlinesc două decenii de la trecerea în neființă a prozatorului, poetului, publicistului și memorialistului Constantin Virgil Gheorghiu, cunoscut romancier de reputație mondială după apariția în 1949 a romanului „Ora 25”, tradus în 30 de limbi și ecranizat în 1962, în regia lui Carlo Ponti într-un film de mare succes cu Anthony Quinn, Virna Lisi și Serge Reggiani.

Născut la 19 septembrie 1916 în satul Valea Seacă/Valea Albă din comuna nemțeană Războieni, tânărul Constantin avea să cunoască rigorile disciplinei militare și atmosfera vieții de cazarmă ca licean, urmând cursurile Liceului Militar „Regele Ferdinand I” din Chișinău, încheiate la Cernăuți, la 29 iunie 1936.

Acreditat reporter de fapt divers la ziarul „Cuvântul” al lui Nae Ionescu (1937-1938), ulterior la „România” lui Cezar Petrescu, unde redactează „Cronica tribunalelor militare”, respectiv „Timpul” lui Grigore Gafencu, C.V. Gheorghiu devine, în primii ani ai celui de-al Doilea Război Mondial, reporter de război. Inițial a fost concentrat în Secția de Radio-Informații a Marelui Cartier General, unde trebuia să asculte zi și noapte, cu căștile pe urechi, emisiunile în limba franceză ale tuturor posturilor de radio din întreaga lume. La cererea sa, la sfârșitul lunii iunie 1941 a fost trimis în Basarabia, în calitate de „correspondent pe front”. Este un capitol mai puțin cunoscut al carierei sale literare, pe care ne propunem să-l detaliem cu argumente bazate pe informații inedite din Arhivele Militare Române.

Pe frontul Mării Negre, în campania contra bolșevismului

Desigur, cele mai cunoscute marelui public sunt volumele de reportaje de război „Ard malurile Nistrului”, tipărit în patru ediții de Editura Națională Gheorghe Mecu, București, 1941, cu o prezentare de Tudor Arghezi și „Am luptat în Crimeea”, apărut în 1942 în două ediții, la aceeași editură. Acestora li se adaugă volumul „Cu submarinul Delfinul la atacul Sevastopolului”, cu o prezentare de Ionel Teodoreanu, dedicat „Surorilor mele, Nunuța, Lucia și Ticuța, ale căror rugăciuni – curate ca florile de apă ale valurilor – m-au însoțit în mijlocul și în adâncul mării, ferindu-mă de primejdie”. „Reportajul care-i numai un cuvânt nou la ceea ce se cheamă de mai mult povestire, capătă

de la Dumneata nivel și accent de proză aleasă – îi scria pe 9 septembrie 1941 Tudor Arghezi. Asupra literaturii de durată mai lungă și care exploatează problemele de fantezie, reportajul are câștigul lucrului trăit exact și verificat rapid. De astă dată, cu pana poetului scrie soldatul, soldatul în război, în luptă cu frontul. Începi, în limba poeziei, o literatură mai adevărată decât cele mai multe. Ai norocul, pentru cititorul de slovă însuflețită, că aduni în volumul de față, laolaltă, și că-i confunzi, doi camarazi ai lepădării de sine, pe poet și pe soldat. Te felicit că ești biruitor de două ori și-mi rezervi plăcerea să te citească la tipar”.

A participat la blocada navală a Crimeii și Caucazului, făcând parte din Secția de Presă și Propagandă a Marelui Cartier General, alături de sergenții t.r. Cristian Teodorescu, Constantin I. Constantin (C. Cristobald), sublocotenentul de rezervă Iftimie Anastase, căpitanul Ion Lumezeanu, sub coordonarea locotenentilor de rezervă Emil Vărtosu și Dinu Alimănișteanu și a căpitan-comandorului Marius Verbecianu. Cu adresa nr. 2789 din 9 iunie 1942, acesta din urmă, în calitate de șef al Biroului Propaganda Marinei, informa Comandamentul Marinei Regale că printre reporterii și fotografiile de război grupați în Compania Marinei se află și comandatul t.r. Virgil Gheorghiu, plecat deja la Constanța pentru ambarcare pe remorcherul Steaua.

Botezul mării

În „Pescuitorii de mine”, Constantin Virgil Gheorghiu mărturisea: „Prima mea iubire, la mare, a fost vaporul «Albatros».

Cum m-am îndrăgostit de el? Din clipa în care l-am văzut, așa, ca în romane. Am uitat să scriu că până în ziua sosirii mele ca reporter de război la Constanța, nu am văzut vapoare decât în fotografii. În prima seară, stând pe puntea crucișătorului («Dacia» – n.n.) și privind pădurea de catarge ori întinderea mării, aveam impresia că peisagiul nu e verosimil și că privesc tot o litografie sau o carte poștală ilustrată.

Soarele apunea, intrând nu în apă, ci rostogolindu-se ca o minge de fotbal, muiată în sânge, undeva pe câmpia albă și uscată de secetă a Dobrogei. Era un apus colorat violent, cau un afiș. Odată cu soarele, care cobora de pe cer, înroșind valurile cu sângele afințitului, coborau și ancorele navelor care veneau din misiune. În acest decor, de roșu tare, portocaliu și albastru, am văzut prima oară silueta vaporului, care reprezintă până astăzi marea mea pasiune: îl cheamă «Albatros». Și numele e poetic. Seara aceea ar fi îmbătut, ca șampania, pe pictori și pe poeți.

Navele când intră în port sunt oboseite. Seamănă nițel cu locomotivele care intră în gări, gâfâind și aruncând aburi pe nări. Asemănarea e cu atât mai mare cu cât navele sunt vopsite în culori cenușii, mohorâte, parcă ar fi afumate! Iată că odată cu vapoarele înveșmântate în culori sumbre, și-a făcut apariția și un vaporăș cochet. Parcă avea rochiță albă. Plutea, intrând în port, parcă abia atingând suprafața apei. Era ca o domnișoară, răticărită printre niște salahori uriași.

Umbrele serii se amestecau cu valurile de cerneală ale mării. Mi-am dat seama că noua venită nu luptă cu tunul și torpila sau cu mitralierele, ca celelalte nave de război. Ea face probabil oficiul de soră de caritate pe mare. Mi-am amintit, deși nu-i vedeam crucea roșie, că surorile de ocrotire sunt numite în Japonia – în vorbirea oficială chiar – crini albi. «Albatros» trebuie să fie și el un crin alb al mării.

Ochii mei de om de la uscat s-a înșelat însă. «Albatros» nu e soră de caritate. E pescuitor de mine. Dacă aș fi fost marinar, aș fi putut vedea, la pupa, un aparat care se numește dragă. Căci «Albatros», când nu pescuiește mine, face dragare: curăță marea de mine.

A doua ocupație a «Albatrosului» mă interesa mai puțin, fiindcă nu e prea nobilă. Un vapor care face dragă îmi amintește de camioanele cu care U.C.B.-ul curăță străzile Bucureștiului de praf, de hârtii sau de cutii de chibrituri ori de țigări. Pescuitul de mine e însă mult mai interesant. Poate e tot așa de interesant ca și pescuitul de

Baraj de artilerie. (Nipru, august 1941)

perle. În timp ce «Albatros» s-a îndreptat, făcând o piruetă ca de tanguo, spre cheu, m-am gândit să fac tot posibilul să ies și eu odată în larg cu el.

«Albatros» venea, încet, spre dana lui (fiecare navă are în port un careu de apă în care stă, cum stau copiii în bănci la școală. Acestea sunt danele). Dana «Albatrosului» e aproape de a cruciaștorului «Dacia». L-am putut privi, deci, de aproape, cum acostala leneș lângă mal. Peste câteva clipe «Albatrosul» s-a lipit cu trupul alb de peretele de piatră al cheului, așa cum se lipesc școlărițele cu umerii de speteaza pupitrului. Marinarii au sărit de pe punte și au legat parâmele.

Soarele apusese. Valurile mării fosneau ca mătasea rochiilor de bal. Pe cer apăruseră primele stele ca niște nasturi de aur pe o tunică albastră, când am ajuns pe puntea «Albatrosului», stând față în față cu căpitanul. L-am rugat să mă ia în prima misiune pe care or avea-o. Comandantul a fost de acord. Nu știa nici el când vor mai pleca în larg, fiindcă toate plecările și ieșirile din port sunt secrete. Ele nu se anunță decât cu câteva ore înainte.

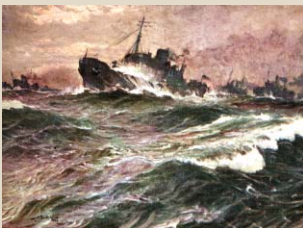
Întâmplarea a făcut ca «Albatros» să plece în misiune chiar a doua zi dimineața la orele 03.00. Pe la 12.00 noaptea a venit un curier și m-a anunțat. Am fixat rendez-vous-ul la două și jumătate, când am fost prezent pe cheu. Apele portului erau adormite și negre între pereții de piatră ai cheului. Nu se mișcau, în tot portul, decât santinelele. Răcoarea dimineții, ușoară și plăcută ca o bluză d mătase, o simțeam cu tot corpul.

La 03.00 fix am plecat. Ca să ieși din port trebuie să treci printr-o poartă. Nu știam că porturile se închid în timpul războiului ca niște ogrăzi lichide. Când poarta se închide, nu mai pot pătrunde nici vapoarele nici submarinele în rada portului. Ieșim în larg, tăind cu prova «Albatrosului» luciul mării, cum l-am despicat, încet, c-o sabie. Până la declararea războiului, «Albatros», care nu e propriu-zis un vapor, ci o șalupă, a fost navă de salvare a SALVAMAR-ului.

În timp ce comandantul Oancea îmi povestea biografia «Albatrosului», nu mi-am putut reține curiozitatea, și l-am întrebat: „Unde mergem? Vom face dragaj?” „Nu! Vrem să pescuim o mină...”

Submarin în acțiune. (Marea Neagră, iulie 1942)

Distrugător român escortând un convoi.

Prima misiune la care luam parte era deci pescuirea unei mine. Operațiunea o bănuiam interesantă și riscantă: adică așa cum trebuie să fie ca să entuziasmeze un reporter”.

Vă prezint Delfinul

„N-am mai fost niciodată pe mare. Acum trei zile am văzut, pentru prima oară în viața mea, un submarin. E groaznic să trăiești pe el! Cel puțin asta e întâia mea impresie. În timp ce-l vizitam, simțeam că mă sufoc. Știti cum arată un submarin? E ca o uriașă țigară de foi, care plutește pe mare. «Delfinul» este o țigară de foi de metal, lungă de aproape 30 de metri. În submarin se intră prin-o gaură rotundă, care seamănă perfect cu gura unui cazan. Intrarea aceasta se închide cu un capac greu, de fier, cum se închid și cazanele mașinilor. Când cobori în submarin ai impresia că intri într-un puț. Poți, avea, de asemenea, impresia că intri într-un canal sau într-o etuvă. Mai ales într-o etuvă. Prima senzație e destul de puternică. În timp ce coboram întâia oară în submarin, subțindu-mi pieptul, ca să încap pe gaura aceasta rotundă și strâmtă, priveam capacul de deasupra care era gata să se închidă. Mi-era atât de frică să nu cumva să rămân închis în acest cazan, care e submarinul, încât am vizitat submarinul în trei minute și m-am grăbit să ies afară, cât mai urgent. [...] Acum, privindu-l de pe cheu, submarinul îmi este foarte drag. El are cea mai elegantă siluetă dintre toate navele care se află în port”.

În volumul «Cu submarinul Delfinul la atacul Sevastopolului», Constantin Virgil Gheorghiu descrie cu amănunte dintre cele mai pitorești activitatea și faptele de arme ale marinarilor români în campanie, pe timpul celei de-a noua cruciere (25 iunie – 3 iulie 1942), în capitele și subcapitele

Vedetă în patrulare. (Marea Neagră, 1942)

Pod de vase peste Nistru. (Tighina, august 1941)

savuroase precum „Ancora sus, paharul jos!” (Sacii cu dopuri, Litera „S”, Plecările submarinelor, S.O.S., Prevestiriile sunt totdeauna mincinoase?, Cabina comandantului de submarin (este vorba despre faimosul căpitanul Constantin „Bibi” Costăchescu, ofițer la bord, ofițer secund și respectiv comandantul submarinului între 1 octombrie 1938 – 1 noiembrie 1942 – n.n.), „Plecăm la ora 4”, Ne luăm rămas bun de la viață?, Femeia, eterna poveste!..., Prietenii „Delfinului”, Onorul cu sifleea, „Amândouă, foarte încet, înaintele!”, Marea nu păstrează amintirile, „Delfinul” primește onorul!..., Se deschide o fereastră spre mare!..., 46 de focuri tinere, Un delfin taie, ca o sabie, drumul altui delfin...), „În larg, vecini cu marea, cu cerul și cu moartea” (Ai fost la Capul Horn?, Un om pe punte, Ioniță Florea al doilea, „Dumnezeu să vă ajute!”), Se schimbă escortele!..., Pavilionul de la pupa desparte pe comandant de Dumnezeu, «A plecat Delfinul’n mare»..., Goana după întinerici, Păzim orizontul, Ochii și urechile „Delfinului”, Peste cinci minute intrăm în imersiune, „Ai simțit ceva? Suntem la 35 metri sub apă!”, Ne-a părăsit escorta delfinilor!..., Laudă pământului, Marea nu-și ocrotește soldații!..., Servizi masa în fundul mării!..., Intră apă!, Coborâm în postul central, Suntem sclavii mașinilor, Porțile etanșe, Cazul „Prize”, Cu două portrețe în fundul mării, Măncăm ca bolnavii, Fumatul oprit, „Parchetul explozibil”, „Fetele tatii”, „Cum se moare în submarin?”), „Fugim de soare și de lună”... (Tovarăși cu întinericul la atacul Sevastopolului”, Constantin Virgil Gheorghiu descrie cu amănunte dintre cele mai pitorești activitatea și faptele de arme ale marinarilor români în campanie, pe timpul celei de-a noua cruciere (25 iunie – 3 iulie 1942), în capitele și subcapitele

Portul Anapa. (septembrie 1942)

În misiune pe Marea Neagră.

dormi!”), Unde pun cizmele?, În submarin se doarme cu ochelari?, O pernută, ca o scrisoare de dragoste..., 17 ore sub apă, O baie în submarin!..., Ne atacă aviația!, Acesta e primul atac, Maestrul de la pupa e supărat, Urechea de aur a „Delfinului”, Omul care numără bombele, „Mi-ai salvat viața!”, Bombardamentul continuă..., Ora de lectură..., Cutia cu vitamine, Oare cum e vremea afară?, Ce faceți cu revolverul?, Sunt corigent la latină), „Jurnal la 80 de metri sub apă” (Maestrul Dobre, Ne sugerează marea, Încă 5 ore de așteptare, Ne caută avioanele rusești, Rătăcim pe fundul mării, „Liana”, Hoțul de fete, Panica și Ilie Oprea, Bereta care alungă bombele, Aerul e mai scump decât aurul, Nu mai avem aer!..., M-am îmbătat cu aer!, Încă o noapte. Trece un barcăz, Filă de jurnal, Au venit vedetele!, Epoca de aur a submarinelor, Unde sunt cobaii?, Altă filă de jurnal, Suntem avariați!, Muzeim!..., Am vizitat Doftana!..., Trei fire de busuioac, Sevastopol!), „Fierbe marea la Sevastopol” (Ialta, Niște muște eroice, A patra zi, Se roagă țara pentru noi, Căldările cu ulei, Ne căutam drumul în stele, 542 de bombe, Victoria de la Ialta, Sobolani!..., 108 ore sub apă, A căzut Sevastopolul) și „Se vede pământul patriei” (Ne întorcem din morminte, Bărbile noastre de călugări, De ce plângi?, Mă despart de echipaj).

„Înainte de a ajunge în port, îmi iau rămas bun de la fiecare om din echipaj. Ei vor rămâne mai departe, alături de «Delfinul» lor, iar eu voi porni în alte locuri. Îmi pare atât de rău că mă despart de dânsii – mărturisește autorul la finalul acestui inedit volum de reportaje, reeditat în 2008 de Editura Agaton din Făgăraș, sub îngrijirea lui Ioan Cișmileanu, cu o

Sevastopol. (septembrie 1943)

Prefață semnată de preotul Ioan Neculoiu. Oamenii ambarcați pe «Delfinul», cu care am făcut această crucieră, sunt suflați de prieteni curate ca flăcările candelor. Apoi, eroismul lor, rezistența și calmul cu care înfruntă primejdia, întrec balada și legenda. Ochii mei îi privesc pe rând înainte de a mă apropia de dânsii, ca să le strâng mâinile. Ei stau pe punte, copleșiți de lumină, de aerul pur și de apropierea de pământ. O parte din oameni sunt tot la mașini, în această clipă. Mă apropiu de toți cu inima și îi îmbrățișez cu gândul cel mai cald, cu admirație și prețuire. Acum, le scriu aici numele, unul după altul, cu m-aș ruga pentru ei, în fața icoanei Fecioarei Maria, ocrotitoarea marinarilor...”

Catalogul literaturii de război

În ziarul „Scânteia” de miercuri, 25 octombrie 1944, sub titlul „Catalogul literaturii de război”, se menționa: „Ministerul Propagandei a avut grijă să publice un catalog al literaturii de război. Desigur că acest catalog este incomplet, fiindcă se oprește în pragul anului 1944 și fiindcă nu cuprinde îmbelșugata și otrăvita literatură a corespondenților de război care nu și-au tipărit în volum literatura. Dar, așa cum este, prezintă un deosebit interes. Aceștia sunt agenții care au făcut apologia războiului de jaf și cotopire dus de clica trădătoare împotriva popoarelor pașnice ale Uniunii Sovietice (sic!) și acestea sunt „opere” pe care le-au scris. La epurația elementelor corupte din sânul poporului român, nu trebuie să-i uităm. [...] Aceste mătrăgune trebuie scoase radical din viața culturală a României de azi. Trădătorii poporului nu mai au ce căuta nici în librării, nici în coloanele gazetelor. Iar pentru crima de susținere a războiului criminal de jaf și cotopire ei trebuie să-și primească pedeapsa cuvenită”.

Printre cei nominalizați și ostracizați se număra și Constantin Virgil Gheorghiu pentru titlurile mai sus menționate, precum și pentru volumul de versuri „Ceasuri de rugăciune”, apărut la Editura Mecu, în 1942. Activitatea publicistică a reporterului de război Constantin Virgil Gheorghiu este deosebit de vastă și diversificată tematic. Astfel, în „Repertoriul cu activitatea Biroului de Propagandă Marină pe anii

Barcă.

1942-1944” ideintificat în fondul Secției Propagandă a Marelui Stat Major, sunt prezentate următoarele titluri: „Viața unei statui într-un port de război”, „Vânătoare pe mare”, „Sentinelele la hotarele de apă ale patriei”, „Oxigenul te poate face să mori răzând”, „Cu navele vânătoare de submarine pe Marea Neagră”, „Iama pe frontul Mării Negre”, „Îngerii păzitori ai patriei” (Viața), „Vânătoare pe Marea Neagră”, „Lansarea minelor de pe o navă românească în Marea Neagră”, „În crucieră de război cu submarinul” (Soldatul), „Duhovnicul marinarilor”, „Marina Regală Română”, „Mascota distrugătorului”, „Omul care a trăit 200 de zile în fundul mării”, „Cu scafandrii în excursie pe fundul mării”, „Un comandant”, „În crucieră de război cu submarinul”, „Omul cu ochii de aur”, „Rău de mare, rău de fier”, „Puterea de rezistență și credința a marinarilor”, „Oxigenul îmbată ca țuica”, „Plecăm în misiune cu submarinul” (Informația), „În misiune cu submarinul” (conferință), „U-boat vor der Feindfahrt” (Der Soldat), „Cum se pescuiesc minele”, „Vânătorii de submarine” (Vremea), „Luptele submarinelor românești în Marea Neagră”, „În misiune cu submarinul”, „Teorian Digulescu”, „Crăciunul la o unitate de război a Marinei” (Acțiunea), „Cu submarinul în misiune”, „Vânătoare pe mare” (Sentinela), „Marinari români în Mările Nordului” (Revista Fundațiilor Regale), „Sentinelă la hotarele de apă ale patriei” (Dobrogea Jună), „Domnul Comandor”, „Vânătoare de submarine pe Marea Neagră” (Timpul), „Sebastian Eustațiu” (Curentul), „Crucieră de război cu submarinul” (Ordinea) ș.a.

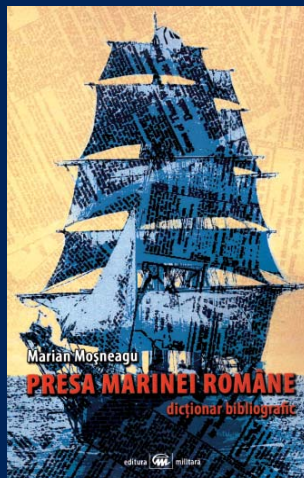
După o colaborare fructuoasă, demnă de invidia confratrilor de breaslă, la Radiodifuziunea Română, unde a alcătuit primul jurnal radiofonic al zilei, la ora 7, și la „Timpul”, „Ecoul”, „Evenimentul”, „Seara”, „Capitala”, „Informația zilei” etc, la începutul anului 1943 Virgil Gheorghiu a fost trimis de Ministerul Propagandei ca atașat de presă la Zagreb, pe lângă Legația României din Croația.

După război a refuzat să se întoarcă în țară, stabilindu-se pentru tot restul vieții în Franța, unde a desăvârșit cea mai importantă și valoroasă parte a operei sale literare. ■

PRESA MARINEI ROMÂNE

Apărut cu sprijinul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, dicționarul bibliografic „Presa Marinei Române” realizat de comandorul dr. Marian Moșneagu este o lucrare de referință pentru istoria presei românești, autorul – el însuși ziarist și istoric deopotrivă – propunându-ne, în premieră, o istorie a presei breslei marinarilor români. Dincolo de șabloanele oricărei abordări de istorie a presei, comandorul dr. Marian Moșneagu deține avantajul cunoașterii din interior a sistemului și, implicit, a presei sale. Astfel, cercetarea riguroasă a periodicelor Marinei Române de la mijlocul secolului al XVIII-lea și până în zilele noastre reunește în paginile primului dicționar de profil o pleiadă de publicații dintre cele mai diversificate tematic, de la foi volante și șpirografiate, până la anuare, buletine, reviste, calendare, publicații on-line, grupuri mass-media și chiar televiziuni specializate. Lucrarea are 300 de pagini și reprezintă un instrument valoros de documentare pentru cadrele didactice și studenții de la facultățile de jurnalism, un valoros ghid pentru bibliotecari și documentariști și o lucrare de referință pentru istoria presei române, în general.

În „Cuvânt înainte”, conf. univ. dr. Aurelia Lăpușan de la Universitatea „Ovidius” din Constanța remarcă: „Comandorul dr. Marian Moșneagu își împarte timpul între datorie și pasiune. La prima vedere este un destoinic cadru militar, riguros, pedant, responsabil. [...] Devoratoarea sa pasiune, numită cu o sintagmă formală, presa marinărească, adună fericit toate laturile pregătirii sale. A fost membru fondator și redactor al revistei «Marina Română» (1990-1995), redactor în redacția radio-tv „Scutul Dobrogei” a Marinei Militare (1995-1998) și redactor-șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale (2006-2007), șef de Secție (1998-2001) și director al Muzeului Marinei Române (2001-2006). Din 15 aprilie 2007 este șeful Serviciului Istoric al Armatei. În prezent, este redactor-șef adjunct al revistei «Marea Noastră», editor coordonator al revistei «Document. Buletinul Arhivelor Militare Române» și director fondator al «Calendarului Tradițiilor Militare». Cel mai recent premiu care i-a fost decernat de către Asociația română de

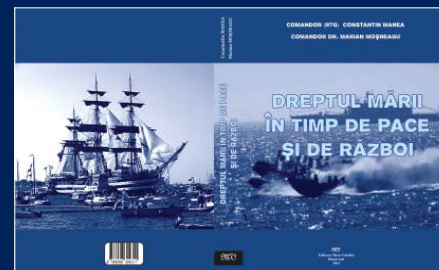

istorie a presei pentru întreaga activitate publicistică, «Sever Cărpinișan», vine ca o răsplătită meritată pentru toată truda depusă în această direcție. [...] Întâlnirea cu Asociația română de istorie a presei (ARIP) i-a dat impulsul de a scotoci și fondurile documentare ale publicațiilor de profil din Muzeul Marinei Române, Muzeul Militar Național, Serviciul Istoric al Armatei, Biblioteca Militară Națională, Biblioteca Academiei Române. Într-o abordare științifică transdisciplinară, a reușit să inventarieze și să cerceteze circa 200 de publicații, de la presa școlară, pedant, responsabil. [...] Devoratoarea sa pasiune, numită cu o sintagmă formală, presa marinărească, adună fericit toate laturile pregătirii sale. A fost membru fondator și redactor al revistei «Marina Română» (1990-1995), redactor în redacția radio-tv „Scutul Dobrogei” a Marinei Militare (1995-1998) și redactor-șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale (2006-2007), șef de Secție (1998-2001) și director al Muzeului Marinei Române (2001-2006). Din 15 aprilie 2007 este șeful Serviciului Istoric al Armatei. În prezent, este redactor-șef adjunct al revistei «Marea Noastră», editor coordonator al revistei «Document. Buletinul Arhivelor Militare Române» și director fondator al «Calendarului Tradițiilor Militare». Cel mai recent premiu care i-a fost decernat de către Asociația română de

politică deși face politica maritimă a unei țări, nu e sportivă, dar îndeamnă la practicarea sporturilor legate de apă, nu este presă de divertisment, dar are multe subiecte pentru timp liber, nu este a unor organizații, instituții, deși artizanii ei sunt membrii venerabilei Ligi Navale Române, elita cadrelor militare etc. Nu este numai presă culturală și enciclopedică, de tip magazin. Nu este regională, ci națională și europeană, căci introduce problemele maritime românești pe agenda Marilor Puteri. Nu este destinată pentru o anumită categorie de cititori, căci publicul ei este de toate vârstele și profesile; lumea marinarilor prin complexitatea și frumusețea ei fascinează pe adolescenți, trezește interesul iubitorilor de ape, stămăște imaginația scriitorilor, oamenii de artă, îi provoacă pe istorici și lingviști și, nu în ultimul rând, argumentează și întreține spiritul patriotic. Pe Marian Moșneagu îl preocupă aceste întrebări și din punctul de vedere al ofițerului marinar de carieră, și al editorului unui asemenea tip de presă, dar iscodirile lui se întretin și din curiozitatea nescăpată a istoricului. În intimitatea fenomenului maritim național și prin prisma mass-mediei specifice, «Presa marinei române» face o amplă incursiune în spațiul consacrat pornind de la politica navală, învățământul de marină, construcțiile navale, sporturile nautice, evenimentele și sărbători marinărești până la istoria navală, biografiile unor nave și destinul unor personalități ale Marinei Române și nu numai. Cartea se adresează deopotrivă studenților din învățământul jurnalistic, specialiștilor în istoria navală, dar și jurnaliștilor, marinarilor, sportivilor, politicienilor, tuturor celor care își definesc identitatea scotocind în lada de zestre a românilor.”

De altfel, la finalul celei de-a XX-a ediții a simpozionului anual de istorie și civilizație bancară „Cristian Popișteanu” cu tema „Marea criză economică din 1929-1933”, organizat în parteneriat cu Banca Națională a României, Fundația Culturală „Magazin Istoric” i-a decernat comandoului dr. Marian Moșneagu Premiul „Radu R. Rosetti” pentru această prestigioasă lucrare de istorie a presei marinărești. (M.E.)

DEPTUL MĂRII ÎN TIMP DE PACE ȘI DE RĂZBOI

Apărută sub egida „Clubului Amiralilor”, cu sprijinul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, lucrarea semnată de comandorul în retragere Constantin Manea, reputat profesor universitar de drept maritim la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” timp de trei decenii și comandorul dr. Marian Moșneagu, fost director al Muzeului Marinei Române și actualul șef al Serviciului Istoric al Armatei, este structurată pe patru părți și 35 de capitole și constituie un original compendiu de drept maritim. Legislația în domeniul dreptului maritim internațional public este prezentată în evoluția sa istorică, fiind acompaniată de comentarii pertinente și exemple din practica dreptului național și universal. Sunt detaliate și uneori redactate parțial sau integral actele normative cu referire expresă la regimul juridic al mării libere, strâmtorilor Mării Negre, platoului continental, apelor teritoriale, zonei economice exclusive și zonei contigue, statutul insulelor și al canalelor de navigație, zonei internaționale a teritoriilor submarine.

De asemenea, autorii prezintă jurisdicția militară, regulile internaționale care reglementează conflictele armate pe mare, prizele maritime, neutralitatea în războiul naval, contrabanda de război, tribunalele maritime, statutul persoanelor în război etc, precum și operele juridice ale unor reputați juriști români precum Constantin Tonegaru, Preda Fundățeanu ș.a.

În „Prefață”, autorii evidențiază faptul că „Tratatul de drept maritim pe care îl supunem atenției studenților facultăților de profil ca și specialiștilor în domeniu este una dintre aceste lucrări de reală utilitate. Manifestând continuitate în preocuparea noastră privind întregirea materialului informativ în domeniul dreptului maritim și bazându-ne pe o experiență îndelungată în activitatea universitară și de cercetare științifică, apreciem că am reușit să selectăm și să sintetizăm informațiile corespunzătoare unui studiu aproape complet privind reglementarea juridică a instituțiilor dreptului mării și conflictelor maritime.

Lucrarea poate fi apreciată ca oportună în această perioadă de imprevizibile tensiuni și stări conflictuale politice, diplomatice și militare în cele mai diverse zone și teatre maritime ale Oceanului Planetar, ceea ce o face deosebit de utilă și imperios necesară pentru documentare și perfecționarea pregătirii juriștilor, personalului din Forțele Navale, personalului navigant și specialiștilor în domeniul navigației, shippingului și exploatarea porturilor”.

Volumul însumează 560 de pagini și reprezintă deopotrivă un veritabil cod legislativ și un prețios instrument de lucru pentru specialiștii în domeniu, dar și pentru studenții facultăților de profil interesați de aprofundarea legislației interne și internaționale care reglementează statutul juridic al mărilor și oceanelor în timp de pace și în cazul unor diferende sau conflicte armate. (M.E.)

Biblioteca de marină

De curând comandorul (r) conf. univ. dr. Romeo Boșneagu a prezentat public proiectul numit „Biblioteca de marină”, început prin Editura Direcției Hidrografice Maritime, proiect prin care autorul și-a propus să scrie lucrări de specialitate. În acest proiect, au fost invitați să se alăture demersului științific și alți autori care s-au aplecat asupra studiului marinei, navigației și navelor.

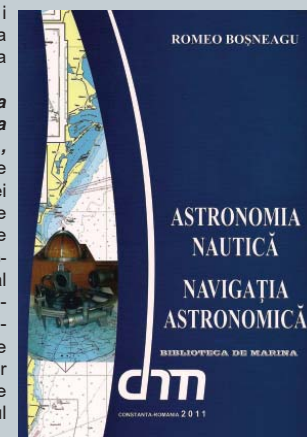
Până acum au fost lansate două volume „Navigația maritimă” și „Astronomia nautică Navigația astronomică”, în prezent fiind în lucru următoarele apariții: „Cinematica navală Navigația radar”, „Navigația electronică Navigația ortodromică”, „Siguranța navei și a navigației”, „Meteorologia marină Oceanografia”, „Geografia maritimă” și „Conducerea navei maritime”.

Deviza proiectului „Biblioteca de marină” este: „Biblioteca de marină la bordul fiecărei nave românești. Cartea de marină în biblioteca fiecărui ofițer român de marină”

drografie, documente nautice, semnalizare maritimă, calcule de mare, erorile de navigație, controlul corecțiilor compaselor și compensarea compasului magnetic necesare navigatorului pentru îndeplinirea atribuțiilor pe puntea de navigație.

Astronomia nautică. Navigația astronomică. prezintă noțiunile de bază ale astronomiei nautice, metodele și procedeele de determinare a punctului astronomic al navei. De asemenea, cartea cuprinde un capitol de rezolvare a unor calcule de navigație folosind calculatorul științific. (M.E.)

Contraamiralul (r) Petre I. George

Contraamiral de flotilă (r)
Doru Alexandru IONESCU

Luni, 27 februarie, în drum de la Academia Navală către redacția revistei „Marea Noastră”, pe care o conducea din 2001, contraamiralul (r) Petre I. George a căzut în stradă, părăsind brutal viața și familia, camarazii de muncă și numeroșii săi colaboratori și prieteni.

Nu am avut prilejul să-l cunosc decât spre sfârșitul activității sale ca ofițer activ, fiind despărțit de mulți ani de viață, ca și de drumurile noastre diferite din timpul tinereții. Dar am să amintesc câteva din momentele cruciale ale vieții sale, citând din vasta lucrare a domnului comandor dr. Marian Moșneagu: „Dicționarul marinarilor români”, unde se narează viața sa cu termenii caracteristici și rigoarea unui dicționar de specialitate.

„S-a născut la 28 noiembrie 1934, în localitatea Fetești – jud. Ialomița, Părinți: Maria și Ion Petre. Tatăl său a fost mecanic de locomotivă Studii: A absolvit școala primară în orașul natal, gimnaziul la Liceul Teoretic „Enăchiță Văcărescu” din Târgoviște, un an la Școala Medie de Construcție și Metalurgie C.F.R. din București, baccalaureatul la Liceul Militar de Marină din Galați (1954), Școala Militară Superioară de Marină (2 oct 1958), Academia Militară, Facultatea de Comandă și Stat Major – Arme, Secția marină (1973), Facultatea de Filozofie din cadrul Academiei Politice „Ștefan Gheorghiu”, cursul fără frecvență (1973), Cursul postacademic superior (de strategie militară) (1983) și Cursul de perfecționare în domeniul învățământului militar (1991), Grade: locotenent (1958) (a fost avansat la excepțional în toate gradele de ofițer, cu excepția celui de căpitan de rangul 2), locotenent major (1960), căpitan-locotenent (1964), căpitan de rangul 3 (1966) căpitan de rangul 2 (1972), căpitan de rangul 1 (1977) și contraamiral (august 1984). La 6 noiembrie 1995 a trecut în rezervă. Carieră: A activat ca ofițer cu navigația pe distrugătorul D1 (Regele Ferdinand, 1948), loțiitor la Apărarea Radei din cadrul Bazei 258 Maritime (1958 – 1959), loțiitor pe vânătorul de submarine 62 din cadrul Divizionului 1061 Instrucție (9 februarie 1959 – 19 mai 1962), instructor în cadrul C.M.M. (19 mai 1962 – 8 iulie 1964), șef de secție în M.F.A. (8 iulie 1964 – 1 iunie 1971), șef al sectorului Istorie militară contemporană din cadrul Centrului de Studii și Cercetări de Istorie Militară al M.F.A. (1971), ofițer în cadrul Marinei Militare (18 august 1973 –

14 martie 1979), loțiitor al comandantului Marinei Militare (14 martie 1979 – 1 septembrie 1986), detașat în funcția de șef al Direcției Organizare din cadrul C.S.A.P. (1 septembrie 1986 – 31 martie 1990), și comandantul Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” (15 martie 1990 – 1 octombrie 1995). Afiliere: A fost membru al colegiului de redacție al „Buletinului Marinei Militare” (1973 – 1980), și membru al colegiului de redacție (1995 – 2001), respectiv redactor șef al revistei „Marea Noastră” a Ligii Navale Române (2001 – 2012). A fost membru al U.N.C.M.R.R., al Clubului Amiralilor și vicepreședinte al Ligii Navale Române. Lucrări publicate: A fost autor a numeroase studii și articole de doctrină și teorie militară, de istorie a Marinei Române apărute în publicații ale armatei și ale marinei, coautor al lucrării „Tradiții navale românești” (Editura Militară, București, 1991), al Monografiei Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, coautor al volumului „Noi contribuții la studierea războiului pe Dunăre 1877 – 1878”, (2007) și a îngrijit publicarea ediției a III-a lucrării „Războiul pe Dunăre” a autorilor: Eugeniu Botez și Nicolae Kirțescu (2007), comunicări și referate prezentate în sesiuni organizate de Academia Navală, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța (publicate în „Analele Dobrogei”), Muzeul Marinei Române, în calitate de membru al subcomitetului Constanța al Comitetului Academiei Române pentru istoria filozofiei și tehnicii, referate la reuniunile anuale. Avea în lucru și multe alte lucrări care nu au fost finalizate. În perioada 1977 – 1983 a participat la activitatea de modernizare a Muzeului Marinei Române. Distincții/decorații: Medaliiile „Meritul Militar” clasele

a II și I. „A XX-a aniversare a eliberării Patriei” (1964), „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate (1964)”, „A XXV-a aniversare a eliberării Patriei” (1969), „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971), „25 de ani de la proclamarea Republicii” (1972), „30 de ani de la Eliberarea României de sub jugul fascist” (1974), „Pentru întărirea frăției de arme” (1981), Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a R.S.R.” (1984), „Frăția de arme a R.P. Polone” (1986), „A 70-a aniversare a Forțelor Armate ale U.R.S.S.” (1988), „Pentru întărirea prieteniei de luptă” (1988), Ordinele „Tudor Vladimirescu” clasa V (1966), „Steaua R.S.R.” clasa V (1967), „Meritul Militar” clasele a III-a, a II-a și I, „Steaua R.S.R.” clasa a IV-a (1981).”

Dar alături de aceste date biografice care jalonează drumul prin viață al unui strălucit ofițer de marină trebuie arătat cine este „omul” care se află în spatele acestui portret. L-am cunoscut târziu, prin anul 1992, când era comandantul Liceului Militar de Marină, instituție de învățământ militar care a format din copii sosiți din toate colțurile țării pe viitorii candidați cu șanse mari pentru Academia Navală sau alte instituții superioare de învățământ. De fiecare dată am primit tot ajutorul solicitat pentru activitățile Ligii Navale Române. Mai târziu, după pensionarea sa, ne-am întâlnit deseori în rândurile celor care lucrau în Liga Navală, unde a depus o serie de activități încununate de succes cum ar fi concursurile de matematică pentru elevii din școlile constănțene, teste de inteligență și de cunoaștere a limbajului marinăresc și numeroase articole publicate în revista „Marea Noastră”. Datorită calităților sale deosebite, a vastelor cunoștințe din varii domenii ale culturii generale și marinărești conducerea L.N.R. l-a solicitat în 2001 să preia sarcina de redactor-șef al revistei Ligii Navale Române „Marea Noastră”. Aportul său s-a dovedit neprețuit, prin experiența sa în publicistică și lucrările de istorie publicate, vechile deprinderi de marinar cu experiență, înaltă cultură generală, ce au promovat calitatea revistei la un nivel mult mai apreciat de cititori. Calitatea sa cea mai importantă pe care am apreciat-o a fost dragostea sa nelimitată pentru muncă, pentru o activitate creatoare de cultură marinărescă, pusă în slujba comunității, pentru formarea caracterelor și educarea tineretului în spiritul tradițiilor marinărești.

Cu durere ne despărțim de tine, iubite camarade și vei fi mereu în fața noastră ca un far călăuzitor spre îndeplinirea idealurilor noastre comune. ■

A trecut în neființă contraamiralul (rtg.) Mihai Nicolae

Statul Major al Forțelor Navale își exprimă profundul regret pentru trecerea în neființă a contraamiralului (r) NICOLAE MIHAI, fost comandant al Forțelor Maritime Militare în perioada 1954-1958. Timp de patru ani, a condus destinele Marinei Militare Române într-o perioadă greu încercată a istoriei țării noastre. Cu toate piedicile și greutatea inerente cadrului politic din perioada 1947 (semnarea Tratatului de Pace de la Paris) – 1958 (retragerea trupelor sovietice din România), Comandamentul Forțelor Maritime Militare s-a înscris pe linia afirmării individualității sale distincte, Marina continuând să reprezinte o armă de elită a oștirii. În această etapă a reorganizării forțelor, Comandamentul Marinei Militare a fost obligat să se conformeze nu doar ordinelor și dispozițiilor transmise de Marele Stat Major, ci și unor sugestii venite din partea consilierilor sovietici, mai ales în ceea ce privea orientarea și educația politică. Contraamiralul (r) Nicolae Mihai a urmărit permanent refacerea Forțelor Maritime, în interesul creșterii capacității apărării naționale. Sincere condoleanțe familiei îndoliate! Dumnezeu să îl odihnească în pace!

Contraamiralul Mihai Nicolae a absolvit patru clase primare elementare în București (1931) și Școala de Arte și Meserii din Călărași (1937), specialitatea tâmplar. Între martie-iunie 1936 a fost încorporat ca militar în termen

voluntar în Compania a 2-a a Depozitelor Maritime, iar din iunie-decembrie 1938 a fost ambarcat pe distrugătorul *Mărășești*, distrugătorul *Regele Ferdinand*. Între noiembrie 1942 - noiembrie 1943 a fost ajutor al ofițerului cu infanteria și artileria pe canoniera *Stihii*, iar din noiembrie 1943 – noiembrie 1944 a devenit șef tunar și ajutor al ofițerului cu artileria pe aceeași navă. Din noiembrie 1944 până în septembrie 1946 a fost muncitor și marinar la Cooperativa „Ancora” a Sindicatului Marinarilor din Constanța, fiind îmbarcat pe un remorcher. A devenit membru al P.M.R. în septembrie 1945. A fost vicepreședinte și președinte al Sindicatului Marinarilor, instructor cu organizarea Județenei P.M.R. Constanța, secretar al Județenei P.M.R. Tulcea. Din septembrie 1949 până în octombrie 1950 a fost prim-

secretar al Comitetului P.M.R. al Canalului Dunăre-Marea Neagră. La 26 octombrie 1950 a fost chemat în cadrele active ale armatei, fiind încadrat cu gradul de căpitan de rangul 2. În octombrie 1950, a fost numit loțiitor politic al comandantului Marinei Militare, mobilizat de partid în câmpul muncii. La 21 iunie 1951 a fost avansat la excepțional gradul de căpitan de rangul 1. A urmat cursul de comandanți și șefi de state-majore de mari unități de pe lângă Academia Militară Generală. În ianuarie 1953 a fost numit membru militar al Consiliului Militar al C.M.M., iar în septembrie 1953, a fost desemnat comandantul Flotei de Dunăre. Prin H.C. nr. 512 din 13 aprilie 1954 și Ordinul M.F.A. nr. M.C. 0765/1954 a fost numit comandantul Forțelor Maritime Militare. În luna martie 1958 a fost pus la dispoziția Direcției Cadre a M.F.A., fiind propus de ministrul Forțelor Armate, generalul colonel Leontin Sălăjan, pentru retrogradare la gradul de sergent-major și trecerea în rezervă aducându-i-se mai multe acuzații, unele fondate, altele mai puțin fondate.

A fost trecut în rezervă cu gradul de sergent-major, grad pe care îl avea înainte de a fi chemat în cadrele active ale Forțelor Armate, ulterior i s-a redat gradul de contraamiral. În decursul carierei a primit Medalia „Bărbăție și Credință” clasa a III-a și „Steaua Republicii” clasa a IV-a (.1948). (din „Dicționarul Marinarilor Români, ed. I, cdor. Marian Moșneagu”) ■

A plecat dintre noi, comandorul (r) prof. Ilie Ciobanu

Pe 17 martie a trecut în neființă imperturbabil a cursurilor, prin seriozitate și exigență, regretatul profesor de matematică și mecanică la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Născut pe 24 ianuarie 1931, comandorul (r) Ilie Ciobanu a fost mentorul multor generații de studenți. Prin acuratețe și logica

Activități la Muzeul Marinei Române

Triplă lansare de carte – un singur autor

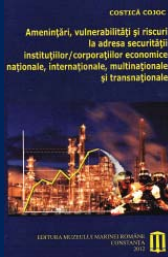
Dr. Andreea ATANASIU-CROITORU
Muzeul Marinei Române

Muzeul Marinei Române a găzduit vineri, 9 martie, în sala de conferințe „Clio”, un eveniment editorial inedit, o triplă lansare de carte: „Amenințări, vulnerabilități și riscuri la adresa securității instituțiilor/corporațiilor economice naționale, internaționale, multinaționale și transnaționale”; „Evoluția teoriilor și a politicilor de securitate ale actorului non-clasic în mediul internațional contemporan”; „Modelarea și simularea în managementul de securitate pentru o instituție/corporație economică”.

Aflat la prima apariție editorială, autorul, colonelul dr. Costică Cojoc, comandantul Grupării de Jandarmi Mobile „Tomis” Constanța, semnează nu mai puțin de trei lucrări de valoare reprezentând rezultatele studiilor sale doctorale.

Tocmai despre valoarea și conținutul volumelor lansate a vorbit comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu: „Sunt volume despre o problemă care se adresează nu numai sistemului de apărare, ordine publică și siguranță

națională, dar și tuturor celor care sunt interesați în domeniul managementului, relațiilor naționale, internaționale. În primul volum autorul își propune clarificarea unor aspecte teoretice ale evoluției teoriilor și politicilor de securitate ale actorului non-clasic în mediul internațional contemporan, atrăgând atenția asupra faptului că la baza construcțiilor de securitate se află atât omul ca și entitate, dar și securitatea umană globală. Comandantul garnizoanei Constanța a continuat precizând faptul că, în al doilea volum, autorul prezintă și cataloghează tipurile de amenințări ce pot afecta existența societăților și corporațiilor pe domenii în antiteză cu vulnerabilitățile acestor instituții și ale organizațiilor și organismelor naționale și internaționale. Și a încheiat subliniind că: Al treilea volum pornește de la analiza managementului de securitate. Din punct de vedere economic, acesta abordează conceptul de securitate și analizează conținutul său prin caracteristicile și elementele constitutive.”

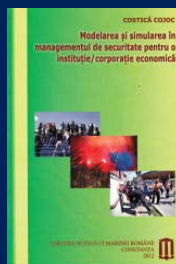

Prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, directorul Școlii Doctorale a Facultății de Istorie și Științe Politice din cadrul Universității „Ovidius” Constanța, a apreciat capacitatea de sinteză a autorului, precum și bibliografia amplă pe care a folosit-o, referitoare la: „o problemă atât de actuală cum e cea a securității”.

Din prezidiu a făcut parte și Mihai Daraban, președintele Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură Constanța, care a ținut să precizeze că cele trei lucrări ar trebui să facă parte din bibliografia fiecărei discipline care este predată în cadrul instituțiilor de învățământ superior.

În finalul manifestării a luat cuvântul autorul celor trei volume, care a mărturisit în fața colegilor, prietenilor dar și a numeroaselor oficialități prezente că tot ceea ce a scris reprezintă lucruri pe care le-a trăit, experiența profesională fiind esențială în acest caz: „Am încercat să le adun într-un context care să le facă să fie utile celor cu care conviețuim și a încheiat subliniind importanța actuală a termenului de securitate”.

Colonelul Costică Cojoc a devenit doctor în științe militare și informații, în iulie 2011, la Universitatea Națională de Apărare „Carol I” București.

Simpozion științific

Vineri, 25 mai, Muzeul Marinei Române a găzduit simpozionul științific „Marea Neagră în contextul ascensiunii Marilor Puteri europene (secolele XIX-XX)”. La simpozion, organizat de muzeu în colaborare cu Asociația Culturală „Pro Basarabia și Bucovina” din Constanța, au participat membri ai asociației, ai Ligii Navale Române, ai Clubului Amiralilor, personalul de specialitate al Muzeului Marinei Române, ofițeri ai Forțelor Navale în activitate sau în rezervă, cercetători și specialiști în istorie navală și istorie militară din instituțiile de cultură și de învățământ superior din județul Constanța și din întreaga țară. De asemenea, în cadrul activității a fost lansat volumul bilingv semnat de muzeograful Andrei Vochițu „Tunuri navale istorice în Marina Română. Historical Naval Guns from Romanian Navy”, primul din seria „Patrimonium” a Editurii Muzeului Marinei Române. (B.D.)

Colega de serviciu

Suntem înconjurați de oameni printre noi
Ce sunt mai mari în fapte pentru lucruri mici,
Asemănăm suplețea stejarilor cu foi,
Precum prietenia colegei de servici.

Când grijile apasă, problemele sunt multe,
Te rogi să se rezolve de la sine,
În așteptarea ta ai vrea ca cineva să te asculte,
Prietenia de-alături îndreaptă-ncurajarea către tine.

Prin grija ce-o arată pentru alți colegi,
Oferă lucruri multe printr-un gest banal,
Respectul e virtutea rămasă s-o alegi,
Atribuită Doamnei ca exemplu personal.

Te simți lipsit de griji și fără de păcat,
Atins de vorbe dulci ca de petale moi,
De fapte și de gesturi te lași înconjurat,
Oferti respectul cuvenit, doamnei de lângă noi.

Mereu la datorie

Avem armată de elită
Cu cinste și patriotism călăuzită,
În timpul luptei se afirmă,
Istoria de-a lungul vremii o confirmă.

Avem talente șlefuite cu tărie
Ce-și poartă soarta mândrie ca fii ai României.
Din umbra vremii ei pasul și-l îndreaptă
Către a țării viitor ce-n pace îl așteaptă.

Avem ambiție călăuzită cu onoare
Spre orizonturi largi de afirmare,

Azimuth
cultural

Ne merităm încrederea voinei reușite,
Am dobândit esența convingerilor împărtășite.

Onoare și patrie! Deviza-i scilipitoare,
E simbioza între talente și ambiții arzătoare,
Ei poartă cu mândrie și cu demnitate,
Însemnele României și a Forțelor Armate.

Dunărea

Curge-ncet prin veacuri
Și o vedem cum trece.
Nu lasă-n urmă decât locuri,
E apa albastră, a fluviului pecete.

Curge și tare, uneori
De supărare, poate,
Ar vrea și ea, arareori
Puterea să ne-o arate.

Mai curge lin
Precum o ploaie caldă,
Pe marinari îi vezi cum vin
Corăbiile-n valuri și le scaldă.

Se duce jos, în revărsări
Și totuși se înalță,
Se umple apele din mări
Și prinde irăși viață.

Lt. cdor . Lucian SCIPANOV
Grupul de Nave Sprijin Tulcea

PEȘTI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) PĂLĂMIDĂ – AVĂ. 2) STEAUA DE MARE (pl.) – PLASĂ. 3) Din nou (pop) – Abreviație pentru „Eficacitate biologică relativă”. 4) Soi de PEȘTE – BABĂ. 5) Intră în esență (pl.) – TĂTĂ. 6) ALGĂ (AUGĂ) – Val mare de apă (la Gorj). 7) PEȘTIȘORUL DE AUR – Oraș în statul Utah (S.U.A.) 8) Argint (simbol) – GUTE. 9) Zornăit de lanț (al ancorei) – LIN fără cap! – Cerne! la CRAUL! 10) Timp de un an – Tare la COSAC! – Unde la STAVRIDE! 11) Ca orele de pescuit.

Vertical: 1) CHIT – Tarabă cu PEȘTI. 2) Cules! – LIMBĂ (pl.). 3) SOMN UȘOR – Copac cu fructe tari. 4) Siglă pentru „National Recovery Administration” – AVĂ. 5) RAC – Cale la OBLET! 6) Rău în Elveția – Siglă pentru „Comisia de Drept Internațional”. 7) Mic port în Ethiopia – Mersul prin apă. 8) Taler (prin Oltenia) – SOLĂ – La MEȘINĂ! 9) GHIOC. 10) Ștearsă – Pline de apă. 11) Coadă de ȘALĂU! – ARICI (pl.).

Dicționar: AUL, AAR, TIO, TIER.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, CROAZIERĂ PE DUNĂRE:

Orizontal: 1) NAVIGABILI. 2) ORIER – ABURI. 3) SA – VIER – NAE. 4) TMA – NUCET – L. 5) RAPID – AORTE. 6) OREZ – CZ – ER. 7) M – D – BLUE – IL. 8) KUC – URMASA. 9) SECAT – IATAC. 10) ASTUPA – IARU. 11) TRES – SALCII.

Vertical: 1) NOSTROM – SAT. 2) ARAMAR – KESR. 3) VI – APEDUCTE. 4) IEV – IZ – CAUS. 5) GRIND – B – TP. 6) A – EU – CLU – AS. 7) BARCAZURI – A. 8) IB – EO – EMAIL. 9) LUNTRE – ATAC. 10) IRA – TRISARI. 11) IELE – LACUI.

Ochiul Flotei

▲ 16 mai 2012, fregata *Regina Maria*, Marea Neagră.

Pregătirea unui exercițiu de remorcaj, împreună cu fregata *Regele Ferdinand*.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

◀ 15 mai 2012, fregata *Regina Maria*, Marea Neagră.
Efectul lansării proiectilelor CHAFF.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► 5 aprilie 2012, Centrul de Scafandri.

Scafandru pregătit pentru o incursiune în Laboratorul Hiperbar, în cadrul săptămânii *Școala altfel* la Centrul de Scafandri.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▼ 5 aprilie 2012, Centrul de Scafandri.

Prezentarea tehnicii și echipamentelor de scufundare elevilor de la școlile și liceele din Constanța în cadrul Zilei Porților Deschise organizată la Centrul de Scafandri în săptămâna *Școala altfel*.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

